nr I / 2024 (82)

Kwartalnik Łódzki

BIULETYN ŁÓDZKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

ISSN 1732-1328

W NUMERZE :

- EKSPERTYZY BUDOWLANE
- CYFRYZACJA W BUDOWNICTWIE
- REWITALIZACJA CENTRUM PABIANIC
- SZLAKAMI TWÓRCÓW ŁODZI PRZEMYSŁOWEJ

Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa

Adres siedziby:
91-425 Łódź
ul. Północna 39
lod@piib.org.pl
www: lod.piib.org.pl

telefon: 42 632 97 39
wewn. 1: sprawy członkowskie
wewn. 2: kursy i szkolenia
wewn. 3: praktyki zawodowe, nadawanie i interpretacja uprawnień budowlanych
wewn. 4: porady prawne
wewn. 5: redakcja „Kwartalnika Łódzkiego"
wewn. 7: księgowość

Placówki terenowe ŁOIIB:
Bełchatów: ul. Okrzei 45, 97-400 Bełchatów
placowka.belchatow@loiib.pl
Kutno: ul. Łęczycka 28, 99-300 Kutno
placowka.kutno@loiib.pl
Piotrków Trybunalski:
ul. Armii Krajowej 24A,
97-300 Piotrków Trybunalski
placowka.piotrkow@loiib.pl
Sieradz: ul. Polskiej Organizacji Wojskowej 92/94, 98-200 Sieradz
placowka.sieradz@loiib.pl
Skierniewice: ul. Jagiellońska 6/7G, 96-100 Skierniewice
wojciech.hanuszkiewicz@interia.pl
Wieluń: ul. Targowa 1, 98-300 Wieluń
placowka.wielun@loiib.pl

Biuro ŁOIIB czynne jest od poniedziałku do piątku w godz. 11.00–17.00

Dyżury działaczy w siedzibie ŁOIIB
Dyżury wszystkich działaczy w siedzibie ŁOIIB odbywają się **w czwartki w godz. 15.30–18.00** (lub w terminie uzgodnionym telefonicznie z biurem ŁOIIB).

Przewodniczący Rady ŁOIIB
Jacek Szer jacek.szer@loiib.pl

Wiceprzewodnicząca Rady ŁOIIB
Edyta Kwiatkowska edyta.kwiatkowska@loiib.pl

Wiceprzewodniczący Rady ŁOIIB
Piotr Parkitny piotr.parkitny@loiib.pl

Sekretarz Rady ŁOIIB
Piotr Filipowicz piotr.filipowicz@loiib.pl

Skarbnik Rady ŁOIIB
Cezary Wójcik cezary.wojcik@loiib.pl

Przewodnicząca Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB
Maria Lisowska maria.lisowska@loiib.pl

Przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego ŁOIIB
Ryszard Mes ryszard.mes@loiib.pl

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB
Andrzej Krzesiński andrzej.krzesinski@loiib.pl

Przewodnicząca Komisji Rewizyjnej ŁOIIB
Monika Moczydłowska monika.moczydlowska@loiib.pl

Kwartalnik Łódzki nr I/2024 (82)

Wydawca:
Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa

Redakcja:
Karolina Włodarczyk – redaktor (wydawnictwo@lod.piib.org.pl)
Patryk Zadworny (współpraca)

Projekt i przygotowanie DTP:
Tadeusz Meszko

Druk:
READ ME (Łódź, ul. Olechowska 83)

Nakład: 600 egz.
Data zamknięcia: 12 II 2024 r.
Na I i IV okładce: Fabryka Wełny Hotel&Spa w Pabianicach (fot. Rafał Tomczyk www.4wymiar.com)

Publikowane artykuły prezentują stanowiska, opinie i poglądy ich autorów. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adiustacji publikowanych tekstów. Materiałów niezamówionych nie zwracamy. Przedruki i wykorzystanie opublikowanych materiałów mogą odbywać się wyłącznie za zgodą Redakcji.

Rada Programowa Wydawnictw ŁOIIB:

Przewodniczący:
Wiesław Kaliński

Wiceprzewodniczący:
Andrzej Gorzkiewicz

Sekretarz:
Emilia Dąbek

Członkowie:
Roman Kostyła
Artur Kotarski
Jan Michajłowski

Spis treści

4 KALENDARIUM

4 Kalendarium /*K. Włodarczyk*

7 SPRAWOZDANIA

19 RELACJE

19 IV Regionalne Forum Inżynierskie /*E. Kwiatkowska*

21 Wręczenie uprawnień budowlanych /*K. Włodarczyk*

21 Wręczenie Złotych Dyplomów /*K. Włodarczyk*

22 Gospodarka obiegu zamkniętego szansą na bezodpadową energetykę

24 EKSPERTYZY

24 Analiza nośności stropu z płyt typu TT o wysokości 50 cm w budynku przemysłowo-magazynowym /*T. Urban*, *M. Gołdyn*, *Ł. Krawczyk*

30 KĄCIK SENIORA

30 Kącik seniora /*J. Tropisz*

31 PRAWO DLA INŻYNIERA

31 Cyfryzacja w budownictwie /*D. Kafar*

34 NASZA MAŁA OJCZYZNA

34 Rewitalizacja centrum Pabianic na przykładzie obiektów z XIX i początku XX wieku /*E. Dąbek*

38 Szlakami twórców Łodzi przemysłowej (4) /*W. Kaliński*

42 INWESTYCJE ŁÓDZKIE

42 Inwestycje łódzkie w skrócie / *P. Zadworny*

43 KĄCIK ARCHITEKTA

43 Nic nowego /*M.Gaworczyk*

46 WYWIAD

46 25 lat minęło /*K. Włodarczyk*

47 Z ŻAŁOBNEJ KARTY

47 Inż. Józef Nowak

47 Jan Mędoń

48 Mgr inż. Jan Gumienny

49 SZKOLENIA

49 ANKIETA

50 Doskonalenie zawodowe

50 Planowane szkolenia

51 INFORMACJE O SKŁADKACH

Słowo wstępne

Szanowne Koleżanki
Szanowni Koledzy,

oddajemy w Państwa ręce pierwszy numer tegorocznego kwartalnika. Rok ubiegły obfitował w wiele wydarzeń istotnych dla całego środowiska inżynierskiego. Mam nadzieję, że dalej niestrudzenie będziemy mogli wspólnie wspierać środowisko inżynierów budownictwa, które przecież ma jedną z kluczowych ról w tworzeniu otaczającej nas przestrzeni.

ŁOIIB zorganizowała wiele wydarzeń szkoleniowych, dzięki którym inżynierowie mogli pogłębić swoją wiedzę, ale również poznać nowe zagadnienia związane z ich zawodem. Pod koniec 2023 r. nie zabrakło również sukcesów sportowych – Śląska OIIB była gospodarzem X Jubileuszowych Mistrzostw Polski PIIB w Brydżu Sportowym, gdzie nasza reprezentantka zajęła I miejsce w klasyfikacji generalnej pań.

Przy tej okazji, z racji zbliżającego się Dnia Kobiet chciałbym życzyć wszystkim Paniom, a przede wszystkim członkiniom i pracownicom Naszej Izby spełnienia marzeń, dużo radości oraz wytrwałości w życiu zawodowym i prywatnym.

Za nami IV Regionalne Forum Inżynierskie, które odbyło się tym razem w naszym województwie, a jego temat przewodni brzmiał „Inżynier budownictwa – wolny zawód z troską o przeszłość, z dbałością o dziś, ze spojrzeniem w nowoczesne jutro". Kolejne nasze spotkanie, zgodnie z opinią uczestników przyniosło wiele pożytku, obfitowało w wymianę poglądów i doświadczeń zawodowych w miłej atmosferze, co utrwala integralność naszego zawodu.

Rok 2023 był również rokiem intensywnej pracy. W tym numerze będą mogli się Państwo zapoznać ze sprawozdaniami z działalności organów Naszej Izby.

Przed nami V edycja cyklicznej konferencji „Nowoczesne technologie w budownictwie – wybrane zagadnienia". Wydarzenie ma na celu zaprezentowanie nowych rozwiązań i technologii, które pojawiły się w budownictwie. Konferencja promuje innowacyjność jako element sprzyjający rozwojowi technik budowlanych, ale również inne nowe rozwiązania, które mogą być aplikowane w budownictwie. Każdy z uczestników będzie miał okazję nie tylko poszerzyć swoją wiedzę, ale także spojrzeć pod innym kątem na zagadnienia i rozwiązania stosowane w pracy inżyniera. Mam nadzieję, że, tak jak w poprzednich edycjach, każdy znajdzie coś dla siebie, serdecznie zapraszam do udziału.

Z okazji zbliżających się Świąt Wielkanocnych życzę, aby w Państwa domach zagościła radość, spokój i nadzieja z odradzającego się życia. Niech Zmartwychwstanie da siłę na pokonywanie trudności i pozwoli z ufnością patrzeć w przyszłość.

dr hab. inż. Jacek Szer
Przewodniczący Rady ŁOIIB

Kalendarium

9 listopada 2023 r. w siedzibie ŁOIIB odbyło się Prezydium Rady Łódzkiej OIIB. Podczas posiedzenia omówiono m.in. sprawy finansowe Izby, a także projekty uchwał Rady ŁOIIB.

W dniach 13–14 listopada 2023 r. w Hotelu TOBACO w Łodzi odbyło się szkolenie sekretarzy i dyrektorów okręgowych Izb. Szkolenie było połączone z wycieczką do łódzkiego Orientarium. Łódzką OIIB reprezentowali: Sekretarz Piotr Filipowicz, Skarbik Cezary Wójcik oraz Katarzyna Łuczkowska w imieniu Dyrektor Magdaleny Pomorskiej-Fibich.

14 listopada 2023 r. w siedzibie ŁOIIB odbyło się szkolenie stacjonarne firmy RISTEK pt. „3 DTrussme – konstrukcje drewniane".

15 listopada 2023 r. Dagmara Kupka przeprowadziła szkolenie online pt. „Plan BIOZ a instrukcja wykonywania robót oraz inne dokumenty bhp" dla 225 osób.

17 listopada 2023 r. w Sali Koncertowej im. Jana Kiepury w Sosnowcu odbyła się XXV Śląska Gala Budownictwa. W wydarzeniu wziął udział Zastępca Przewodniczącego Piotr Parkitny.

Tego samego dnia w Instytucie Europejskim odbyły się pisemne egzaminy na uprawnienia budowlane w sesji zimowej.

18 listopada 2023 r. Placówka Terenowa w Kutnie zorganizowała spotkanie integracyjne w restauracji Avis.

20 listopada 2023 r. Sekretarz Piotr Filipowicz wziął udział w podsumowaniu działań prewencyjno-promocyjnych realizowanych w 2023 roku, zorganizowanym przez Okręgowy Inspektorat Pracy w Łodzi.

22 listopada 2023 r. ŁOIIB we współpracy z Archmedią zorganizowała szkolenie stacjonarne pt. „Budownictwo halowe – projektowanie, bezpieczeństwo konstrukcji, ppoż", w którym wzięło udział 40 osób.

Tego samego dnia Dagmara Kafar przeprowadziła szkolenie online pt. „Procedury inwestycyjne regulowane Prawem budowlanym". W szkoleniu wzięło udział 115 osób.

W dniach 24–25 listopada 2023 r. w ApartHotel Termy Uniejów odbyło się IV Regionalne Forum Inżynierskie. Relację z wydarzenia można przeczytać na str. 19.

Pisemne egzaminy na uprawnienia budowlane w sesji zimowej
Fot. Karolina Włodarczyk

25 listopada 2023 r. w siedzibie ŁOIIB odbyły się Mistrzostwa ŁOIIB w brydżu sportowym, w których wzięło udział 6 par. Zostały rozegrane dwa turnieje: na punkty meczowe (zwycięzcy: Urszula Jakubowska i Jerzy Jakubowski) oraz na zapis maksymalny (zwycięzcy: Andrzej Nowakowski i Andrzej Karpiński). Serdecznie gratulujemy!

28 listopada 2023 r. Jacek Fidala przeprowadził szkolenie stacjonarne w siedzibie ŁOIIB pt. „SMR przyszłość polskiej energetyki?".

W dniach 1–3 grudnia 2023 r. w Bielsku-Białej odbyły się X Jubileuszowe Mistrzostwa Polski PIIB w Brydżu Sportowym. ŁOIIB reprezentowali: Urszula Jakubowska, Jerzy Jakubowski, Andrzej B. Nowakowski oraz Andrzej Karpiński. Urszula Jakubowska zajęła I miejsce w klasyfikacji generalnej pań. Gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!

W tych samych dniach firma PROCAD zorganizowała szkolenie stacjonarne AutoCAD s.II w siedzibie Łódzkiej OIIB.

5 grudnia 2023 r. Marek Mularczyk przeprowadził szkolenie pt. „Hydroizolacje – błędy projektowe i wykonawcze oraz sposoby ich napraw" dla 30 osób.

7 grudnia 2023 r. odbyło się Prezydium Rady ŁOIIB. Podczas posiedzenia omówiono sprawy finansowe Łódzkiej OIIB, a także podsumowano IV Regionalne Forum Inżynierskie.

Tego samego dnia w siedzibie ŁOIIB odbyło się szkolenie stacjonarne pt. „Termoizolacja cienkowarstwowa – oszczędności i możliwości zastosowania", które przeprowadził Tomasz Nowak.

8 grudnia 2023 r. na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Śro-

dowiska Politechniki Łódzkiej miało miejsce rozdanie Złotych Dyplomów osobom, które ukończyły studia w 1973 roku. Krótką relację z wydarzenia można przeczytać na str. 21.

12 grudnia 2023 r. Anna Łukaszewska przeprowadziła szkolenie online pt. „Rękojmia a gwarancja w budownictwie". W szkoleniu wzięło udział 119 osób.

13 grudnia 2023 r. odbyła się narada szkoleniowa poświęcona problematyce nadzoru budowlanego terenu województwa łódzkiego, zorganizowana przez Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Łódzką OIIB reprezentował Sekretarz Piotr Filipowicz.

Tego samego dnia Zarząd Łódzkiej Federacji SNT-NOT zorganizował spotkanie wigilijne, w którym wziął udział Sekretarz Piotr Filipowicz.

14 grudnia 2023 r. odbyło się szkolenie stacjonarne pt. „Procedury legalizacyjne w Prawie budowlanym", które przeprowadził Norbert Książek.

19 grudnia 2023 r. w siedzibie ŁOIIB odbyła się Rada Łódzkiej OIIB, podczas której omówiono sprawy finansowe i bieżącą realizację budżetu, przedstawiono także preliminarz budżetowy na 2024 rok. Podsumowano tegoroczne wydarzenia, takie jak Dni Otwarte, Wojewódzkie Święto Budowlanych oraz IV Regionalne Forum Inżynierskie. Zatwierdzono również uchwały Prezydium i przyjęto uchwały Rady ŁOIIB.

21 grudnia 2023 r. w siedzibie ŁOIIB odbyło się uroczyste rozdanie uprawnień budowlanych osobom, które pomyślnie zakończyły sesję egzaminacyjną (96 osób). Serdecznie gratulujemy!

1 stycznia 2024 r. odszedł od nas nasz Kolega śp. inż. Józef Nowak. Jego krótką biografię można przeczytać na str. 47.

11 stycznia 2024 r. w siedzibie Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa odbyło się Prezydium Rady ŁOIIB. Podczas posiedzenia przedstawiono skrócone sprawozdania z działalności z 2023 roku. Omówiono także plany działalności organów i zespołów na 2024 rok.

13 stycznia 2024 r. odszedł nasz Kolega śp. Jan Mędoń. Jego krótką biografię można przeczytać na str. str. 47.

18 stycznia 2024 r. Bartłomiej Monczyński przeprowadził szkolenie stacjonarne pt. „Co z oczu to z serca? – Zasady wykonywania hydroizolacji ścian zewnętrznych budynków zagłębionych w gruncie". W szkoleniu wzięło udział 37 osób.

Posiedzenie Rady ŁOIIB (19 grudnia 2023 r.). Fot. Patryk Zadworny

19 stycznia 2024 r. odbyło się spotkanie Noworoczne zorganizowane przez Zarząd Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji RP Oddział w Łodzi. W wydarzeniu wziął udział Sekretarz Piotr Filipowicz.

23 stycznia 2024 r. odszedł nasz Kolega śp. Jan Gumienny. Jego wspomnienie można przeczytać na str. 48.

23 stycznia 2024 r. odbyło się szkolenie online pt. „Kierownik budowy i inspektor nadzoru inwestorskiego jako uczestnicy procesu budowlanego", które dla 178 osób przeprowadziła Anna Łukaszewska.

25 stycznia 2024 r. w siedzibie ŁOIIB miało miejsce szkolenie pt. „Praw fizyki pan nie zmienisz, czyli jak wykonać hydroizolacje wtórne w miejscach do których nie ma dostępu". Szkolenie przeprowadził Bartłomiej Monczyński.

Tego samego dnia w Bełchatowie odbyło się szkolenie pt. „Przydatność popiołu lotnego oraz innych ubocznych produktów spalania (ups-ów) w budownictwie drogowym i kolejowym". Szkolenie było zorganizowane we współpracy z Centrum Badań i Rozwoju Grupy PGE i przeprowadzili je: Lech Sekyra, Paweł Grabowski, Sebastian Franaszczuk, Grzegorz Mirosław Niewiadomski. Relację z wydarzenia można przeczytać na str. 32.

W dniach 31 stycznia – 1 lutego 2024 r. Przewodniczący Rady ŁOIIB Jacek Szer, Zastępca Przewodniczącego Rady ŁOIIB Piotr Parkitny oraz Skarbnik Cezary Wójcik wzięli udział w „Dniach Inżynierskich", podczas Targów BUDMA 2024, zorganizowanych przez Wielkopolską OIIB.

2 lutego 2024 r. w Starostwie Powiatowym w Rawie Mazowieckiej miało miejsce szkolenie pt. „Uwarunkowania prawne dotyczące projektu technicznego". Prelegentem był Robert Wiktorski.

12 lutego 2024 r. Dagmara Kafar przeprowadziła szkolenie online pt. „Odstąpienia istotne i nieistotne od zatwierdzonych projektów budowlanych".

oprac. mgr Karolina Włodarczyk

Wiele radości, nadziei i pokoju na nadchodzące Święta Wielkiej Nocy

Czytelnikom i Przyjaciołom życzą

Działacze i Pracownicy
Łódzkiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa

Sprawozdanie

z działalności Okręgowej Rady ŁOIIB w 2023 roku

1. INFORMACJE WSTĘPNE

Nasz samorząd zawodowy – Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa skupia fachowców mogących pełnić samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, zamieszkałych na terenie województwa łódzkiego. Liczba czynnych członków ŁOIIB według stanu na 31 grudnia 2023 roku wynosiła 6574 osób. Członkowie Izby to kierownicy budów, inspektorzy nadzoru, projektanci, osoby wykonujące okresowe przeglądy budynków i budowli, a więc wszyscy ci, którzy dbają o bezpieczeństwo konstrukcji i bezpieczeństwo użytkowania podczas projektowania, budowy i eksploatacji obiektów budowlanych.

Najwyższą władzą Izby jest coroczny Zjazd Delegatów. Pomiędzy zjazdami samorządem kieruje Okręgowa Rada ŁOIIB. Rok 2023 Rada rozpoczęła w składzie 26 osób (łącznie z Przewodniczącym). Po śmierci kol. Jerzego Wereszczyńskiego (11 stycznia 2023 roku) XXII Zjazd uzupełnił skład Rady o kolejnego na liście kol. Wojciecha Drozdka. Po śmierci kol. Krzysztofa Dybały (18 czerwca 2023 roku) Rada Okręgowa pracuje w składzie 25 osób.

W 2023 roku XXII Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy Łódzkiej OIIB odbył się jako dwudniowy, został bowiem połączony ze szkoleniem dla działaczy Izby. Szkolenia te organizujemy w każdej kadencji, a ich celem jest zapoznanie z zakresem działań samorządu zawodowego inżynierów budownictwa, z aktualnymi uregulowaniami prawnymi, ustawami, a także z obowiązującymi w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa oraz w ŁOIIB statutami i regulaminami. Dnia 21 kwietnia 2023 roku w Zjeździe wzięło udział 93 delegatów (na 108 uprawnionych) oraz zaproszeni goście. Delegaci otrzymali materiały zjazdowe oraz treści proponowanych uchwał. Po dyskusji delegaci zatwierdzili w głosowaniach wszystkie sprawozdania organów statutowych ŁOIIB, a Rada Okręgowa uzyskała absolutorium za 2022 rok. Uchwalono budżet na 2023 rok. Delegaci, jak też wszyscy członkowie ŁOIIB, mogli zgłaszać wnioski do Zjazdu. Natomiast 22 kwietnia miało miejsce szkolenie dla działaczy ŁOIIB. XXII Zjazd ŁOIIB przyjął 15 uchwał, a do Komisji Uchwał i Wniosków wpłynęły 4 wnioski, które skierowano do rozpatrzenia według właściwości do Rady ŁOIIB. Ciekawe, że jeden z wniosków dotyczył powrotu do organizowania Zjazdów online, w formie zdalnej, jak w czasie pandemii. Jednak wniosek ten nie spotkał się z akceptacją Zjazdu. Delegaci podkreślali wagę osobistego udziału w Zjeździe, możliwość publicznego zabrania głosu i wymiany poglądów.

Od kilku lat staramy się wychodzić do inwestorów, w ramach Dnia Otwartego Inżyniera Budownictwa. Zainteresowanie tą formułą bywa różne, dlatego staramy się łączyć Dzień Otwarty z innymi lokalnymi wydarzeniami. I tak 9 września 2023 roku Dzień Otwarty w Kutnie odbył się w ramach uroczystości otwarcia Pałacu Saskiego po modernizacji, a 7 i 8 października 2023 roku – w ramach Targów Nieruchomości & Budowa Domu. W obu przypadkach zainteresowanie było zadowalające.

W piątek 13 października 2023 roku w Teatrze Muzycznym w Łodzi odbyło się Wojewódzkie Święto Budowlanych, które honorowym patronatem objęli: Ministerstwo Rozwoju i Technologii, Ministerstwo Infrastruktury, Polska Izba Inżynierów Budownictwa oraz Politechnika Łódzka. Swoją obecnością nasze święto zaszczyciło wielu znamienitych gości.

Statutowym zadaniem ŁOIIB jest zapewnienie członkom izby oferty szkoleniowej, integracyjnej, samopomocowej i prawnej. W 2023 roku Łódzka OIIB była gospodarzem IV Regionalnego Forum Inżynierskiego w Uniejowie (24–25 listopada 2023 r.). Jest to wydarzenie cykliczne, które w tej edycji współorganizowane było przez Mazowiecką, Pomorską, Kujawsko-Pomorską i Warmińsko-Mazurską OIIB. Odbyło się wówczas pięć sesji wykładowych, każda zakończona dyskusją. Wykładowcy reprezentujący każdą z okręgowych izb wygłosili ciekawe prelekcje, które łączył temat przewodni Forum: „Inżynier budownictwa – wolny zawód z troską o przeszłość, z dbałością o dziś, ze spojrzeniem w nowoczesne jutro".

Ponadto odbyły się takie wydarzenia jak Piknik Inżynierski, spływ kajakowy, regaty żeglarskie. Są to już tradycyjne, coroczne i cieszące się dużym zainteresowaniem imprezy integracyjne.

W 2023 roku miały miejsce, zgodnie z regulaminami, dwie sesje egzaminacyjne na uprawnienia budowlane. Niestety liczba inżynierów chętnych do uzyskania uprawnień budowlanych w ostatnich latach ciągle maleje. W 2023 r. były prowadzone także postępowania w sprawie nadania tytułu rzeczoznawcy budowlanego.

Prowadziliśmy też działalność samopomocową, opiniowaliśmy liczne akty prawne dotyczące budownictwa, kandydatów na biegłych sądowych, udzielaliśmy członkom Izby porad budowlanych i prawnych poprzez osobiste spotkania, telefonicznie i mailowo, a także odpowiadając pisemnie na zadawane pytania. W miarę potrzeb i możliwości współpracowaliśmy z organami administracji samorządu terytorialnego różnych szczebli i administracji rządowej, samorządami i stowarzyszeniami zawodowymi.

W 2023 roku kontynuowaliśmy działalność wydawniczą, choć czasy współczesne przynoszą nieuchronne zmiany, również po stronie kosztów. Regularnie wychodzi „Kwartalnik Łódzki", który zgodnie ze współczesnymi trendami medialnymi ukazuje się przede wszystkim w wersji cyfrowej (do pobrania ze strony internetowej ŁOIIB). Atutem, jest to że nasza nowa strona jest dostępna z urządzeń mobilnych. Nie zapominamy też o zwolennikach formy papierowej, to dla nich drukujemy papierowe egzemplarze „Kwartalnika Łódzkiego". Cyfrowa wersja jest też dominującą formą wydawania miesięcznika PIIB „Inżynier Budownictwa", dostępna na stronie internetowej PIIB. Ale ŁOIIB dysponuje dla chętnych także egzempla-

rzami w wersji papierowej. Oba te czasopisma (zarówno KŁ, jak też IB) są do pobrania w siedzibie Izby przy ulicy Północnej w Łodzi, a także na terenie województwa w sześciu Placówkach Terenowych. Tradycyjnie wydaliśmy też Kalendarz ŁOIIB na 2024 rok z Wkładką techniczną (tym razem są to Warunki Techniczne, aktualne na 31 grudnia 2023 roku). Dystrybucją kalendarzy w PT zajmują się opiekunowie Placówek. W aglomeracji łódzkiej po kalendarz zapraszamy do siedziby ŁOIIB.

Po dwudziestu latach przewodzenia izbowej działalności wydawniczej z pracy na tym polu zrezygnowała kol. dr inż. Danuta Ulańska, od lat kojarzona z „Kwartalnikiem Łódzkim", Kalendarzem ŁOIIB, kursami z zakresu Eurokodów i innymi publikacjami naszej Izby. Kol. Danuta pozostaje nadal działaczką ŁOIIB, jest m. in. członkiem Rady i Prezydium. Cieszymy się, że wciąż możemy korzystać z Jej doświadczenia, sugestii i wskazówek. To minione dwudziestolecie niewątpliwie opatrzone jest wyraźnie odciśniętym śladem twórczego wkładu dr inż. Danuty Ulańskiej w pozytywny wizerunek Łódzkiej OIIB w Łodzi i poza Łodzią. Koleżanko Danuto, z całego serca dziękujemy.

W 2023 roku prowadziliśmy statutową działalność szkoleniową w różnych formach. Dziś szkolenia w formie stacjonarnej, w formie zdalnej i hybrydowej stały się równorzędne. Członkowie ŁOIIB mają dostęp do wszystkich szkoleń organizowanych przez okręgowe izby na Portalu PIIB. Nowością w organizacji szkoleń są szkolenia sponsorowane. Organizując je, firmy robią to nieodpłatnie, a nawet płacą za wynajem sali. Wszystko to dało rekordową frekwencję, bowiem w 2023 roku ponad czternaście tysięcy osób skorzystało z naszej oferty szkoleniowej.

W ramach izbowej działalności integracyjnej 29 lipca 2023 roku na Zalewie Sulejowskim w Zarzęcinie odbyły się X regaty żeglarskie o Puchar Przewodniczącego Rady ŁOIIB. Udział wzięło 6 załóg, I miejsce zajęła załoga w składzie: Przemysław Kozłowski, Wojciech Łochnicki, Marek Walczak. A cztery tygodnie później nasi zwycięzcy wystartowali w VIII regatach żeglarskich Warmińsko-Mazurskiej OIIB o mistrzostwo Polski w klasie Omega w Olsztynie, zajmując III miejsce wśród załóg wszystkich OIIB. Jeszcze większym zainteresowaniem cieszą się organizowane od lat spływy kajakowe, na ogół po rzece Pilicy. Jest to impreza rodzinna, dla członków Izby i ich rodzin. W 2023 roku zorganizowano X już spływ kajakowy na rzece Pilicy (trasa Przedbórz-Sulejów), w którym wzięły udział 63 osoby. Po raz drugi w 2023 roku reprezentacja ŁOIIB wzięła udział w IV Mistrzostwach Polski Inżynierów Budownictwa w Strzelectwie Sportowym organizowanych przez Mazowiecką OIIB. Tu sukcesy przychodzą powoli. Ale już w zawodach strzeleckich Małopolskiej OIIB zajęli 5 miejsce. Od 1 do 3 grudnia 2023 roku czteroosobowa reprezentacja ŁOIIB wzięła udział w X Jubileuszowych Mistrzostwach Polski PIIB w Brydżu Sportowym, a kol. Urszula Jakubowska zajęła I miejsce w klasyfikacji generalnej kobiet. Gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!

Jak widać, zainteresowania turystyczne i sportowe członków ŁOIIB stanowią bardzo szerokie spektrum. Jest tu miejsce na zabawę, rywalizację, a przede wszystkim integrację. Dlatego zachęcamy również innych członków ŁOIIB, którzy mają niewątpliwie różne pasje, do brania udziału w licznych aktywnościach organizowanych przez PIIB, ŁOIIB oraz inne OIIB. Na naszej stronie internetowej, na bieżąco informujemy o propozycjach i zaproszeniach napływających z innych izb. Oczywiście jesteśmy też otwarci na nowe propozycje napływające od naszych członków. Jeśli wzbudzą one zainteresowanie wśród innych, postaramy się je promować i rozpropagować na terenie naszego województwa, a może i szerzej.

W ramach działań Zespołu ds. Integracji mamy też mniej forsowne oferty jak np. spacery z przewodnikiem po ciekawych zakątkach Łodzi i okolic. Organizujemy też wyjazdy integracyjne, np. do Rawy Mazowieckiej, Poddębic, Łęczycy, Tumu, Nieborowa, Żyrardowa. Od lat organizujemy też konkurs fotograficzny pod hasłem „Fotografujemy budownictwo województwa łódzkiego". Co roku na konkurs wpływa kilkadziesiąt fotografii. Zwycięzcy odbierają nagrody podczas Wojewódzkiego Święta Budowlanych, a ich prace bardzo często są publikowane w „Kwartalniku Łódzkim".

Uroczysty charakter mają coroczne spotkania noworoczno-wigilijne, które zawsze przebiegają w serdecznej atmosferze. Na te chwile pełne zadumy, refleksji i wspólnego przeżywania świątecznego czasu zapraszamy wszystkich chętnych członków naszej Izby oraz życzliwych nam gości. Szczególny charakter ma izbowa uroczystość wręczenia Złotych Uprawnień. Na spotkanie zapraszamy nestorów naszego środowiska, bardzo często wciąż zawodowo czynnych, by uhonorować te Koleżanki i tych Kolegów, którzy uprawnienia budowlane zdobyli przed co najmniej pięćdziesięciu laty. W 2023 roku były to 34 osoby. Dla seniorów, którzy już może nie są zawodowo aktywne, ale potrzebują miejsca do spotkań, refleksji, wspomnień mamy Koło Seniorów przy ŁOIIB. W bieżącej kadencji zarząd Koła tworzą: kol. Janina Tropisz, kol. Bogdan Modro i kol. Bogumił Stanisławek.

W 2023 roku, jak w ubiegłych latach Rada i Biuro ŁOIIB prowadziły obsługę administracyjno-biurową, organizacyjną, księgową i prawną na rzecz pozostałych organów Izby, tj. Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej, Okręgowej Komisji Rewizyjnej, Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego i Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej. Biuro pomaga stawiającym w Izbie pierwsze kroki, np. pretendentom do uprawnień budowlanych czy kandydatom do Izby. Wspieramy tych członków ŁOIIB, którzy nie są biegli w obsłudze komputera i np. mają problem z pobraniem zaświadczenia o przynależności do Izby.

Mając na uwadze przeciwdziałanie narastającemu brakowi zainteresowania młodzieży kierunkami budowlanymi, w szerokim rozumieniu słowa, ŁOIIB podejmuje liczne próby wzmacniania prestiżu inżyniera budownictwa, a także prowadzi działania mające na celu popularyzowanie naszej profesji. W 2023 roku udało się spotkać z uczniami w II Liceum Ogólnokształcącym im. Stefana Żeromskiego w Sieradzu, później w Zespole Szkół Ponadpodstawowych i Placówek Opiekuńczo-Wychowawczych nr 3 im. Władysława Reymonta w Piotrkowie Trybunalskim oraz z uczniami w Zespole Szkół Zawodowych nr 1 im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Skierniewicach.

Dobrą formą promocji naszego zawodu jest też patronat, jakim od wielu już lat ŁOIIB obejmuje Olimpiadę Wiedzy i Umiejętności Budowlanych. Jest to dwuetapowy (poziom okręgowy i poziom centralny-ogólnopolski) konkurs wiedzy z dziedziny budownictwa dla uczniów techników budowlanych. Patronem zawodów centralnych jest PIIB, a nasi przedstawiciele często trafiają do grona laureatów, niejednokrotnie na podium zwycięzców konkursu ogólnopolskiego. Laureaci OWiUB mają wolny wstęp na kierunki budowlane, a Politechniki chętnie wi-

dzą ich jako studentów. Nieustająco zabiegamy o podnoszenie kwalifikacji działaczy Izby, członków organów i przewodniczących organów. W minionym roku przedstawiciele ŁOIIB brali udział w szkoleniach KSD z OSD i KROZ z OROZ, a także Sekretarzy i Dyrektorów biur OIIB oraz KKK i OKK.

Dnia 27 marca 2023 roku w siedzibie Łódzkiej OIIB miało miejsce spotkanie pt. „Własność obiektu budowlanego a obowiązki wynikające z Prawa budowlanego". W spotkaniu uczestniczyli Prezesi i inni przedstawiciele Spółdzielni Mieszkaniowych z Łodzi i regionu łódzkiego oraz przedstawiciele ŁOIIB. W dniu 19 kwietnia 2023 roku w Warszawie miało miejsce posiedzenie Komisji ds. Public Relations Krajowej Rady PIIB. Naszą Izbę reprezentowała p.o. redaktor naczelnej Karolina Włodarczyk, która została sekretarzem tejże Komisji.

Wspieramy też aktywnie pracujących członków naszej Izby, przez dofinansowanie zakupu programów kosztorysowych albo inżynierskich oraz fachowych książek technicznych, a także zewnętrznych kursów, konferencji, szkoleń. Od wielu już lat organizujemy kursy i warsztaty obsługi programów CAD, dla osób na różnych poziomach zaawansowania. Kursy te niezmiennie cieszą się dużym zainteresowaniem i znakomitą renomą. Są one objęte częściową odpłatnością ze strony uczestników. Nasza Izba pokrywa resztę kosztów, udostępnia lokal i sprzęt komputerowy z oprogramowaniem. Od lat oferujemy też naszym członkom czasopisma techniczne z różnych branż budownictwa, po promocyjnej cenie, z dopłatą ze strony ŁOIIB.

W ramach stałej współpracy ze środowiskiem akademickim uczestniczyliśmy jako Izba w inauguracji roku akademickiego 2022/2023 na Politechnice Łódzkiej, w której reprezentował nas kol. Jacek Szer. Przewodniczący Rady ŁOIIB dr hab. inż. Jacek Szer reprezentował też naszą Izbę na rozpoczęciu roku akademickiego na Wydziale Budownictwa, Architektury i Ochrony Środowiska PŁ oraz na Wydziale Chemicznym PŁ.

Od wielu lat ŁOIIB uczestniczy w różnych wydarzeniach organizowanych przez Okręgowy Inspektorat Pracy w Łodzi. W 2023 roku kol. Jacek Szer wziął udział w spotkaniu Rady ds. Bezpieczeństwa Pracy w Budownictwie przy Okręgowym Inspektoracie Pracy w Łodzi.

Tradycyjnie już Izba była współorganizatorem, wspólnie z Oddziałem Łódzkim Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa i Wydziałem Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, Konkursu imienia profesora Władysława Kuczyńskiego na najlepszą pracę dyplomową wykonaną na WBAIŚ PŁ.

2. RADA IZBY

2.1. SKŁAD OSOBOWY RADY

W roku 2023 Rada rozpoczęła pracę w składzie: Jacek Szer (Przewodniczący), Edyta Kwiatkowska (zastępca Przewodniczącego), Piotr Parkitny (zastępca Przewodniczącego), Piotr Filipowicz (Sekretarz), Cezary Wójcik (Skarbnik), Włodzimierz Babczyński (zastępca Sekretarza), Damian Pawlak (zastępca Skarbnika), członkowie prezydium Rady: Zygmunt Adamski, Sławomir Najgiebauer, Marek Stańczak, Danuta Ulańska, Bohdan Wielanek, członkowie Rady: Krzysztof Dybała († 18.06.2023), Andrzej Gorzkiewicz, Urszula Jakubowska, Bogdan Janiec, Agnieszka Jońca, Wiesław Kaliński, Roman Kostyła, Jan Kozicki, Leszek Przybył, Robert Ptaszyński, Grzegorz Rudzki, Krzysztof Stelągowski, Jerzy Wereszczyński († 11.01.2023), Tomasz Wolski. W miejsce zmarłego kol. Jerzego Wereszczyńskiego XXI Zjazd dołączył do Rady kol. Wojciech Drozdka, i w takim dwudziestopięcioosobowym składzie Rada pracowała do 31.12.2023 r.

2.2. OGÓLNY OPIS DZIAŁAŃ RADY ŁOIIB

Rada ŁOIIB kieruje sprawami Izby, organizuje i nadzoruje pracę biura ŁOIIB, a także zarządza mieniem Izby. Okręgowa Rada, przez biuro Izby, zapewnia wszystkim organom warunki do wykonywania ich zadań. Obowiązki własne Okręgowa Rada wykonuje samodzielnie w ramach posiedzeń Rady lub posiedzeń Prezydium Rady, a także bieżącej pracy działaczy i biura. Czynności konkretnie zdefiniowane Rada realizuje przez Zespoły Rady lub zespoły ŁOIIB, których sprawozdania zamieszczono poniżej. Decyzje Rady podejmowane są w formie Uchwał Rady, albo Uchwał Prezydium zatwierdzanych przez Radę.

Zadania bieżące Rady obejmują sprawy członkowskie, szkoleniowe, finanse i księgowość, działalność wydawniczą, zagadnienia prawno-regulaminowe, działalność integracyjną. Staramy się też przyciągać młodych i nie zapominać o seniorach.

Regularnie, w działaniach bieżących współpracujemy też z PIIB oraz innymi OIIB. We współpracy otwieramy się też na stowarzyszenia naukowo-techniczne NOT, w których często nasi członkowie i działacze pełnią ważne funkcje. Współpracujemy też z Wydziałem Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska oraz z Wydziałem Chemicznym PŁ. ŁOIIB współpracowała też z organami administracji architektoniczno-budowlanej i Nadzoru Budowlanego oraz innymi organami władzy samorządowej, państwowej i sądowniczej.

W codziennej pracy opiniowaliśmy projekty aktów prawnych związanych z budownictwem, opiniowaliśmy kandydatów na biegłych sądowych, odpowiadaliśmy na liczne zapytania techniczne i prawne, bowiem pomoc prawna dla członków jest statutowym zadaniem Izb. Aktywnie współpracujemy z ubezpieczycielem członków PIIB w zakresie OC, organizując m.in. szkolenia informacyjne w tym zakresie.

Patrząc na wciąż utrzymującą się inflację, a w szczególności na wysokie ceny energii elektrycznej i gazu, planujemy dalsze działania inwestycyjne mające na celu oszczędzanie energii, finalnie ograniczenie kosztów funkcjonowania siedziby ŁOIIB. W 2023 roku zleciliśmy opracowanie projektu budowlanego na remont dachu i montaż instalacji fotowoltaicznej. Jak wiadomo, nasz budynek wpisany jest do rejestru zabytków, zatem należało przed pozwoleniem na budowę uzyskać zgodę WUOZ w Łodzi.

2.3. KALENDARZ POSIEDZEŃ RADY ŁOIIB I PREZYDIUM RADY ŁOIIB

W 2023 roku odbyły się cztery posiedzenia Rady ŁOIIB w dniach: 2 marca (nr 5/VI), 13 czerwca (nr 6/VI), 14 września (nr 7/VI) i 19 grudnia (nr 8/VI). Prezydium Rady ŁOIIB spotykało się na ośmiu posiedzeniach w dniach: 10 stycznia (nr 7/VI), 16 lutego (nr 8/VI), 30 marca (nr 9/VI), 25 maja (10/VI), 22 sierpnia (11/VI), 19 października (12/VI), 9 listopada (nr 13/VI) i 7 grudnia (14/VI).

2.4. UCHWAŁY RADY ŁOIIB W 2023 ROKU

Rada ŁOIIB w 2023 r. podjęła 808 uchwał, w tym 757 indywidualnych uchwał w sprawach członkowskich. Prezydium Rady

ŁOIIB podjęło 5 uchwał. Wszystkie zostały zatwierdzone przez Radę ŁOIIB. Treść uchwał Rady ŁOIIB (oprócz uchwał w sprawach osobowych i członkowskich) jest dostępna na stronie internetowej ŁOIIB w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. INFORMACJA O PRACY ZESPOŁÓW

3.1. ZESPÓŁ RADY ŁOIIB DS. CZŁONKOWSKICH

W 2023 r. Zespół pracował w następującym składzie: Leszek Przybył – Przewodniczący, Jan Kozicki – zastępca Przewodniczącego, Krzysztof Dybała – Sekretarz oraz członkowie: Bogdan Janiec, Agnieszka Jońca i Roman Kostyła.

Dnia 18.06.2023 r. zmarł Krzysztof Dybała i od tej pory zespół pracuje w składzie 5-osobowym. Zespół Rady ŁOIIB ds. Członkowskich VI kadencji (na lata 2022–2026) został powołany Uchwałą Rady ŁOIIB Nr 14/R/22 z dnia 05.05.2022 r. w sprawie „powołania Zespołów" oraz Uchwałą Rady ŁOIIB Nr 15/R/22 z dnia 05.05.2022 r. w sprawie „powołania Przewodniczących Zespołów". Zespół odbył 12 posiedzeń.

Kategoria	Liczba (2023 rok)
czynni członkowie	6574
wpisano na listę (nowi)	217
wpisano po raz drugi	14
zawieszono na własny wniosek	169
zawieszono odgórnie	109
wznowiono	59
zmarło	44
skreślono na wniosek	43
skreślono odgórnie	64

3.2. ZESPÓŁ RADY ŁOIIB DS. DZIAŁALNOŚCI SAMOPOMOCOWEJ

Zespół w 2023 r. pracował w następującym składzie: Krzysztof Dybała (Przewodniczący), Włodzimierz Babczyński (zastępca Przewodniczącego), Leszek Przybył (Sekretarz) oraz członkowie: Sławomir Najgiebauer, Marek Stańczak, Tomasz Wolski. W związku ze śmiercią Krzysztofa Dybały nowym przewodniczącym został Włodzimierz Babczyński.

Zespół Rady ŁOIIB ds. Działalności Samopomocowej VI kadencji (na lata 2022–2026) został powołany Uchwałą Rady ŁOIIB Nr 14/R/22 z dnia 05.05.2022 r. w sprawie „powołania Zespołów" oraz Uchwałą Rady ŁOIIB Nr 15/R/22 z dnia 05.05.2022 r. w sprawie „powołania Przewodniczących Zespołów". Zespół w 2023 r. odbył cztery posiedzenia w terminach: 23.02.2023, 07.06.2023, 06.09.2023 oraz 12.12.2023. Na posiedzeniach rozpatrzono wnioski o udzielenie zapomóg losowych, które złożyli członkowie ŁOIIB oraz wnioski o udzielenie zapomóg pośmiertnych złożone przez rodziny zmarłych członków ŁOIIB. Po wnikliwym zapoznaniu się z każdym wnioskiem Zespół przyznał jedną zapomogę losową dla członka Izby oraz osiemnaście zapomóg pośmiertnych rodzinom zmarłych członków. Zespół rozdzielił środki finansowe przeznaczone na tę formę działalności w następujących kwotach: 3000 zł (na zapomogi losowe), 36000 zł (na zapomogi pośmiertne), razem wydatkowano: 39000 zł. W budżecie ŁOIIB na rok 2023 przewidziano środki na ten cel w kwocie 100 000 zł.

3.3. ZESPÓŁ ŁOIIB DS. DOSKONALENIA ZAWODOWEGO

W roku 2023 Zespół pracował w następującym składzie: Wiesław Kaliński (Przewodniczący), Sławomir Najgiebauer (zastępca Przewodniczącego), Artur Kotarski (Sekretarz) oraz członkowie: Piotr Gorzkiewicz, Bogdan Janiec, Adam Kasprzak, Piotr Kostyła i Robert Ptaszyński. W posiedzeniach ZDZ brała udział Wiceprzewodnicząca Rady ŁOIIB Edyta Kwiatkowska. Na posiedzenia Zespołu zapraszani byli również opiekunowie Placówek Terenowych.

W roku 2023 odbyło się pięć posiedzeń Zespołu. Zespół zorganizował dla członków ŁOIIB wiele form doskonalenia zawodowego. Zorganizowano: 26 szkoleń online, 21 retransmisje, 32 szkoleń stacjonarnych oraz 4 kursy komputerowe, 2 wyjazdy techniczne, wyjazd na IV Regionalne Forum Inżynierskie w Uniejowie, wyjścia techniczne oraz konsultacje. Łącznie odbyło się 85 wydarzeń szkoleniowych, w których uczestniczyło 10133 osób. Dodatkowo w szkoleniach organizowanych przez inne Izby uczestniczyło 3956 osób. Łącznie w roku 2023 zostało przeszkolonych 14089 osób.

Zaproponowano szeroką ofertę szkoleń, wykorzystując najnowsze techniki przekazu (szkolenia online oraz za pomocą platformy WebEx), jak i tradycyjne szkolenia stacjonarne oraz szkolenia w terenie. Działania te uwzględniały różnorodność oczekiwań członków Izby i były dostosowane do różnych etapów ich kariery zawodowej.

Istotnym aspektem podnoszenia kwalifikacji zawodowych członków ŁOIIB jest prasa naukowo-techniczna. ŁOIIB corocznie udziela dofinansowania do prenumeraty czasopism technicznych. W roku 2023 członkowie ŁOIIB mieli możliwość wyboru dwóch tytułów czasopism spośród 15. Skorzystały z tego 233 osoby (175 osób w roku 2022). Ważną rolę w doskonaleniu zawodowym pełnią „Kwartalnik Łódzki" i miesięcznik „Inżynier Budownictwa" oraz publikacje WPIIB: „Przewodnik Projektanta" i poradniki.

Uzupełnieniem oferty szkoleniowej ŁOIIB są szkolenia dostępne na portalu internetowym PIIB. Z roku na rok rośnie liczba członków Izby korzystających z kursów e-learningowych oraz serwisów Wolters i Bistyp, biblioteki norm PKN, norm SEP, BHP i Środowiskowych Zasad Wycen Prac Projektowych. W 2023 roku 29 członków ŁOIIB skorzystało z możliwości uzyskania dofinansowania doskonalenia zawodowego. Oferta szkoleniowa kierowana była do wszystkich członków samorządu. Informacje o harmonogramie szkoleń są na bieżąco aktualizowane i przekazywane drogą mailową, poprzez stronę internetową Izby oraz za pośrednictwem Portalu Członkowskiego.

Doświadczenie z roku 2023 potwierdziły zasadność prowadzenia szkoleń w trybie online. Szkolenia stacjonarne, choć niezbędne, nie są w stanie konkurować pod względem frekwencji ze szkoleniami online. Celowym wydaje się przejście w szerszym zakresie na szkolenia hybrydowe, choć dotychczasowe próby kończyły się niepowodzeniem z uwagi na brak zainteresowania ze strony potencjalnych wykładowców. Dalszego doskonalenia wymaga koordynacja działań okręgowych izb w zakresie tematyki szkoleń, porozumień ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi w zakresie wykorzystania doświadczenia i kadr, w celu zwiększenia ilości szkoleń z zakresu praktycznej wiedzy technicznej. Specjalnego podejścia do planowania i metodyki prowadzenia wymagają szkolenia z zakresu BIM. Należy kontynuować szkolenia z zakresu Prawa

budowlanego, cyfryzacji w budownictwie, odpowiedzialności zawodowej, etyki, BHP, ubezpieczeń i kreowania wizerunku inżyniera budownictwa.

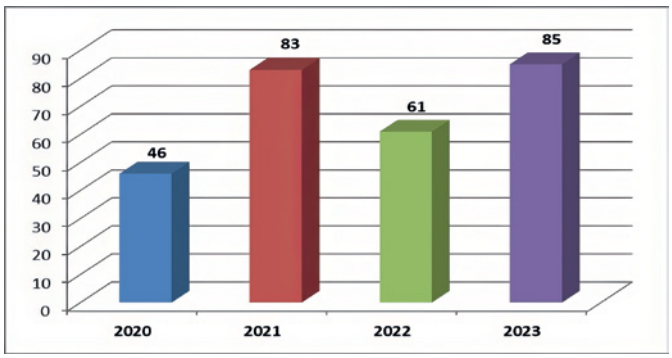

Liczba szkoleń w latach 2020–2023

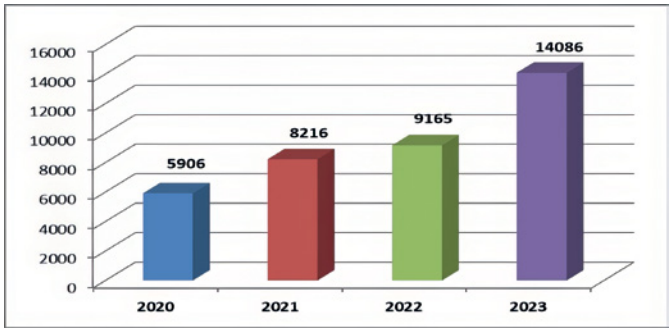

Liczba uczestników szkoleń w latach 2020–2023

3.4. ZESPÓŁ ŁOIIB DS. INTEGRACJI I KONKURSÓW

W 2023 roku Zespół ds. Integracji i Konkursów pracował w składzie: Urszula Jakubowska (Przewodnicząca), Beata Polkowska (zastępca Przewodniczącej), Piotr Bardzki (Sekretarz) i członkowie: Agnieszka Jońca, Łukasz Jaskuła, Damian Pawlak.

Zorganizowane zostały wyjazdy turystyczno-krajoznawczo-integracyjne do Żyrardowa, Nieborowa, Arkadii, Rawy Mazowieckiej, Poddębic, a także Łęczycy i Tumu. Ponadto odbył się XV Piknik Inżynierski, X regaty żeglarskie w klasie OMEGA o Puchar Przewodniczącego Rady ŁOIIB Jacka Szera i X spływ kajakowy po Pilicy. Reprezentowano ŁOIIB w imprezach ogólnopolskich, takich jak: Mistrzostwa Polski w Regatach Żeglarskich i w Mistrzostwach PIIB w Brydżu Sportowym. Tradycyjnie zorganizowano Konkurs fotograficzny „Fotografujemy Budownictwo Województwa Łódzkiego 2023". Członkowie Izby korzystali z karnetów sportowo-rekreacyjnych Fit Profit, Fit Sport i Fit Kultura.

3.5. ZESPÓŁ RADY ŁOIIB DS. PRAWNO-REGULAMINOWYCH I OCHRONY ZAWODU

Działalność Zespołu w 2023 roku rozpoczęła się w składzie ośmioosobowym: Krzysztof Stelągowski (Przewodniczący), Bogdan Krawczyk (zastępca Przewodniczącego), Grzegorz Rudzki (Sekretarz) oraz członkowie: Andrzej Gorzkiewicz, Marek Stańczak, † Jerzy Wereszczyński, Bohdan Wielanek, Jan Wroński. Dnia 11 stycznia, po ciężkiej chorobie zmarł śp. kol. Jerzy Wereszczyński – wieloletni i zasłużony działacz naszej Izby.

W roku 2023 Zespół pracował nad 79 dokumentami tj. przede wszystkim: projektami ustaw, rozporządzeniami oraz dyrektywami UE, ale także m. in. nad projektami koncepcji rozwoju, własnymi propozycjami zmian do PKD 2007, katalogami wytycznych i rozwiązań typowych, prawnymi aspektami odwołania stanu epidemii, własnymi propozycjami zmian w prawie dla Komisji PIIB ds. zmian w prawie, własnymi propozycjami zmian w Prawie budowlanym, pismami PIIB oraz GUNB w kluczowych sprawach dla branży, dotyczącymi KPR PIIB wnioskami Zjazdu PIIB. Prawie wszystkie ww. dokumenty zostały przekazane przez Izbę Krajową. W przypadku 29 dokumentów opracowano pisemne stanowisko Zespołu.

W przypadku opiniowania projektów zmian do Prawa budowlanego uczestniczyli w nich także Przewodniczący Rady ŁOIIB Jacek Szer oraz Zastępca Przewodniczącego Piotr Parkitny (także w przypadku tzw. hal pneumatycznych).

Przygotowane przez Zespół uwagi ew. inne pisma przeznaczone dla Izby Krajowej były przekazywane do Przewodniczącego Rady ŁOIIB oraz do Komisji Prawno-Regulaminowej PIIB.

W roku 2023 odbyły się 4 posiedzenia plenarne stacjonarne Zespołu w siedzibie ŁOIIB zawsze z właściwą frekwencją. W ubiegłym roku tak, jak i w poprzednich latach praca odbywała się głównie zdalnie z komunikacją e-mailami oraz telefonicznie pomiędzy członkami Zespołu. Ze wszystkich posiedzeń były sporządzane protokoły.

Przewodniczący Zespołu uczestniczył w pracach, w tym w posiedzeniach Komisji Prawno-Regulaminowej PIIB, zgłaszając niezbędne uwagi do omawianych projektów aktów prawnych i innych dokumentów oraz przedstawiając stanowisko w stosunku do analizowanych i dyskutowanych problemów. Zastępca Przewodniczącego Piotr Parkitny uczestniczył w pracach Komisji ds. przygotowania zmian przepisów prawa PIIB.

3.6. RADA PROGRAMOWA WYDAWNICTW ŁOIIB

Do połowy września 2023 roku Rada Programowa Wydawnictw ŁOIIB pracowała w następującym składzie: Danuta Ulańska (Przewodnicząca), Andrzej Gorzkiewicz (zastępca Przewodniczącej), Jolanta Orechwo (Sekretarz), Wiesław Kaliński, Roman Kostyła, Artur Kotarski i Jan Michajłowski. Dnia 12 września 2023 r. kol. Danuta Ulańska i kol. Jolanta Orechwo zrezygnowały z dalszej działalności w RPW. Dnia 14 września 2023 roku Uchwałą Rady Okręgowej ŁOIIB na przewodniczącego RPW powołano kol. Wiesława Kalińskiego. Do końca roku RPW działała w następującym składzie: Wiesław Kaliński (Przewodniczący), Andrzej Gorzkiewicz (zastępca Przewodniczącego), Emilia Dąbek (od 19.12.2023 r.), Roman Kostyła, Artur Kotarski i Jan Michajłowski. Kol. Emilia Dąbek rozpoczęła współpracę z RPW od 24.10.2023 r.

Rada Programowa Wydawnictw współpracowała z Działem Wydawnictw ŁOIIB, w którym pracowały: Karolina Włodarczyk – redaktor i Jolanta Szczepaniak – redaktor. Z Działem Wydawnictw ŁOIIB współpracował Patryk Zadworny.

W roku 2023 odbyło się 9 posiedzeń RPW. W roku 2023 obchodziliśmy dwudziestą rocznicę powstania „Kwartalnika Łódzkiego" – biuletynu Łódzkiej OIIB.

Rada Programowa Wydawnictw i Redakcja przyznają corocznie nagrodę „Złote Pióro" dla autora publikacji lub cyklu artykułów opublikowanych w „Kwartalniku Łódzkim" w minionym roku. W roku 2023 wyróżniono prof. Tadeusza Urbana i dr. inż. Michała Gołdyna za artykuł „Beton XX i początku XXI wieku" oraz mgr. inż. arch. Mariusza Gaworczyka – najlepszego autora cyklu publikacji.

Z inicjatywy kol. Artura Kotarskiego Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa we współpracy z Wydziałem Bu-

downictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej zorganizowała konkurs dla studentów na artykuł pod hasłem „POP budowlany – poznaj, opisz, publikuj". Cztery nagrodzone prace zostały opublikowane w „Kwartalnikach Łódzkich" nr III/2023(80) i IV/2023(81).

Kalendarz ŁOIIB na rok 2024, liczący 128 stron, ukazał się w nakładzie 6900 egzemplarzy. Zawiera on informacje dotyczące składu osobowego organów i zespołów ŁOIIB, Placówek Terenowych, ubezpieczeń, doskonalenia zawodowego oraz uprawnień budowlanych. Do kalendarza tradycyjnie dołączono Wkładkę Techniczną 2024, z treścią Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Jak co roku, wydawnictwo opracowało kalendarz ścienny, który ukazał się w nakładzie 600 egzemplarzy. Na podkładce kalendarza zamieszczono podstawowe informacje kontaktowe z Izbą.

W 2023 roku ukazało się także uaktualnione i uzupełnione wydanie książki „Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa. Samorząd zawodowy inżynierów budownictwa" (w nakładzie 500 egzemplarzy), wręczanej między innymi inżynierom, którzy zdali egzamin na uprawnienia budowlane. Trwały prace nad kolejną książką z cyklu „Kontrole okresowe". Przygotowuje ją zespół autorów w składzie: Andrzej Gorzkiewicz, Piotr Gorzkiewicz, Anna Biłek-Gorzkiewicz, Jacek Szer, Jan Jeruzal, Iwona Szer, Piotr Filipowicz, Roman Kostyła.

Powstała w roku 2021 nowa strona internetowa ŁOIIB, dostępna na urządzeniach stacjonarnych, jak i mobilnych, jest systematycznie rozwijana. Łódzka Izba funkcjonuje również w mediach społecznościowych poprzez fanpage ŁOIIB na Facebooku, zamkniętą grupę „Inżynierowie budownictwa – Łódzkie", konto na Instagramie, kanał ŁOIIB w serwisie Youtube oraz na Linkedin. Działalność związana z public relations w 2023 roku obejmowała między innymi przekazywanie informacji dotyczących działalności ŁOIIB do „Inżyniera Budownictwa" PIIB.

3.7. ZESPÓŁ ŁOIIB DS. EKONOMICZNO-FINANSOWYCH

Zespół ds. Ekonomiczno-Finansowych w kadencji 2022–2026 pracuje w następującym składzie: Marek Stańczak (Przewodniczący), Zygmunt Adamski (zastępca Przewodniczącego), Grzegorz Rudzki (Sekretarz) oraz członkowie: Bogdan Janiec, Krzysztof Stelągowski, T Jerzy Wereszczyński, Damian Pawlak (od 2023 roku).

W minionym okresie sprawozdawczym Zespół odbył cztery posiedzenia, na których realizowano następujące działania:
- opiniowanie projektu budżetu Rady ŁOIIB na 2023 r.;
- opiniowanie realizacji budżetu ŁOIIB za 2022 r.;
- ustalenie planu pracy Zespołu;
- ocena realizacji budżetu Izby w 2023 r. z jego szczegółową analizą i uwagami do niektórych pozycji budżetu;
- wypracowywanie wniosków do przyszłorocznego budżetu Izby, mających na celu jak najbardziej racjonalne wydatkowanie środków budżetowych Izby;
- przygotowanie preliminarza budżetu Zespołu na 2024 r.;
- wydania, po szczegółowej analizie, opinii do preliminarza budżetu ŁOIIB na 2024 r.

Przewodniczący Zespołu uczestniczył we wszystkich posiedzeniach Prezydium Rady, na których zabierał głos w sprawach dotyczących finansów Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

W trakcie trwania niniejszego okresu sprawozdawczego zmarł członek naszego Zespołu kol. Jerzy Wereszczyński. W połowie roku do Zespołu dołączył kol. Damian Pawlak.

3.8. ZESPÓŁ MŁODZI INŻYNIEROWIE ŁOIIB

Zespół podsumowuje rok 2023 jako bardzo owocny. Młodzi Inżynierowie zachęcali do czynnego udziału w życiu Izby swoich kolegów i współpracowników. Czynnie brali udział w szkoleniach, forach, zjazdach i integracjach. Pomagali w organizacji i uczestniczyli w Dniu Otwartym Inżyniera Budownictwa, promowali ŁOIIB w szkołach ponadpodstawowych, gdzie wygłaszali prelekcje na temat zawodu inżyniera budownictwa i zachęcali młodzież do podjęcia studiów na uczelniach technicznych. Zespół Młodych Inżynierów jest głosem doradczym i działa we wszystkich komisjach. Przekazuje spojrzenie młodego pokolenia i doradza w zakresie szkoleniowym, budżetowych, a także w kwestiach rozwoju i promocji samorządu zawodowego. Zespół Młodych Inżynierów stale współpracuje ze starszymi inżynierami, kolegami i ma nadzieję na dalszą ożywioną działalność Zespołu w kolejnych latach.

3.9. ZESPÓŁ ŁOIIB DS. BIM

Zespół ŁOIIB ds. BIM VI kadencji (na lata 2022–2026) został powołany Uchwałą Rady ŁOIIB Nr 14/R/22 z dnia 05.05.2022 r. w sprawie „powołania Zespołów" oraz Uchwałą Rady ŁOIIB Nr 15/R/22 z dnia 05.05.2022 r. w sprawie „powołania Przewodniczących Zespołów".

W 2023 roku pracował w składzie: Robert Ptaszyński (Przewodniczący), członkowie: Tomasz Balcerzak, Marcelina Bartłomiejczyk, Mateusz Chmielewski, Magdalena Tołłoczko.

W roku 2023 Zespół odbył jedno zebranie stacjonarne poświęcone zmianie strategii zespołu. Krajowy Zespół BIM ustalił wspólną strategię BIM dla wszystkich Izb, tak by działać w porozumieniu i w jednym kierunku. Do listopada 2023 kwestie strategii w zespole Polskiej Izby nie były jasno określone i zespół każdej izby działał chaotycznie. Zespół został powołany w składzie stałym 5-osobowym w następujących specjalnościach konstrukcyjno-budowlanej, drogowej, sanitarnej i elektrycznej. Zespół jest otwarty dla wszystkich członków zainteresowanych BIM. W drugim półroczu minionego została zacieśniona współpraca z Zespołem ds. Doskonalenia Zawodowego, co zaowocowało wspólnym, ogólnodostępnym szkoleniem z BIM. Zacieśniono także współpracę z krajowym zespołem ds. BIM, aby przenosić na grunt lokalny ogólnokrajowe tendencje BIM i cyfryzacji.

4. INFORMACJA O PRACY PLACÓWEK TERENOWYCH

Podstawą prawną powołania Placówek Terenowych jest „Regulamin okręgowych rad PIIB, poprawiony i uzupełniony przez XIX Krajowy Zjazd PIIB 17–20 czerwca 2020 r.", który w §6 stanowi: „Okręgowa rada izby może w razie potrzeby na obszarze swojego działania powołać placówki terenowe do administracyjnej obsługi członków, określając ich organizację i kompetencje."

W 2023 roku, podobnie jak w latach ubiegłych, w ramach ŁOIIB działały następujące Placówki Terenowe: Bełchatów (organizator: Sławomir Najgiebauer), Kutno (organizator: Bogdan Krawczyk), Piotrków Trybunalski (organizator: Włodzimierz Babczyński), Sieradz (organizator: Roman Kałuża), Skierniewice (organizator: Wojciech Hanuszkiewicz), Wie-

luń (organizator: Zygmunt Adamski). Zasadniczym celem działalności Placówek Terenowych w 2023 roku, wzorem lat ubiegłych, było dotarcie do szerokich kręgów członków Izby mieszkających i pracujących poza aglomeracją łódzką. Wszystkie PT mają swoją siedzibę, estetycznie oznakowaną. Ważną częścią działalności placówek jest współpraca z Zespołem ds. Doskonalenia Zawodowego w zakresie organizowania szkoleń w terenie. Wznowiono szkolenia z udziałem osobistym. Ogółem odbyło się raptem kilka takich szkoleń. Zapewne szkolenia zdalne, łatwiej dostępne, są tu poważną konkurencją. W niektórych PT program szkoleniowy łączono ze spotkaniami z okazji Święta Budowlanych. Prawie wszystkie PT zorganizowały Święto Budowlanych, w różnych formach i odsłonach. We wszystkich takich spotkaniach uczestniczył Przewodniczący Rady ŁOIIB kol. Jacek Szer, albo inny przedstawiciel Rady.

Rok 2023 był trzecim rokiem organizowania Dnia Otwartego Inżyniera Budownictwa. Inaczej niż wcześniej nie było jednolitej akcji. Idea połączenia Dnia Otwartego z lokalnymi wydarzeniami dobrze sprawdziła się w Kutnie.

W Placówkach Terenowych przywrócono w różnych formach dyżury działaczy. Częstą formą kontaktu zainteresowanych z PT były rozmowy telefoniczne i spotkania okazyjne. Pytania dotyczą najczęściej procedury uzyskania uprawnień, sposobu dokumentowania praktyki zawodowej, szkoleń, możliwości korzystania z samopomocy, a przede wszystkim nieustannie zmieniającego się Prawa budowlanego. Rok 2023 był pierwszym, w którym Placówki zajmują się rozprowadzaniem papierowych wersji „Kwartalnika Łódzkiego" i „Inżyniera budownictwa" oraz Kalendarzy ŁOIIB. Placówki Terenowe powróciły do działań integracyjnych. Wzorem lat ubiegłych PT w Bełchatowie zorganizowała w 2023 roku X Regaty Żeglarskie o Puchar Przewodniczącego Rady ŁOIIB. Placówki starają się organizować lub współorganizować wyjazdy techniczne albo integracyjne. Działacze lokalni z PT starają się też organizować grupowe dojazdy na Piknik Inżynierski lub Wojewódzkie Święto Budowlanych w Łodzi.

5. INFORMACJA O REALIZACJI BUDŻETU W 2023 ROKU – PODSUMOWANIE

XXII Zjazd Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa uchwalił budżet na rok 2023 o zbilansowanej wysokości wpływów i wydatków 4 250 000,00 zł. W ciągu roku budżetowego Rada ŁOIIB zatwierdziła dwie korekty Uchwałą LOD/OR/0025/2023 i LOD/OR/0040/2023, zmniejszając wysokość wpływów i wydatków do kwoty 4 225000,00 zł.

Realizacja budżetu ŁOIIB w 2023 roku przebiegała pod silną presją zewnętrznych oddziaływań makroekonomicznych. We wpływach odnotowaliśmy znaczący spadek z tytułu składek członkowskich, który pokazuje wyraźną zmiana trendu – w roku 2022 odnotowaliśmy niewielki wzrost, a w 2023 spadek o 239 osób. Zmniejszenie wpływu ze składek zostało zrekompensowany przez wysokie wpływy z odsetek od lokat terminowych. Sumarycznie wpływy w roku 2023 r. zrealizowane zostały w 99,59 % planowanej kwoty.

W wydatkach roku 2023 wyraźnie odczuliśmy wzrost cen towarów, usług, a szczególnie energii elektrycznej i gazu oraz kosztów pracy. Znacząco wzrosły wydatki związane z utrzymaniem budynku Izby. W roku 2021 koszty utrzymania budynku wynosiły 260 794,41 zł, w 2022 r. 380 093,88 zł – wzrost o 45,8%, a w 2023 roku 439 335,02 zł – to kolejny wzrost o 15,6%.

Mimo powyższych czynników oddziaływujących na Realizacji Budżetu ŁOIIB, na koniec roku finansowego udało się dzięki dyscyplinie finansowej i zaangażowaniu w inwestycje krótkoterminowe zrealizować w całości założenia budżetu ŁOIIB, osiągając realizacje wydatków w wysokości 85,30 % planowanej kwoty budżetowej. Zgodnie z rachunkiem zysków i strat zamieszczonym w sprawozdaniu finansowym ŁOIIB rok 2023 kończy zyskiem netto w wysokości 437 865,92 zł.

6. WSPÓŁPRACA Z ORGANIZACJAMI I INSTYTUCJAMI

6.1. WSPÓŁPRACA Z ADMINISTRACJĄ PAŃSTWOWĄ I SAMORZĄDOWĄ

W 2023 roku staraliśmy się utrzymywać nasze kontakty z administracją państwową i samorządową. Przedstawiciele AAB, PINB, Sanepid i PSP oraz samorządowców gościli na naszych uroczystościach (wręczenie uprawnień, Wojewódzkie Święto Budowlanych, Piknik Inżynierski i in.), a przedstawiciele ŁOIIB uczestniczyli w wydarzeniach organizowanych przez te instytucje. Dnia 12 maja 2023 roku Przewodniczący Rady ŁOIIB kol. Jacek Szer uczestniczył w naradzie szkoleniowej organów nadzoru budowlanego w EC1 w Łodzi. Dnia 30 maja Przewodniczący Rady ŁOIIB Jacek Szer wziął udział w posiedzeniu Rady ds. Bezpieczeństwa Pracy w Budownictwie przy Okręgowym Inspektorze Pracy w Łodzi. W dniach 26–27 października 2023 roku Przewodniczący Rady ŁOIIB kol. Jacek Szer wziął udział w II Konferencji Naukowo-Technicznej Zarządzanie Bezpieczeństwem w Budownictwie we Wrocławiu zorganizowanej m.in. przez PIP. Dnia 20 listopada 2023 roku Sekretarz ŁOIIB Piotr Filipowicz wziął udział w podsumowaniu działań prewencyjno-promocyjnych realizowanych w 2023 roku przez Okręgowy Inspektorat Pracy w Łodzi. Dnia 13 grudnia 2023

A. WPŁYWY

Lp.	Pozycja budżetu	Uchwała LOD/OR/0025/2023 z dnia14.09.2023 r.	Uchwała LOD/OR/0040/2023 z dnia19.12.2023 r.	I-XII	Realizacja w %
1.	Składki członkowskie oraz wpisowe	3 141 000,00 zł	3 100 000,00 zł	3 026 433,48 zł	97,63%
2.	Opłata za postępowanie kwalifikacyjne i egzaminy na uprawnienia budowlane	790 000,00 zł	786 000,00 zł	782 200,00 zł	99,52%
3.	Przychody związane z działalnością statutową	140 000,00 zł	140 000,00 zł	137 429,04 zł	98,16%
4.	Przychody związane z działalnością gospodarczą	50 000,00 zł	50 000,00 zł	53 250,00 zł	106,50%
5.	Przychody finansowe z odsetek	149 000,00 zł	149 000,00 zł	208 419,69 zł	139,88%
	Razem	**4 270 000,00 zł**	**4 225 000,00 zł**	**4 207 732,21 zł**	**99,59%**

B. WYDATKI

Lp.	Pozycja budżetu	Uchwała LOD/ OR/0025/2023 z dnia14.09.2023 r.	Uchwała LOD/ OR/0040/2023 z dnia19.12.2023 r.	I-XII	Realizacja w %
	B1. Wydatki działalności statutowej				
1.	Rada i Prezydium	484 000,00 zł	484 000,00 zł	469 255,27 zł	96,95%
2.	Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna	463 000,00 zł	463 000,00 zł	395 258,09 zł	85,37%
3.	Okręgowy Sąd Dyscyplinarny	99 000,00 zł	99 000,00 zł	92 771,87 zł	93,71%
4.	Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej	88 000,00 zł	88 000,00 zł	80 492,50 zł	91,47%
5	Okręgowa Komisja Rewizyjna	100 000,00 zł	103 000,00 zł	99 274,86 zł	96,38%
6.	Działalność Komisji i Zespołów powołanych przez Radę i Izbę	141 000,00 zł	141 000,00 zł	131 104,55 zł	92,98%
7.	Działalność Placówek Terenowych	87 000,00 zł	87 000,00 zł	64 406,30 zł	74,03%
8.	Wydawnictwa własne ŁOIIB	236 000,00 zł	236 000,00 zł	174 477,00 zł	73,93%
9.	Koszty organizacji Okręgowego Zjazdu	122 000,00 zł	122 000,00 zł	104 386,99 zł	85,56%
10.	Działalność szkoleniowa	250 000,00 zł	270 000,00 zł	237 000,72 zł	87,78%
11.	Wydatki związane z działalnością statutową	105 000,00 zł	105 000,00 zł	99 381,69 zł	94,65%
12.	Działania służące integracji członków Izby oraz promocji	315 000,00 zł	315 000,00 zł	211 753,16 zł	67,22%
13.	Działalność samopomocowa	100 000,00 zł	100 000,00 zł	39 000,00 zł	39,00%
	B2. Pozostałe wydatki organizacyjno-administracyjne				
14.	Działalność bieżąca Biura	1 030 000,00 zł	1 030 000,00 zł	960 090,60 zł	93,21%
15.	Koszty utrzymania budynku	390 000,00 zł	452 000,00 zł	439 335,02 zł	97,20%
16.	Zakup środków trwałych, wyposażenia, wartości niematerialnych i prawnych	50 000,00 zł	30 000,00 zł	16 160,96 zł	53,87%
17.	Środki przeznaczone na modernizację siedziby ŁOIIB	210 000,00 zł	100 000,00 zł	6 767,29 zł	6,77%
		4 270 000,00 zł	**4 225 000,00 zł**	**3 620 916,55 zł**	**85,70%**

roku odbyła się narada szkoleniowa poświęcona problematyce nadzoru budowlanego, zorganizowana przez Łódzkiego WINB, ŁOIIB reprezentował Sekretarz Piotr Filipowicz.

6.2. WSPÓŁPRACA ZE STOWARZYSZENIAMI, SAMORZĄDAMI ZAWODOWYMI ORAZ SAMORZĄDAMI GOSPODARCZYMI

Stowarzyszenia naukowo-techniczne będące wśród założycieli Izby od lat pozostają stałymi partnerami Rady ŁOIIB m.in. w organizowaniu kursów, szkoleń, seminariów i spotkań integracyjnych.

Rekomendowani przez stowarzyszenia naukowo-techniczne inżynierowie są egzaminatorami w sesjach egzaminacyjnych na uprawnienia budowlane organizowanych przez OKK ŁOIIB. Koledzy ze SNT uczestniczą i współorganizują Dzień Otwarty Inżyniera Budownictwa.

Były też chwile smutne, 22 stycznia 2023 roku zmarł Członek Honorowy PZITB prof. dr hab. inż. Leonard Runkiewicz.

6.3. WSPÓŁPRACA Z POLSKĄ IZBĄ INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA I OKRĘGOWYMI IZBAMI INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

W XXII Krajowym Zjeździe Sprawozdawczym PIIB, który odbył się w dniach 23–24 czerwca 2023 roku, uczestniczyło 11 delegatów ŁOIIB. Zjazd odbył się w formule stacjonarnej.
Nasza współpraca z PIIB przebiega na różnych polach, ale najważniejsze to opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących budownictwa.

Oczywiście współpracujemy też z innymi OIIB. Owocem takiej współpracy jest m.in. IV Forum Inżynierskie, które odbyło się w Uniejowie. W dniach 1–2 lutego 2023 roku grupa członków ŁOIIB uczestniczyła Dniach Inżynierskich organizowanych przez Wielkopolską OIIB podczas Międzynarodowych Targów Budownictwa i Architektury BUDMA w Poznaniu. Również w tych dniach odbyło się w siedzibie Wielkopolskiej OIIB wyjazdowe posiedzenie Rady Krajowej PIIB, w którym uczestniczyli kol. Jacek Szer, kol. Cezary Wójcik i kol. Piotr Parkitny.

Współpraca z PIIB i innymi OIIB w 2023 roku dotyczy też udziału w uroczystościach samorządu zawodowego inżynierów budownictwa. Uczestniczyliśmy w świętach innych Izb. I tak nasi przedstawiciele (kol. Jacek Szer, kol. Edyta Kwiatkowska, kol. Piotr Parkitny, kol. Piotr Filipowicz, kol. Cezary Wójcik, kol. Damian Pawlak, kol. Artur Kotarski) uczestniczyli w podobnych wydarzeniach Izby Opolskiej, Kujawsko-Pomorskiej, Lubelskiej, Śląskiej i Polskiej OIIB. Podczas obchodów Dnia Budowlanych w Warszawie, który organizowało Polska IIB, Przewodniczący Rady ŁOIIB Jacek Szer otrzymał odznakę Zasłużony dla Budownictwa II stopnia.

W dniach 18–19 sierpnia 2023 kol. Jacek Szer wziął udział w IV Otwartych Mistrzostwach Podkarpackiej OIIB w Marszu na Orientację.

Przez cały 2023 rok współpracowaliśmy z krajowymi organami PIIB w zakresie wypełniania obowiązków statutowych i regulaminowych. Członkowie ŁOIIB aktywnie pracowali w organach PIIB i Zespołach powołanych przez Krajową Radę PIIB.

6.4. WSPÓŁPRACA Z POLITECHNIKĄ ŁÓDZKĄ

Rok 2023 był rokiem tradycyjnej współpracy ŁOIIB z Politechniką Łódzką, a w szczególności z Wydziałem Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, ale też Wydziałem Chemicznym PŁ oraz Wydziałem Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki PŁ. Kadra naukowa PŁ prowadzi często dla członków naszej Izby szkolenia i kursy, publikuje artykuły na łamach „Kwartalnika Łódzkiego". Wielu pracowników Politechniki to też członkowie ŁOIIB, zatem zainteresowania i problemy zawodowe bywają podobne.

W ramach współpracy z Wydziałem BAIŚ PŁ podjęliśmy inicjatywę, by otworzyć przed studentami możliwość publikowa-

nia artykułów na łamach „Kwartalnika Łódzkiego". Tak powstał konkurs POP budowlany – poznaj, opisz, publikuj.

7. INFORMACJE KOŃCOWE

W minionym roku pożegnaliśmy wiele Koleżanek i Kolegów, którzy jeszcze tak niedawno byli z nami. Według naszych danych, być może niekompletnych, w 2023 roku śmierć zabrała 44 członków Naszej Izby.

Rok 2023 obfitował też w sukcesy zawodowe naszych kolegów. Jedni uzyskali mianowanie na biegłych sądowych (Łódzka OIIB, na prośbę prezesów właściwych sądów, opiniuje te kandydatury), inni – tytuł Rzeczoznawcy Budowlanego (procedura prowadzona przez OKK i KKK). Dla młodych inżynierów takim sukcesem jest uzyskanie uprawnień budowlanych i możliwość przystąpienia do samorządu zawodowego.

Dnia 27 września 2023 roku nasz kol. Bogdan Krawczyk otrzymał nagrodę GINB w Ogólnopolskim Konkursie Modernizacja Roku & Budowa XXI w. za rewaloryzację zespołu Pałacu Saskiego w Kutnie.

Zapraszamy wszystkich członków do współpracy i wymiany poglądów.

Jacek Szer
Przewodniczący Rady ŁOIIB

Sprawozdanie z działalności

Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej w 2023 r.

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna ŁOIIB w 2023 r. prowadziła swoją działalność w składzie: mgr inż. Maria Lisowska (Przewodnicząca), mgr inż. Tomasz Kluska (zastępca Przewodniczącej), dr inż. Szymon Langier (Sekretarz) oraz członkowie: mgr inż. Marcin Braszkiewicz, dr inż. Piotr Dębski, dr inż. Elżbieta Habiera-Waśniewska, mgr inż. Wiktor Jakubowski, mgr inż. Andrzej Kisiel, mgr inż. Andrzej Lipiński, dr inż. Jan Michajłowski, mgr inż. Bogusław Orzeł, mgr inż. Ewa Potańska, mgr inż. Zdzisław Soszkowski, mgr inż. Wojciech Wolnicki, mgr inż. Andrzej Zwolski.

Głównym zadaniem Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB było prowadzenie postępowań kwalifikacyjnych, przeprowadzanie egzaminów na uprawnienia budowlane oraz wydawanie decyzji o ich nadaniu, względnie o odmowie ich nadania.

W 2023 r. odbyły się dwie sesje egzaminacyjne: XLI sesja wiosenna – od 26 maja do 12 czerwca 2023 r. i XLII sesja jesienna – od 17 listopada do 29 listopada 2023 r. Obie sesje poprzedził czteromiesięczny okres postępowań kwalifikacyjnych. Komisyjnie kwalifikowano dopuszczenie do egzaminu testowego, względnie wydawano postanowienia i wezwania do uzupełnienia dokumentów. Po rozpatrzeniu uzupełniających dokumentów, ostatecznie wydawano decyzję o dopuszczeniu do egzaminu lub decyzję o odmowie dopuszczenia do egzaminu.

Zarówno na sesję wiosenną, jak i na sesję jesienną powołano po cztery zespoły kwalifikacyjne orzekające o dopuszczeniu kandydatów do egzaminu na uprawnienia budowlane. W celu przeprowadzenia egzaminów w sesji wiosennej 2023 r. powołano 15 zespołów egzaminacyjnych, natomiast w sesji jesiennej 2023 – 11 zespołów egzaminacyjnych w składach odpowiednich do przydzielonych im specjalności. W egzaminach uczestniczyli zarówno egzaminatorzy będący członkami OKK ŁOIIB, jak i osoby z listy egzaminatorów OKK ŁOIIB. W trakcie jesiennej sesji egzaminacyjnej odbyła się wizytacja przedstawiciela Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej, który obserwował prace dwóch zespołów egzaminacyjnych w czasie trwania egzaminu ustnego. W sporządzonej notatce z wizytacji nie wniesiono uwag do przygotowania i przebiegu egzaminów.

W sesji wiosennej w 2023 r. do egzaminu testowego na uprawnienia budowlane przystąpiły 154 osoby, odsetek osób nieobecnych wyniósł 14,9%, a zdawalność tej części egzaminu – 86,36%. W egzaminach ustnych wzięły udział 152 osoby, a zdawalność tej części egzaminu wyniosła 85,53%. W sesji jesiennej w 2023 r. do egzaminu testowego na uprawnienia budowlane przystąpiło 121 osób, odsetek osób nieobecnych wyniósł 20,4%, a zdawalność tej części egzaminu – 83,47%. W egzaminach ustnych wzięło udział 120 osób, a zdawalność tej części egzaminu wyniosła 80,0%.

Wyniki przeprowadzonych w 2023 r. egzaminów na uprawnienia budowlane w poszczególnych specjalnościach zaprezentowane zostały w tabeli 1.

Krajowa Komisja Kwalifikacyjna opracowała, na wniosek Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB, odpowiednie testy dla poszczególnych specjalności i zakresów uprawnień budowlanych. Testy zostały przygotowane i przekazane w wersji elektronicznej przy użyciu systemu do obsługi egzaminów SESZAT administrowanego przez KKK. W obu sesjach 2023 r. zestawy pytań na egzaminy ustne zostały opracowane przez wyznaczonych członków OKK w systemie SESZAT.

W 2023 r. przeprowadzono sześć postępowań w sprawie nadania tytułu rzeczoznawcy budowlanego. Pięć wniosków zostało zaopiniowanych pozytywnie, zaś jeden negatywnie, a następnie dokumenty przesłano do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej PIIB celem dalszego procedowania i podjęcia decyzji dotyczącej tytułu rzeczoznawcy budowlanego.

Zgodnie z nowelizacją ustawy Prawo budowlane, która weszła w życie w 2022 r. Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna dokonuje również wpisu uprawnień budowlanych do Centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane prowadzonego przez Główny Urząd Nadzoru Budowlanego, za pomocą systemu e-CRUB. Nowo nadane uprawnienia wpisywane są do systemu z mocy przepisów prawa, zaś osoby, które uzyskały uprawnienia budowlane przed 1995 r. mogą wystąpić do Komisji Kwalifikacyjnej z wnioskiem o ich wpisanie. W 2023 r. złożono 33 takie wnioski.

Tabela 1. Wyniki egzaminów na uprawnienia budowlane przeprowadzanych w 2023 r.

Specjalność	Sesja wiosenna 2023	Sesja jesienna 2023	Wyniki łącznie
konstrukcyjno-budowlana	59	37	96
instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych	34	36	70
instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych	20	13	33
inżynieryjna drogowa	9	5	14
inżynieryjna mostowa	2	1	3
instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń telekomunikacyjnych	3	1	4
inżynieryjna kolejowa w zakresie kolejowych obiektów budowlanych	0	2	2
inżynieryjna kolejowa w zakresie sterowania ruchem kolejowym	3	1	4
Łącznie w 2023 r.	130	96	226

W marcu 2023 r. odbyło się wyjazdowe szkolenie OKK W szkoleniu wziął udział pełny skład Komisji Kwalifikacyjnej w liczbie 15 osób, a ponadto Przewodniczący Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, Przewodniczący Okręgowej Rady ŁOIIB, Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ŁOIIB oraz dwaj pracownicy Biura ŁOIIB. Ponadto we wrześniu 2023 r. Przewodnicząca Komisji, Zastępca Przewodniczącej Komisji, Sekretarz Komisji oraz pracownik Biura ŁOIIB wzięli udział we wspólnym szkoleniu Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej oraz okręgowych komisji kwalifikacyjnych dotyczącym postępowań kwalifikacyjnych i egzaminacyjnych.

Na bieżącą działalność Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB złożyły się m.in.: 4 posiedzenia plenarne, przyjęcie zarządzeń Przewodniczącej Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB dotyczących organizacji sesji egzaminacyjnych i wyznaczających składy Zespołów.

Udzielono odpowiedzi członkom Izby na zapytania dotyczące interpretacji posiadanych przez nich uprawnień budowlanych lub możliwości ich rozszerzenia.

Przewodnicząca OKK ŁOIIB uczestniczyła w 2023 r. w posiedzeniach Rady ŁOIIB oraz w posiedzeniach Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej z udziałem przewodniczących OKK. Bieżącą obsługę administracyjną Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB prowadziło dwóch pracowników w wymiarze 1,5 etatu. Należy podkreślić znaczny wkład pracy i zaangażowanie wszystkich członków Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej oraz pracowników biura ŁOIIB w skutecznym realizowaniu zadań Komisji.

Maria Lisowska – Przewodnicząca OKK
Szymon Langier – Sekretarz OKK

Sprawozdanie z działalności

Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB w 2023 r.

SKŁAD ORGANU

Okręgowi Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej pracowali w następującym składzie: Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej-koordynator Andrzej Krzesiński, Okręgowi Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej: Bogdan Adamus, Wojciech Hanuszkiewicz, Adam Socha, Małgorzata Suchanowska.

Zgodnie z ustaleniami podjętymi na posiedzeniu organu w dniu 19 maja 2022 r. i powtórzonymi na posiedzeniu organu, które odbyło się w dniu 20 stycznia 2023 r. Okręgowy Rzecznik-koordynator reprezentuje organ przed okręgowymi organami ŁOIIB w sprawach administracyjnych, jak również w zakresie obowiązków: sprawozdawczości i udzielania informacji wynikających z art. 26 pkt 3 ustawy o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa i § 4 pkt 3 i 4 Regulaminu okręgowych rzeczników odpowiedzialności zawodowej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Ponadto Okręgowy Rzecznik-koordynator decyduje o podziale obowiązków, w tym podziale wpływających spraw według specjalności, jaką posiada Rzecznik z racji posiadanych uprawnień budowlanych, według obciążenia poszczególnych Rzeczników prowadzonymi sprawami oraz mając na uwadze unikanie prowadzenia spraw z własnego okręgu (przy czym ustalono, że pod pojęciem okręgu należy rozumieć obwód wyborczy, zgodnie z podziałem objętym przez ŁOIIB).

DZIAŁALNOŚĆ OKRĘGOWEGO RZECZNIKA ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ ŁOIIB

Od dnia 1 stycznia 2023 roku do dnia 31 grudnia 2023 roku Okręgowi Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB wszczęli 13 postępowań, w tym 12 postępowań w sprawie odpowiedzialności zawodowej i 1 postępowanie w sprawie

odpowiedzialności dyscyplinarnej. Ponadto 1 postępowanie było kontynuowane z 2022 roku – postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej. W sumie w 2023 roku prowadzonych było 14 postępowań.

ANALIZA SPRAW

Odpowiedzialność zawodowa – 12 spraw (decyzja o umorzeniu postępowania wyjaśniającego – 5, wniosek o ukaranie – 6, postępowanie w toku – 1). Odpowiedzialność dyscyplinarna – 1 (postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego – 1). Rozstrzygnięto 1 postępowanie z zakresu odpowiedzialności zawodowej, które rozpoczęto w 2022 roku, a nie zostało w 2022 roku zakończone: wniosek o ukaranie – 1. W roku 2023 liczba wszczętych postępowań jest nieco mniejsza niż w 2022 roku – 18 spraw w roku poprzednim, 13 spraw w roku obecnym. Jednocześnie należy zauważyć, że nadal jest to więcej spraw niż w 2021 roku (10 postępowań). Zmniejszeniu uległa również liczba wniosków wniesionych przez Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ŁOIIB. W roku 2023 skierowano do OSD w sumie 6 wniosków o ukaranie i jest to porównywalne do lat 2020–2021, gdy Rzecznicy wnosili po 5 wniosków do OSD ŁOIIB. Natomiast jest to wyraźny spadek w stosunku do 2022 roku, gdy wniesiono 10 wniosków o ukaranie. Nieznacznie zmniejszyła się również liczba postępowań, które zakończyły się na etapie postępowania wyjaśniającego. Okręgowi Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej wydali 5 decyzji o umorzeniu postępowania wyjaśniającego w sprawach odpowiedzialności zawodowej oraz 1 postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej.

W sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej Rzecznik wszczął w sumie 1 postępowanie, nie zakończyło się ono jednak skierowaniem do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ŁOIIB wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej. Postanowienie nie jest jeszcze ostateczne. Do końca 2023 roku rozstrzygnięte zostało łącznie 13 spraw (w tym 1 z 2022 roku). Jedna sprawa odpowiedzialności zawodowej będzie kontynuowana w roku następnym tj. 2024.

ANALIZA MERYTORYCZNA WYBRANYCH ZAGADNIEŃ

Niezmiennie, główną przyczyną wszczynanych postępowań przez Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej jest nieuświadamianie sobie – głównie przez kierowników budów i robót, ale również przez inspektorów nadzoru inwestorskiego – zakresu odpowiedzialności, jaką ponoszą za daną inwestycję, zbyt duże zaufanie do inwestora i nazbyt lekkoduszne podejście do przepisów prawa, czego przykładem jest chociażby niewypełnianie na bieżąco dziennika budowy. Kierownicy budowy często przyjmują linię obrony, polegającą na tłumaczeniu swoich czynów, które zwykle polegają na odstępstwach od pozwolenia na budowę czy też projektu, działaniem na wyraźną prośbę Inwestora.

Większość inwestycji dotyczy domów jednorodzinnych lub niewielkich obiektów gospodarczych. Zdarzają się jednak także i postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej w związku z naruszeniem obowiązku kierowania budową w sposób zgodny z projektem i pozwoleniem na budowę prowadzone w stosunku do kierowników większych budów, jak np. pawilonu handlowego czy też garażu wielostanowiskowego wraz z niezbędnymi urządzeniami budowlanymi oraz układem komunikacji wewnętrznej. Roboty kierowane są przeważnie przez osoby z wieloletnim stażem na budowach.

W 2023 roku, podobnie jak w roku poprzednim, pojawiła się także sprawa dotycząca odpowiedzialności zawodowej inspektora nadzoru inwestorskiego. Rzecznik wszczął też postępowanie w stosunku do osoby pełniącej samodzielną funkcję techniczną polegającą na sprawowaniu kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych, o której mówi art. 62 ustawy Prawo budowlane, a także kilka postępowań w stosunku do projektanta.

1. SZKOLENIA

W dniach 10–12 maja 2023 roku Rzecznik-koordynator Andrzej Krzesiński brał udział we wspólnej naradzie szkoleniowo-warsztatowej organizowanej dla Krajowego Sądu Dyscyplinarnego PIIB, Przewodniczących Okręgowych Sądów Dyscyplinarnych OIIB, Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej PIIB i Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej – Koordynatorów OIIB wraz z obsługą. Tematem spotkania było omówienie zasad prowadzenia postępowań w zakresie odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej oraz najczęściej popełniane błędy w prowadzonych postępowaniach przez rzeczników i sędziów.

W dniach 22–23 maja 2023 roku Rzecznik-koordynator Andrzej Krzesiński oraz pozostali Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB: Wojciech Hanuszkiewicz, Bogdan Adamus i Adam Socha brali udział w regionalnym szkoleniu członków okręgowego sądu dyscyplinarnego i okręgowych rzeczników odpowiedzialności zawodowej izb: Łódzkiej, Warmińsko-Mazurskiej, Pomorskiej i Kujawsko-Pomorskiej z udziałem mec. Krzysztofa Zająca i mec. Jolanty Szewczyk.

2. WSPÓŁPRACA Z ORGANAMI SAMORZĄDU

Okręgowi Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej współpracowali i współdziałali w różnym stopniu z częścią organów ŁOIIB i Biurem ŁOIIB oraz Krajowym Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej PIIB. Działania związane ze sprawozdawczością, przekazywaniem informacji zostały opisane poniżej.

OKRĘGOWA RADA ŁOIIB/BIURO ŁOIIB

Współpraca z Radą na płaszczyźnie administracyjnej układała się poprawnie. Rada ŁOIIB zapewniła stałą obsługę dla Okręgowych Rzeczników przez pracownika biura prawnego ŁOIIB w wymiarze 1/2 etatu. W posiedzeniach Rady, Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej reprezentował Okręgowy Rzecznik-koordynator Andrzej Krzesiński.

OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY ŁOIIB

W toku prowadzonych postępowań wzajemne wywiązywanie się z obowiązków przez oba organy było wzorowe.

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej-koordynator
Andrzej Krzesiński

Sprawozdanie

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego z działalności w 2023 roku

SKŁAD OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO

W okresie 1.01–31.12.2023 OSD funkcjonował w składzie wybranym na VI kadencję przez Okręgowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Delegatów ŁOIIB w Łodzi w dniu 21 kwietnia 2023 roku: Ryszard Mes (Przewodniczący), Adam Różycki (zastępca Przewodniczącego), Jarosław Bednarek (Sekretarz), Bogusława Gutowska, Krzysztof Majdas, Witold Nykiel, Grażyna Orzeł, Artur Pawlikowski, Andrzej Potański, Marek Robocień, Karol Stolarek, Tadeusz Urban, Andrzej Wybór, przy czym powierzenie funkcji zastępcy przewodniczącego i sekretarza nastąpiło na podstawie uchwały Sądu Nr 1/OSD/22 z dnia 19 maja 2022 r.

W analizowanym okresie do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wpłynęło 7 wniosków o ukaranie z tytułu odpowiedzialności zawodowej złożonych przez Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB. Nie wpłynął żaden wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej i żaden wniosek o zatarcie kary orzeczonej w postępowaniach w sprawach odpowiedzialności zawodowej.

Żadne sprawy z lat poprzednich nie zostały do rozpoznania przez Sąd w 2023 r. W analizowanym okresie w każdej sprawie odbyło się po jednym posiedzeniu i po jednej rozprawie, łącznie 7 posiedzeń i 7 rozpraw. Sąd spotkał się również na jednym posiedzeniu w pełnym składzie (12.01.2023), podczas którego dokonał analiz spraw rozpoznawanych w 2022 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozstrzygnął w 2022 roku wszystkie 7 spraw w następujący sposób: 5 postępowań w sprawie odpowiedzialności zawodowej zakończyło się wydaniem decyzji uznającej członka samorządu, którego dotyczyło postępowanie za winnego popełnienia zarzucanych czynów i orzekających w każdej sprawie karę upomnienia (w tym jedna decyzja nieostateczna na dzień sporządzenia niniejszego sprawozdania) oraz 2 postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej zakończyło się wydaniem decyzji umarzających postępowania (w tym jedna decyzja nieostateczna na dzień sporządzenia niniejszego sprawozdania). Nie ma spraw nierozstrzygniętych w 2023 roku.

UDZIAŁ W SZKOLENIACH

W dniach 10–12 maja 2023 roku Przewodniczący OSD brał udział w naradzie szkoleniowej, warsztatowej organizowanej przez Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej i Krajowy Sąd Dyscyplinarny w Gdańsku. Tematem narady było omówienie zasad prowadzonych postępowań w zakresie odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej oraz najczęściej popełniane błędy w prowadzonych postępowaniach przez rzeczników i sędziów.

W dniach 22–23 maja 2023 roku Zastępca Przewodniczącego OSD oraz 7 członków OSD wzięło udział w szkoleniu organizowanym Kujawsko-Pomorską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa w Bydgoszczy. Tematem szkolenia były tryby postępowania rzeczników odpowiedzialności zawodowej i sądów dyscyplinarnych w postępowaniu w sprawach odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej.

W dniach 11–13 października 2023 roku Przewodniczący OSD brał udział w naradzie szkoleniowej, warsztatowej organizowanej przez Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej i Krajowy Sąd Dyscyplinarny w Krakowie.

Współpraca Sądu z Okręgowymi Rzecznikami Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB, jak również z Okręgową Radą ŁOIIB oraz Biurem Izby przebiegała w 2023 r. prawidłowo. Preliminarze kosztów na rok następny są przygotowywane przez Przewodniczącego i przedkładane Radzie celem ujęcia w projekcie budżetu Izby. Wypłaty ekwiwalentów za posiedzenia, rozprawy oraz pracę indywidualną wypłacane są na bieżąco na podstawie list obecności. Kwoty przekazywane są w formie przelewu na konto. Sprawozdania roczne zostało przedłożone Krajowemu Sądowi Dyscyplinarnemu oraz XXII Okręgowemu Zjazdowi, który zatwierdził je uchwałą nr LOD/OZ/0008/2023 z dnia 21 kwietnia 2023 r.

Dnia 19 stycznia 2023 roku Okręgowa Komisja Rewizyjna przeprowadziła kontrolę Sądu w zakresie spraw finansowych. Kontrola wypadła pozytywnie, zespół kontrolny nie wniósł uwag.

ANALIZA POSTĘPOWAŃ PROWADZONYCH PRZEZ OSD ŁOIIB W 2023 ROKU

Łącznie w analizowanym okresie OSD ŁOIIB zajmował się 7 sprawami, co stanowi znaczny spadek liczby spraw w stosunku do roku 2022 r. (14 spraw). W 2023 r. nie wpłynęła żadna sprawa z tytułu odpowiedzialności dyscyplinarnej (podobnie jak w 2022 r.). W 2023 r. podobnie nie wpłynął żaden wniosek o zatarcie kary orzeczonej uprzednio w postępowaniach w sprawach odpowiedzialności zawodowej. Nie uległ zmianie fakt, iż większość postępowań w sprawie odpowiedzialności zawodowej dotyczy osób pełniących funkcję kierownika budowy. Odnotować należy, iż pojawiły się również sprawy dotyczące inspektorów nadzoru inwestorskiego czy osoby wykonującej okresową kontrolę techniczną.

Niezmiennie, najczęściej w postępowaniach w sprawach odpowiedzialności zawodowej stwierdzone zostały naruszenia podczas pełnienia funkcji kierownika budowy obowiązków kierowania robotami budowlanymi zgodnie z projektem, a tym samym z decyzją pozwolenie na budowę, a więc czyny wypełniające dyspozycję przepisu art. 95 pkt 4 w zw. z art. 22 pkt 3 ustawy Prawo budowlane oraz naruszenia obowiązku prawidłowego dokumentowania przebiegu budowy zgodnie z przepisami ustawy Prawo budowlane i rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie dziennika budowy, montażu, rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia zawierającego dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia.

Ryszard Mes
Przewodniczący OSD

IV Regionalne Forum Inżynierskie

W dniach 24–25 listopada br. w ApartHotel Termy Uniejów odbyło się IV Regionalne Forum Inżynierskie. Gospodarzem wydarzenia była Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa. Forum rokrocznie organizowane jest z inicjatywy okręgowych izb inżynierów budownictwa: Kujawsko-Pomorskiej, Mazowieckiej, Łódzkiej, Warmińsko-Mazurskiej i Pomorskiej. Tegoroczne Forum zostało objęte honorowym patronatem: Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Infrastruktury oraz Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

W IV Forum Inżynierskim w Uniejowie wzięło udział blisko dwustu uczestników. Tematem przewodnim Forum był: „Inżynier budownictwa – wolny zawód z troską o przeszłość, z dbałością o dziś, ze spojrzeniem w nowoczesne jutro". Wygłoszono czternaście interesujących wykładów, ujętych w pięciu panelach, zakończonych dyskusjami.

Forum zgromadziło przedstawicieli władz państwowych i samorządowych. Gościliśmy Jarosława Brózdę – wicewojewodę łódzkiego, Burmistrza Uniejowa Józefa Kaczmarka, Mirosława Madajskiego – zastępcę Burmistrza Uniejowa. Przybyła do nas reprezentacja Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa z Wiceprezesem Mieczysławem Grodzkim na czele: Skarbnik PIIB Elżbieta Bryła-Kluczny, Przewodnicząca Krajowej Komisji Rewizyjnej Urszula Kallik, Przewodniczący Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Krzysztof Latoszek, Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej Dariusz Walasek oraz Przewodniczący Krajowego Sądu Dyscyplinarnego Marian Zdunek. Przybyli do nas również przewodniczący i działacze okręgowych izb inżynierów budownictwa z całego kraju: Krzysztof Wilde (Pomorska OIIB), Roman Lulis (Mazowiecka OIIB), Wojciech Poręba (Lubuska OIIB), Jarosław Kukliński (Warmińsko-Mazurska OIIB), Janusz Szczepański (Dolnośląska OIIB), Renata Staszak (Kujawsko-Pomorska OIIB), Roman Karwowski (Śląska OIIB) i Mirosław Boryczko (Małopolska OIIB). Na nasze wydarzenie przybyli także: Łódzki Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego Dorota Dąbrowska, Zastępca Dyrektora ds. Badań i Innowacji ITB, Krzysztof Kuczyński, Prezes zarządu „Termy Uniejów" Marcin Pamfil, przedstawiciele środowiska akademickiego, wojewódzcy i powiatowi inspektorzy nadzoru budowlanego oraz eksperci i inżynierowie z branży budowlanej.

Dziękujemy również sponsorom (Budimex, BMI, Fakro, Rector) za wsparcie wydarzenia.

Forum otworzył Przewodniczący Rady ŁOIIB dr hab. inż. Jacek Szer, zachęcając do aktywnego uczestnictwa w dyskusjach, które były nieodłącznym elementem spotkania. Wykład otwierający poprowadził dr Dariusz Tarczyński z tematem dotyczącym każdego człowieka, w tym szczególnie inżyniera: „Stres dobry czy zły. Jak sobie radzić w sytuacji stresu?". Świetny wykładowca i trener, znanymi tylko sobie sposobami, wprowadził w doskonały nastrój wszystkich uczestników spotkania.

Nawiązując do tematyki Forum, w kolejnych panelach, zastanawialiśmy się m. in. jaki powinien być doskonały inżynier, czy to zawód z przyszłością i jak go wypromować. Wysłuchaliśmy wykładów o znaczeniu zawodu inżyniera budownictwa, jako zawodu zaufania publicznego, w procesie utrzymania stanu technicznego obiektów budowlanych, w aspekcie Kodeksu Cywilnego i Prawa budowlanego na przykładzie wybranych procesów budowlanych, a także odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej inżyniera.

W kontekście troski o przeszłość, zgodnie z tematem przewodnim Forum, rozmawialiśmy o problemach technicznych przy prowadzeniu robót budowlanych przy obiektach zabytkowych. Poruszony został również temat konserwatorskiej ochrony konstrukcji w historycznych obiektach budowlanych, problemy hydroizolacyjne w budynkach zabytkowych oraz rewitalizacja obiektów budowlanych w aspekcie zagadnień elektroenergetycznych. Szereg różnorodnych tematów i zagadnień poruszanych na Forum pozwolił każdemu inżynierowi znaleźć interesujący dla siebie wykład.

Uczestnicy Forum mogli również skorzystać z dobrodziejstw leczniczych wód termalnych znajdujących się w pierwszym w Polsce uzdrowisku termalnym w Uniejowie. Następne, V Regionalne Forum Inżynierskie planowane jest w 2024 roku i będzie zorganizowane przez Pomorską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa.

mgr inż. Edyta Kwiatkowska
Zastępca Przewodniczącego Rady ŁOIIB
Zdjęcia: Joanna Gaweł (s. 19),
Katarzyna Łuczkowska (s. 20)

Wręczenie uprawnień budowlanych

Dnia 21 grudnia 2023 roku w siedzibie Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa odbyło się uroczyste wręczenie uprawnień budowlanych.

Uroczystość otworzyła Przewodnicząca Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB Maria Lisowska oraz Przewodniczący Rady ŁOIIB Jacek Szer, który powitał wszystkich zebranych i pogratulował pomyślnie zdanych egzaminów w sesji zimowej. Podkreślił, że niezwykle istotnym aspektem podczas drogi zawodowej jest czerpanie przyjemności z wykonywanej pracy.

W uroczystości wzięli także udział: Magdalena Dulczyńska – przedstawicielka Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego, Bohdan Wielanek – Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Łodzi, Zastępca Przewodniczącego Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej PIIB Jan Boryczka i Powiatowy Inspektor Jan Wroński.

Sesję egzaminacyjną pomyślnie zakończyło 96 osób. Serdecznie gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!

Oprac. i zdjęcia mgr Karolina Włodarczyk

Wręczenie Złotych Dyplomów

Wieloletnią tradycją Politechniki Łódzkiej jest honorowanie Złotymi Dyplomami absolwentów, którzy ukończyli studia przed pięćdziesięcioma laty.

Dnia 8 grudnia odbyła się uroczystość wręczenia Złotych Dyplomów na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej osobom, które zostały absolwentami uczelni w roku 1973. Uroczystość otworzył Prodziekan ds. studenckich Piotr Ostrowski oraz Przewodniczący Rady ŁOIIB Jacek Szer. Wydarzenie to było doskonałą okazją do spotkań koleżeńskich po latach i wspomnień.

Oprac. i zdjęcia mgr Karolina Włodarczyk

Gospodarka obiegu zamkniętego szansą na bezodpadową energetykę

Eksperci Centrum Badań i Rozwoju GOZ dzielą się wiedzą o produktach oferowanych przez PGE Ekoserwis S.A.

„Przydatność popiołu lotnego oraz innych ubocznych produktów spalania (ups-ów) w budownictwie drogowym i kolejowym" – tak brzmiał temat pierwszego z cyklu spotkań, które dla promocji produktów gospodarki obiegu zamkniętego zorganizowano w Centrum Badań i Rozwoju Grupy PGE we współpracy z Łódzką Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa.

Pierwsza sesja warsztatowa dedykowana była gipsom, popiołom i żużlom jako ubocznym produktom powstającym w procesach wytwarzania energii elektrycznej i ciepła oraz ich zastosowaniu w obszarze inżynierii lądowej. W spotkaniu wzięli udział projektanci i inżynierowie specjalizujący się w obszarach, takich jak: inżynieria lądowa, budownictwo drogowe i kolejowe, budownictwo infrastrukturalne, geotechnika.

Rozmawiano także o ubocznych produktach spalania jako wartościowych minerałach antropogenicznych, ich rodzajach, kierunkach zastosowania i korzyściach z tego wynikających. Omówione zostały m.in. możliwości zastosowania produktów na bazie UPS w inżynierii lądowej (w szczególności takich jak hydrauliczne spoiwa drogowe, popioły lotne do mieszanek czy kruszywa antropogeniczne), a także zastosowanie popiołów lotnych do produkcji cementu i betonu towarowego czy kruszyw antropogenicznych do wykonania rekultywacji i makroniwelacji. Poruszona została tematyka regulacji prawnych dotyczących wykorzystania ubocznych produktów spalania, kontroli jakości, badań i certyfikacji produktów na bazie ups. Uboczne produkty spalania z energetyki, są cennym surowcem, który nie powinien być odpadem. Warto zadbać o to, by podczas największych inwestycji infrastrukturalnych miały pierwszeństwo nad surowcami naturalnymi, zgodnie z zasadą „pierwszeństwo dla wtórnych".

CENTRUM BADAŃ I ROZWOJU GOZ GRUPY PGE

Utworzone przez Grupę PGE, i funkcjonujące w ramach PGE Ekoserwis, Centrum Badań i Rozwoju Gospodarki Obiegu Zamkniętego to ośrodek kompetencji badawczo-rozwojowych, którego zadaniem jest opracowywanie i wdrażanie rozwiązań mających na celu optymalne wykorzystanie odpadów poprzemysłowych z energetyki oraz odzysk cennych surowców z wyeksploatowanych instalacji OZE. Ta działalność to ważny etap w procesie transformacji zmierzającej w kierunku bezemisyjnej i w pełni ekologicznej energetyki. Głównym zadaniem Centrum Badań i Rozwoju GOZ jest opracowywanie rozwiązań mających na celu zapobieganie powstawaniu odpadów oraz optymalne wydłużenie życia i efektywne wykorzystanie surowców. Rozwiązania te są dedykowane zarówno dla obecnej dziś energetyki konwencjonalnej, jak również dla energetyki odnawialnej.

Centrum Badań i Rozwoju GOZ

Tworzymy technologie i wyroby na bazie ubocznych produktów

Centrum Badań i Rozwoju Gospodarki Obiegu Zamkniętego Grupy PGE, powołane zostało w celu wdrażania rozwiązań dla optymalnego wykorzystania ubocznych produktów powstających w energetyce.
Korzystając z wieloletniego doświadczenia, spółka PGE Ekoserwis S.A. przetwarza popioły, żużle i gips w pełnowartościowe produkty dla wielu dziedzin gospodarki. Wytworzone na bazie UPS spoiwa, kruszywa czy piasek spełniają normy produktów budowlanych i są stosowane w wielu dziedzinach gospodarki m.in. do budowy dróg, nasypów, podtorza i lotnisk.

Hydrauliczne spoiwa drogowe

SOLITEX

EPO-Grunt

Zobacz więcej naszych produktów
na www.pgeekoserwis.pl

PGE
Ekoserwis S.A.

Analiza nośności stropu

z płyt typu TT o wysokości 50 cm w budynku przemysłowo-magazynowym

1. WPROWADZENIE

Przedstawione w artykule opracowanie dotyczy oceny nośności stropu w wielokondygnacyjnym budynku przemysłowym, wzniesionym pod koniec lat 80. ubiegłego wieku. Strop budynku zrealizowanego w systemie BWP-71 (System Przemysłowych Budynków Wielokondygnacyjnych) [1, 2] został zaprojektowany przy założeniu obciążenia użytkowego o wartości 15 kN/m^2. Ze względu na modernizację parku maszynowego inwestor planował wprowadzenie nowego typu wózków transportowych, umożliwiających przemieszczanie urządzeń o znacznym ciężarze. Zlecił przygotowanie ekspertyz, których celem było sprawdzenie, czy możliwe jest bezpieczne użytkowanie stropu przy zwiększonym obciążeniu użytkowym. Autor pierwszego z opracowań zalecił wprowadzenie wzmocnienia za pomocą elementów stalowych. W drugiej ekspertyzie zalecono natomiast ograniczenie obciążenia użytkowego do wartości 10 kN/m^2. Oba ze wskazanych rozwiązań były niesatysfakcjonujące dla właściciela obiektu, dlatego też zwrócił się do autorów o przygotowanie kolejnej opinii na temat stropów. Po dokonaniu oględzin konstrukcji stwierdzono, iż strop nie wykazuje żadnych uszkodzeń przejawiających się zarysowaniem czy też nadmiernymi ugięciami. Z tego względu autorzy podjęli się wykonania kolejnego opracowania, którego wyniki przedstawiono w dalszej części artykułu.

2. OPIS KONSTRUKCJI BUDYNKU

Omawiana konstrukcja to czterokondygnacyjny budynek produkcyjno-magazynowy. Na rysunku 1 pokazano przekrój poprzeczny w poziomie piwnicy, obejmujący strop prefabrykowany składający się z płyt wspornikowo-żebrowych o wysokości 50 cm. Rysunek 2 przedstawia rzut kondygnacji powtarzalnej.

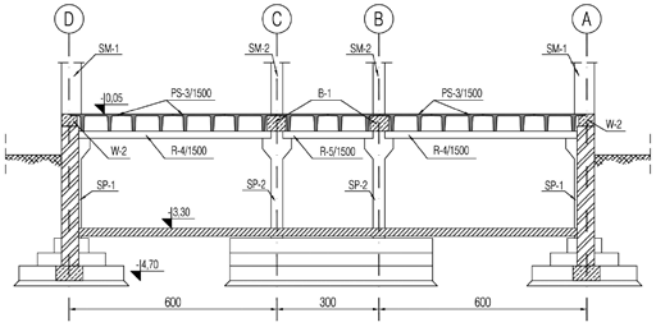

Rys. 1. Przekrój kondygnacji podziemnej budynku z analizowanym stropem nad piwnicą z prefabrykowanych płyt wspornikowo-żebrowych o wysokości 50 cm

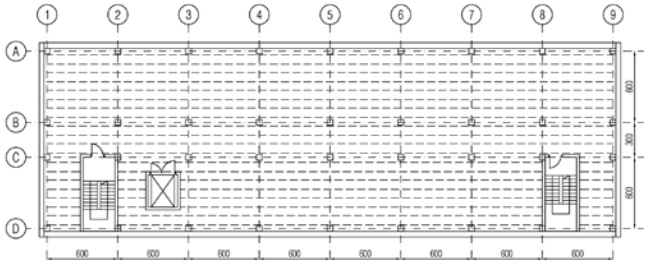

Rys. 2. Schematyczny rzut konstrukcji stropu

Na podstawie informacji zawartych w katalogach systemu BWP-71 [2] ustalono, że płyty wspornikowo-żebrowe o wysokości 50 cm produkowane były dla trzech wielkości obciążeń użytkowych: 750, 1000 i 1500 kg/m^2. Poza obciążeniem użytkowym dopuszczano dodatkowe obciążenie stałe nieprzekraczające 70 kg/m^2. Elementy projektowano w klasie odporności ogniowej C (1 godz.). Przewidziano oparcie płyt na prefabrykowanych belkach, przy czym głębokość oparcia powinna wynosić co najmniej 7,5 cm. Przestrzeń pomiędzy prefabrykowanymi płytami wypełniano betonem układanym na budowie – patrz rys. 3. W ten sposób tworzono równą powierzchnię do ułożenia nadbetonu. Na rysunku 4 pokazano kształt i wymiary typowej płyty prefabrykowanej.

Płyty wykonywane były z betonu o wytrzymałości R_w = 200 kG/cm^2 odpowiadającej późniejszej klasie B20. Oznacza to, że elementy zostały zaprojektowane zgodnie z normą PN-56/B-03260 [3], a następnie były weryfikowane pod względem zgodności z kolejnymi procedurami projektowymi PN-76/B-03264 [4] i PN-84/B-03264 [5]. Zbrojenie wykonano ze stali żebrowanej gatunku 34GS i stali gładkiej St0S. Zgodnie z katalogiem [2] nominalny ciężar jednej płyty to 2810 kG. Przekłada się to na ciężar jednostkowy płyty 2810/5,75 = 488,7 kG/m (~4,89 kN/m), a zatem obciążenie od ciężaru własnego przypadające na jedno żebro wynosi 244,3 kG/m (~2,44 kN/m).

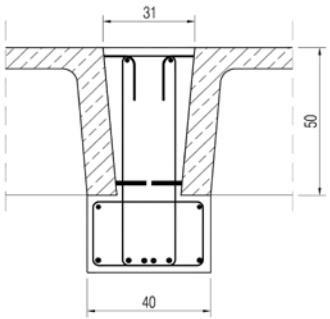

Rys. 3. Detal oparcia płyt na ryglu ramy

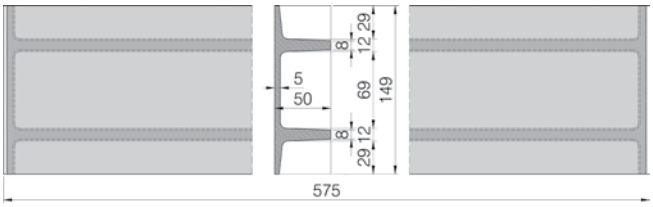

Rys. 4. Gabaryty płyty o wysokości 50 cm

3. ODKRYWKI ZBROJENIA GŁÓWNEGO I DETEKCJA ZBROJENIA POPRZECZNEGO

Autorzy ekspertyzy nie mieli dostępu do projektu technicznego budynku, dlatego też konieczne było wykonanie wyrywkowych badań in situ. Przede wszystkim wykonano odkrywki zbrojenia głównego w celu ustalenia średnicy i otuliny prętów. Na rysunkach 5 i 6 pokazano przykłady odkrywek zbrojenia w żebrach.

Rys. 5. Zbrojenie zlokalizowane w odkrywce O1

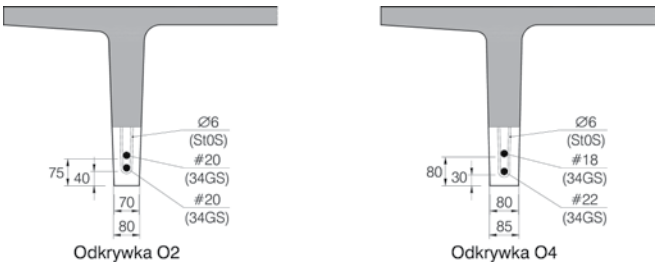

Rys. 6. Zbrojenie zlokalizowane w odkrywkach O2 i O4

Stwierdzono znacznie zróżnicowanie otuliny zbrojenia głównego w żebrach, która kształtowała się następująco:

- pręty dolne c_{test} = 30 ÷ 70 mm (średnio 42,5 mm),
- pręty górne c_{test} = 75 ÷ 85 mm (średnio 78,3 mm).

W kilku żebrach wykonano dodatkowo skanowanie zbrojenia metodą elektromagnetyczną, w celu ustalenia rozstawu strzemion dwuciętych z prętów gładkich o średnicy 6 mm. Na podstawie wykonanych pomiarów stwierdzono, że w strefach podporowych żebra zbrojone są strzemionami w średnim rozstawie 10 cm (na odcinku 50 cm od krawędzi podpory), natomiast na pozostałym odcinku w kierunku przęsła rozstaw ten zwiększał się do około 25 cm – patrz rys. 7.

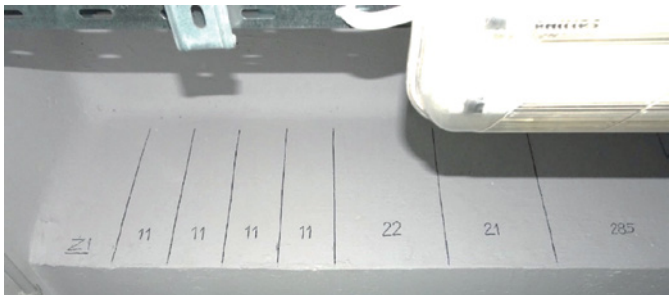

Rys. 7. Przykład pomiaru rozstawu strzemion w żebrze Ż1

4. OKREŚLENIE GRUBOŚCI NADBETONU I WARSTW POSADZKI

Płyty prefabrykowane typu TT (żebrowo-wspornikowe) były projektowane na nominalne obciążenie użytkowe. Zakładano dodatkowe obciążenie stałe o wartości 70 kg/m^2, dzięki czemu możliwe było wykonanie wylewki cementowej (jastrychu) o grubości 3 cm, zakładając gęstość materiału nie większą niż 2100 kg/m^2. W jednym z opracowań autorzy założyli grubość posadzki wynoszącą 10 cm, a w konsekwencji obciążenie stałe wynoszące 0,1 × 21,0 = 2,10 kN/m^2. Takie założenie najprawdopodobniej przyjęto na podstawie odkrywek wykonanych w innym budynku o analogicznej konstrukcji. Wobec braku informacji o analizowanym budynku konieczne było wykonanie odkrywek i zweryfikowanie grubości warstw. W tym celu wykonano odwiert w stropie, który jest pokazany na rys. 8.

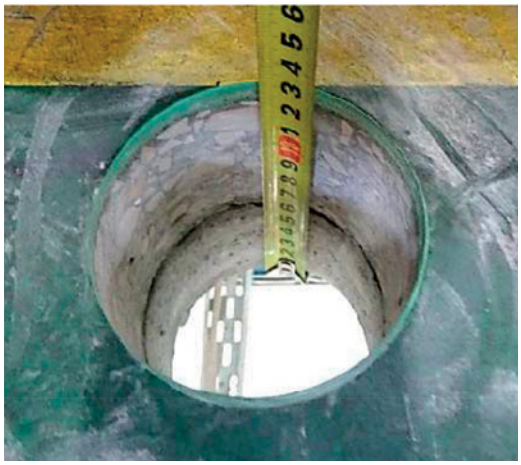
Rys. 8. Odwiert w stropie nad piwnicą, w którym stwierdzono: 50 mm – grubość płyty prefabrykatu, 75 mm – nadbeton, 5 mm – wierzchnia warstwa podłogi

Rys. 9. Odkrywka posadzki przy słupie z widocznym zbrojeniem w nadbetonie

5. WYTRZYMAŁOŚĆ BETONU PREFABRYKATÓW

Zasady systemu BWP-71 określały wytrzymałość betonu do zastosowania w prefabrykacji jako odpowiadający marce R_w = 200 kG/cm² (badanie na walcach ∅16/16 cm). Biorąc pod uwagę wiek budynku (ponad 30 lat), autorzy chcieli ustalić rzeczywistą wytrzymałość betonu. Z prefabrykatów pobrano rdzenie. Zgodnie z wytycznymi normy PN-EN 13791:2019 [6] wyznaczono charakterystyczną wytrzymałość betonu na ściskanie (współczynnik kształtu ~1:1) $f_{ck,core}$ = 37,14MPa.

Korzystając z informacji zwartych w normie [6], a także publikacji [7], założono bezpiecznie, że wytrzymałość ta odpowiada wartości oznaczanej na próbkach sześciennych o boku 150 mm – $f_{ck,cube}$ = 37,1MPa, co pozwoliło zakwalifikować beton w konstrukcji do klasy C30/37 (B37).

6. NOŚNOŚĆ STROPU PRZY ZAŁOŻENIU MAKSYMALNEGO OBCIĄŻENIA UŻYTKOWEGO 15 kN/m²

Do przeprowadzenia analizy wykorzystano program MES ABC-Tarcza firmy „Pro-Soft".

ETAP I.
CIĘŻAR WŁASNY

Ciężar ½ płyty (na jedno żebro) 2,44 kN/m (g_f=1,1 współczynnik obowiązujący w okresie projektowania konstrukcji). Jedną z podpór przyjęto z możliwością poziomego przesuwu.

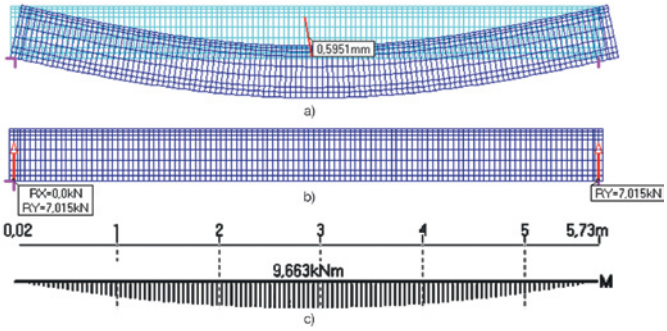

Rys. 10. Wyniki obliczeń statycznych od obciążeń charakterystycznych: a) ugięcia, b) reakcje, c) momenty zginające

Maksymalny moment obliczeniowy wynosi
1,1 × 9,663 = 10,63 kNm, a siła tnąca 1,1 × 7,015 = 7,72 kN.

ETAP II.
CIĘŻAR PODŁOGI I OBCIĄŻENIE UŻYTKOWE 15 kN/m²

Podpory bez blokady poziomego przesuwu
Podłoga 0,07 x 21 x 0,75 = 1,1025 kN/m × 1,3 ≈ 1,43 kN/m
Użytkowe 0,75 x 15 = 11,25 kN/m × 1,2 = 13,50 kN/m
12,35 × 1,21 = 14,93 kN/m

Obciążenie od podłogi + użytkowe 12,35 kN/m (średni wsp. γ_f =1,21).

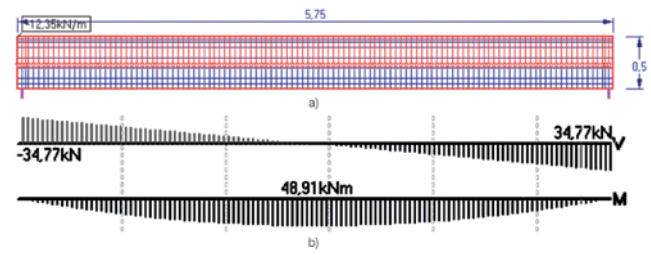

Rys. 11. Wyniki obliczeń statycznych od obciążeń charakterystycznych: a) obciążenie, b) siły wewnętrzne

SPRAWDZENIE NOŚNOŚCI NA ZGINANIE:

Analiza przeprowadzono według zasad normy PN-84/B-03264 [5] (obowiązującej w czasie realizacji budynku).
Beton klasy C30/37 (B37).

$$R_{bk} = \left(0{,}72 + 0{,}001R_b^G\right)R_b^G = \left(0{,}72 + 0{,}001 \cdot 37\right)37 = 28\text{MPa}$$

$$R_b = \frac{28}{1{,}3} = 21{,}54\text{MPa}$$

Stal znaku 34GS → R_{ak} = 410 MPa, R_a = 350 MPa
Przyjęto zbrojenie według odkrywek:
2#20 F_a = 6,14 cm², #22 + #18 F_a = 3,80 + 2,54 = 6,34 cm²
Wysokość strefy ściskanej dla półki o szerokości 75 cm wynosi

$$x = \frac{F_a \cdot R_a}{b_{eff} \cdot R_b} = \frac{6{,}28 \cdot 3500}{75 \cdot 215{,}4} = 1{,}36 < 5\text{cm},$$

co oznacza, że przekrój jest pozornie teowy.
Przyjęto średnią wysokość użytecznej żebra
h_0 = 500 – 68 = 432 mm.
Moment graniczny wynosi

$$M_{Rd} = F_a \cdot R_a \cdot \left(h_0 - \frac{x}{2}\right) =$$
$$= 6{,}34 \cdot 3500 \cdot \left(43{,}2 - \frac{1{,}36}{2}\right) \cdot 10^{-4} =$$
$$= 94{,}35\text{kNm} > M_{Ed} = 69{,}8\text{kNm},$$

zapewniając nośność ze znacznym zapasem.

SPRAWDZENIE NOŚNOŚCI NA ŚCINANIE:

Beton B37 → R_b = 21,54 MPa, R_{bz} ≈ 1,30 MPa, zbrojenie St0 R_{ak} = 220 MPa, R_a = 190 MPa, rozstaw strzemion s = 100 mm.
Nośność jednostkowa

$$q_s = \frac{R_{as} \cdot F_s}{s} = \frac{0{,}8 \cdot 190 \cdot 56{,}5}{100} = 85{,}95\ \text{N/mm}.$$

Nośność na ścinanie w strefie rozstawu strzemion co 100 m.

$$Q_{sb} = 2\sqrt{\beta_s R_b b h_0^2 q_s} - R_{as} F_s =$$
$$= 2\sqrt{0{,}15 \cdot 21{,}54 \cdot 80 \cdot 432^2 \cdot 85{,}95} - 0{,}8 \cdot 190 \cdot 56 =$$
$$= 128780 - 8512 = 128695\text{N} = 120{,}2\text{kN}$$

Rozstaw strzemion s = 250 mm

$$q_s = \frac{R_{as} \cdot F_s}{s} = \frac{0{,}8 \cdot 190 \cdot 56}{250} = 34{,}05\ \text{kN/m},$$

$$Q_{sb} = 2\sqrt{\beta_s R_b b h_0^2 q_s} - R_{as} F_s =$$
$$= 2\sqrt{0{,}15 \cdot 21{,}54 \cdot 80 \cdot 432^2 \cdot 34{,}05} - 0{,}8 \cdot 190 \cdot 56 =$$
$$= 81056 - 8512 = 72544\text{N} = 72{,}5\text{kN}.$$

Maksymalny moment obliczeniowy wynosi 1,21 × 48,91 = = 59,18 kNm, a siła tnąca 1,21 x 34,77 = 42,07 kN, łącznie z ciężarem własnym będzie M_{Ed} = 10,63 + 59,18 = 69,81 kNm, V_{Ed} = 7,72 + 42,07 = 49,79 kN.

Na rysunku 12 pokazano nośność na ścianie żeber stropu na tle obliczeniowych sił tnących.

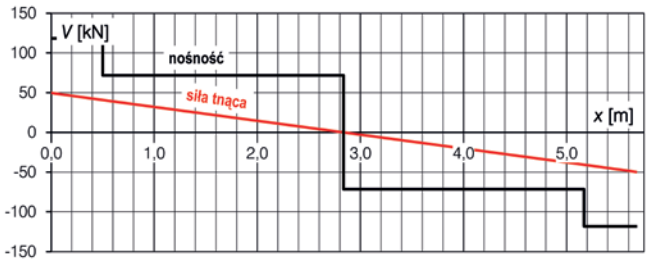

Rys. 12. Nośność żebra stropu na tle wykresu sił tnących

7. ANALIZA NOŚNOŚCI STROPU OD ODDZIAŁYWAŃ WÓZKA TRANSPORTOWEGO

Przyjęte założenia odnośnie do wózka:

- udźwig 1600 kg,
- masa urządzenia transportowanego 1297 kg,
- masa wózka z baterią 430 kg,
- naciski na osie z pełnym ładunkiem: 680/1350kg (razem 2030 kg),
- planowany ciężar ładunku jest lżejszy od udźwigu wózka – udźwig będzie wykorzystywany w ~81%,
- ciężar całkowity wózka z ładunkiem będzie wynosił ~1727 kg,
- przyjmując analogiczne proporcje nacisku na osie, jak dla maksymalnego obciążenia:
  - oś przednia 579 kg, na kółko 289 kg (2,89 kN),
  - oś tylna 1148 kg, na kółko 574 kg (5,74 kN),
- wymiary wózka w rzucie wynoszą 720 × 1660 mm, co daje obciążenie ciągłe na powierzchnię wózka 1445 kg/m^2, czyli około 14,5 kN/m^2 < 15 kN/m^2,
- poruszanie się wózkiem po stropie wymaga korytarza roboczego o szerokości około 2 m,
- przyjęto, że w korytarzu transportowym strop może być obciążony wyłącznie wózkiem z ładunkiem i 3 pracownikami asekurującymi urządzenie (ciężar osób i podwieszone do stropu instalacje uwzględniono w obciążeniu powierzchniowym o wartości 0,5 kN/m^2).

Analiza została przeprowadzona za pomocą programu MES – ABC Płyta firmy „Pro-Soft", w którym rozważono kilka położeń wózka względem osi żeber stropu.

PRZYPADEK 0

Płyta obciążona ciężarem własnym, nadbetonem o średniej grubości 7 cm i maksymalnym obciążeniem użytkowym 15 kN/m^2. Biorąc pod uwagę ciężar płyty 2810 kG, otrzymujemy ciężar jednostkowy 2810/5,75/1,5 = 325,8 kG/m^2 (~3,26 kN/m^2). Na rysunku 13 pokazano model obliczeniowy.

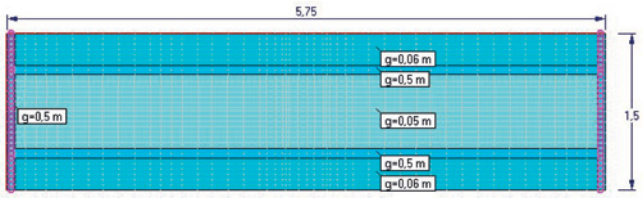

Rys. 13. Model obliczeniowy płyty dla przypadku 0

Współczynniki obciążeń i atrybuty przyjęto zgodnie z normą PN-82/B-02001 [8] obowiązującą w czasie projektowania obiektu:

- ciężar własny 3,26 kN/m^2 (obciążenie stałe) – 1,1
- nadbeton 0,07×21=1,47 kN/m^2 (obciążenie stałe) – 1,3
- obc. użytkowe 15 kN/m^2 (obciążenie zmienne) – 1,2

Na rysunku 14 pokazano wyniki obliczeń, które są bliskie wynikom otrzymanym za pomocą programu ABC – Tarcza.

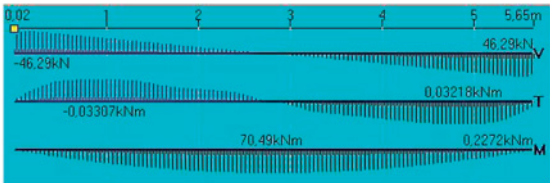

Rys. 14. Wyniki obliczeń dla przypadku 0

PRZYPADEK 1

Jazda wózka wzdłuż osi jednego z żeber i mocniej obciążone kółka wózka w środku rozpiętości płyty – patrz rys. 15 i 16.

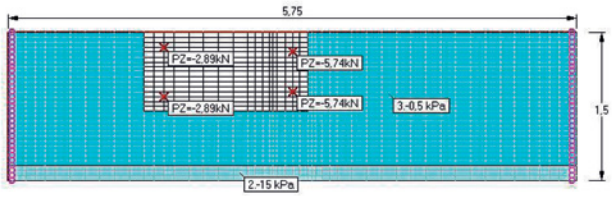

Rys. 15. Model obliczeniowy płyty dla przypadku 1

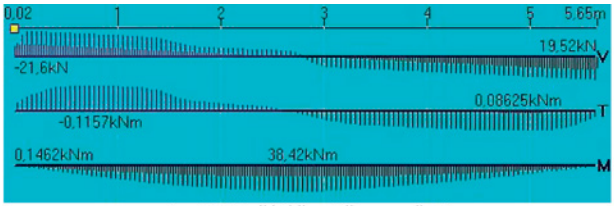

Rys. 16. Wyniki obliczeń dla przypadku 1

PRZYPADEK 2

Jazda wózka w poprzek żeber, oś jazdy w środku przęsła płyty – patrz rys. 17 i 18.

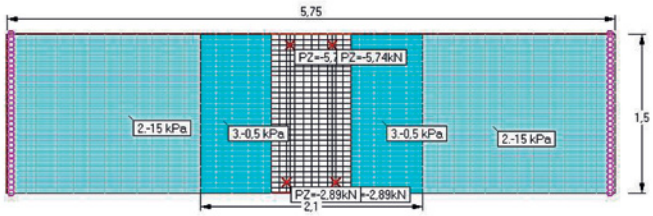

Rys. 17. Model obliczeniowy płyty dla przypadku 2

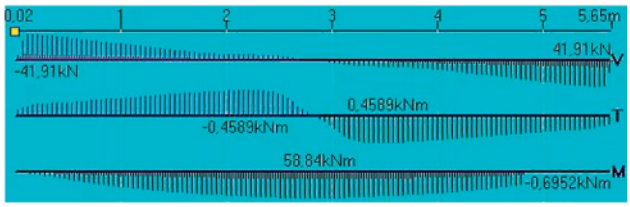

Rys. 18. Wyniki obliczeń dla przypadku 2

PRZYPADEK 3

Jazda wózka w poprzek żeber, oś jazdy w sąsiedztwie podpory – patrz rys. 19 i 20.

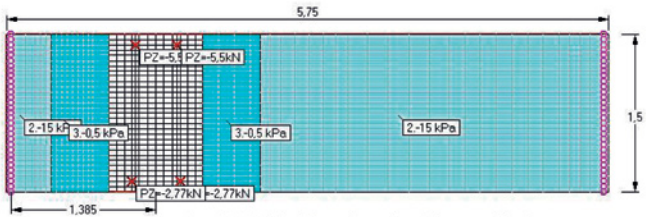

Rys. 19. Model obliczeniowy płyty dla przypadku 3

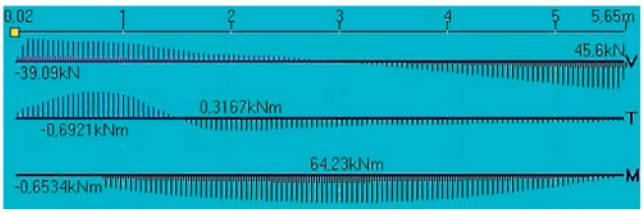

Rys. 20. Wyniki obliczeń dla przypadku 3

PRZYPADEK 4

Jazda wózka wzdłuż osi jednego z żeber (jedno kółko nad żebrem) w sąsiedztwie podpory płyty – patrz rys. 21 i 22.

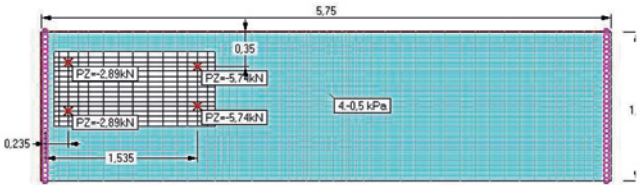

Rys. 21. Model obliczeniowy płyty dla przypadku 4

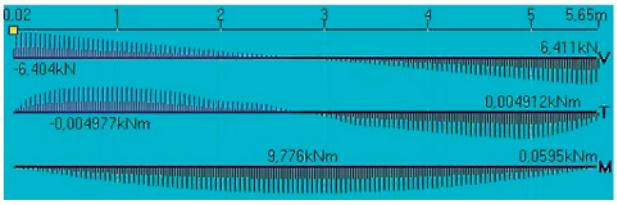

Rys. 22. Wyniki obliczeń dla przypadku 4

PODSUMOWANIE ANALIZY:

W Tablicy 1 zaprezentowano różne schematy obciążenia prefabrykatu oraz wartości sił wewnętrznych w żebrze im odpowiadające. Uwzględniono obciążenie użytkowe o wartości 15,0 kN/m², rozłożone równomiernie na całej powierzchni prefabrykatów oraz kilka możliwości przejazdów wózka w korytarzu o szerokości 2 m z ograniczonym obciążeniem użytkowym. Na podstawie uzyskanych wyników można wywnioskować, że przejazd wózka nie wywoła w płytach oddziaływań większych od zakładanego obciążenia równomiernego.

8. WNIOSKI

Na podstawie przeprowadzonych badań i analiz obliczeniowych wykazano, że strop nad piwnicą charakteryzuje się nośnością 15 kN/m² (obciążenia zmienne ponad ciężar własny i obciążenia stałe). Nośność została ustalona zgodnie z obowiązującą w trakcie wznoszenia obiektu normą PN-84/B-03264 [5] i parametrami wytrzymałościowymi betonu klasy B37 (C30/37). Wytrzymałość betonu ustalono w trakcie wykonywania opracowania na podstawie badań niszczących.

Wykonana analiza dotycząca wózka do transportu modułu maszyny o masie 1297 kg z uwzględnieniem współczynnika dynamicznego 1,3 wykazała mniej niekorzystne wartości oddziaływań niż wynikające z przyłożenia obciążenia wynoszącego 15 kN/m² rozłożonego równomiernie na powierzchni stropu.

Tablica 1. Zestawienie sił wewnętrznych w żebrze płyty od różnych przypadków obciążenia

	Schemat	Siły wewnętrzne w żebrze	
		V_{Ed} [kN]	M_{Ed} [kNm]
„0”	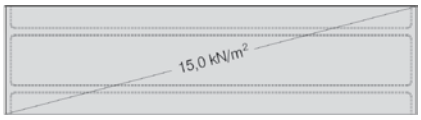	46,3	70,5
„1”		21,6	38,4
„2”	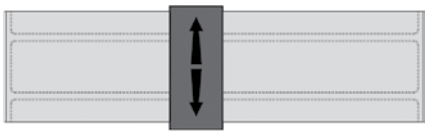	41,9	58,8
„3”		45,6	64,2
„4”		6,4	9,8

Wniosek powyższy jest prawdziwy przy założeniu, że na czas transportu wydzielony zostanie korytarz o szerokości 2 m, w którym oddziaływania zostaną ograniczone do wartości równej 0,5 kN/m^2 (obciążenia od instalacji podwieszonych do stropu i pracowników uczestniczących transporcie urządzenia). Ze względu na rozważane zagadnienie bardzo istotne jest występowanie nadbetonu o grubości wynoszącej średnio 7 cm, zbrojonego prętami żebrowymi o średnicy ∅6 w rozstawie co około 20 cm w obu kierunkach. Nie uwzględniono tej warstwy jako zespolonej z płytami typu TT, a wyłącznie jako balast. Występujący nadbeton stanowi zabezpieczenie przed wystąpieniem zjawiska „klawiszowania", a także uciągla ustrój nad ryglami pośrednimi (dzięki czemu może powstawać częściowe utwierdzenie prefabrykatów w ramach).

Podsumowując, dopuszczono do użytkowania stropu z założeniem maksymalnego obciążenia równomiernego o wartości 15 kN/m^2 i wykorzystanie wózka do transportu urządzenia w korytarzu o szerokości równej 2 m pod warunkiem ograniczenia obciążeniem użytkowego do wartości 0,5 kN/m^2.

prof. dr hab. inż Tadeusz Urban
dr inż. Michał Gołdyn
dr inż. Łukasz Krawczyk
Politechnika Łódzka

BIBLIOGRAFIA

[1] Tombiński J., Frączek C., Nowak Z.: Systemy Budownictwa Przemysłowego BWP-71. System Przemysłowych Budynków Wielokondygnacyjnych. Arkady, Warszawa 1976.
[2] Katalogi Budownictwa KBI-31.5.1.(13)-70, Płyty stropowe wspornikowo-żebrowe o wysokości H =50cm, wydane: grudzień 1973 r., marzec 1977r., listopad 1980 r.
[3] PN-56/B-03260 Konstrukcje żelbetowe. Obliczenia statyczne i projektowanie, Wydawnictwa Normalizacyjne, Warszawa 1961.
[4] PN-76/B-03264 Konstrukcje betonowe, żelbetowe i sprężone. Obliczenia statyczne i projektowanie. Polski Komitet Normalizacji i Miar.
[5] PN-84/B-03264 Konstrukcje betonowe, żelbetowe i sprężone. Obliczenia statyczne i projektowanie, Wydawnictwa Normalizacyjne „Alfa".
[6] PN-EN 13791:2019 Ocena wytrzymałości betonu na ściskanie w konstrukcjach i prefabrykowanych wyrobach betonowych, Polski Komitet Normalizacyjny, Warszawa 2019.
[7] Drobiec Ł., Jasiński R., Piekarczyk A: Diagnostyka konstrukcji żelbetowych. Tom 1, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2010.
[8] PN-82/B-02001 Obciążenia budowli - Obciążenia stałe, Wydawnictwa Normalizacyjne „Alfa".

Kącik seniora

Serdecznie zapraszamy na posiedzenia Koła Seniora w siedzibie Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Podczas spotkań omawiamy ważne kwestie dotyczące codziennego życia seniorów. Celem działania naszego Koła jest integracja członków ŁOIIB powyżej 65 roku życia, wymiana informacji na temat działalności Izby, pomoc w podnoszeniu kwalifikacji przez udział w szkoleniach technicznych, propagowanie wartości i zasług osób starszych (w tym dorobku zawodowego i hobbystycznego), wymiana doświadczeń dotyczących wsparcia seniorów, w tym ochrony zdrowia, działań pomocowych w trudnych sytuacjach życiowych, działań kulturalnych i sportowych.

Niestety, na co dzień zapominamy, że każdy z nas, jeśli dopisze mu szczęście, będzie kiedyś seniorem czy seniorką. Chociaż starość opatrzona jest eufemizmami, takimi jak „jesień życia", to jednak większość ludzi obawia się jej, czy to ze względów finansowych, emocjonalnych czy zdrowotnych.

Często dochodzimy do pewnego błędu w myśleniu o osobach starszych w społeczeństwie. Są one bowiem traktowane jako nieproduktywni beneficjenci systemu socjalnego, na których pracująca ludność w wieku produkcyjnym musi zarobić. Należy pamiętać jednak, że ci dzisiejsi emeryci w poprzednich fazach życia finansowali emerytury dla ówczesnych seniorów, we wcześniejszych latach wypracowały dobra materialne i intelektualne, z których dziś korzysta młode pokolenie. Co więcej, osoby starsze wykonują szereg innych ról, które nie są wynagradzane ani przez państwo, ani przez rynek, a które podtrzymują system społeczny. Przykładem jest tu zaangażowanie na rzecz rodziny, opieka nad wnuczętami (co ciekawe, seniorzy w Polsce przeznaczają na rzecz rodziny najwięcej czasu wśród pozostałych mieszkańców krajów europejskich). Osoby starsze wnoszą wiele do systemu albo wnieśli we wcześniejszych fazach życia, a mogliby wnieść jeszcze więcej, gdyby stworzono ku temu lepsze warunki.

Marzymy o likwidacji różnego rodzaju barier architektonicznych, bezproblemowym korzystaniu z komunikacji miejskiej, lepszej dostępności do opieki zdrowotnej, możliwości realizacji swoich praw wyborczych i wiele innych spraw.

Cieszy nas większe zainteresowanie problematyką osób starszych, którzy mają ograniczone możliwości i percepcję, z nadzieją na życzliwość.

mgr inż. Janina Tropisz
Przewodnicząca Koła Seniora ŁOIIB

Apel o utworzenie Ministerstwa Budownictwa

Władze Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa zaapelowały o utworzenie nowego ministerstwa odpowiedzialnego za sektor polskiego budownictwa.

„Budownictwo, będące jedną z największych gałęzi polskiej gospodarki, w 2021 r. zostało włączone do Ministerstwa Rozwoju i Technologii, co spowodowało marginalizację tego sektora. Dodatkowo, niektóre kluczowe przepisy powstają w innych resortach, takich jak środowisko, cyfryzacja czy infrastruktura. To w ostatnich latach doprowadziło do chaosu legislacyjnego oraz prawnego. Nie sprzyjał temu także sposób procedowania zmian legislacyjnych w parlamencie. Wielokrotnie alarmowaliśmy także, że obecny kształt administracyjny utrudnia, a często nawet uniemożliwia przeprowadzenie odpowiednich konsultacji społecznych, które nawet jeśli były prowadzone to nie zapewniały odpowiedniego czasu na zapoznanie się oraz ustosunkowanie do niekiedy kluczowych dla naszego sektora zmian.

Jako reprezentanci 120-tysięcznego środowiska napędzającego polską branżę budowlaną apelujemy o pilne naprawienie tej sytuacji poprzez utworzenie oddzielnego ministerstwa budownictwa, które byłoby kluczowym wsparciem dla branży w obliczu nadchodzących wyzwań. Nasz sektor jako jeden z najmniej zdygitalizowanych stoi przed koniecznością głębokiej cyfryzacji obejmującej wiele obszarów działania i podmiotów, czyli zarówno przedstawicieli branży, jak i administrację samorządową oraz samych obywateli. Musimy także zmierzyć się z pogłębiającym się kryzysem mieszkaniowym, jaki w ostatnim czasie dotknął Polaków i z którego pomóc wyjść może tylko stabilny i silny sektor budownictwa. Ogromnym wyzwaniem, ale także szansą stojącą przed polskimi firmami będzie ich udział w odbudowie Ukrainy. Jesteśmy przekonani, że do realizacji tych zadań potrzebne jest oddzielne ministerstwo.

Jako Polska Izba Inżynierów Budownictwa pragniemy przypomnieć, że sektor budownictwa odpowiada za 1/5 polskiego PKB i realizację zadań strategicznych z punktu widzenia szeroko rozumianego bezpieczeństwa Polski, czyli energetyki, mieszkalnictwa, infrastruktury, w tym budowy dróg i mostów oraz obiektów użytkowych.

Deklarujemy pełną gotowość do współpracy oraz zapewniamy wsparcie całego sektora przy tworzeniu tak niezwykle potrzebnego i wyczekiwanego Ministerstwa Budownictwa".

Cyfryzacja w budownictwie

Wdrażanie formy cyfrowej kontaktów obywatela z urzędami trwa w Polsce już od kilkunastu lat. Początkowo służyły temu tzw. „wrota regionalne" uruchomione przez Komitet Badań Naukowych, które w kwietniu 2008 r. zostały zastąpione ogólnopolskim systemem elektronicznej Platformy Usług Administracji Państwowej (ePUAP). Dzięki profilowi zaufanemu oraz podpisowi elektronicznemu możliwe stało się składanie i rozpatrywanie wniosków urzędowych w formie cyfrowej z wykorzystaniem tej właśnie platformy. Katalog proponowanych na ePUAP usług stopniowo poszerza się. Proces ten dotyczy również procedur w budownictwie lub szerzej – w inwestowaniu. Pojawienie się na stronie internetowej Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego systemu e-Budownictwo otworzyło nowe możliwości inicjowania, prowadzenia i wydawania rozstrzygnięć administracyjnych bez konieczności składania papierowych dokumentów.

Wymuszona pandemią COVID-19 izolacja zrodziła potrzeby wykorzystywania kontaktów elektronicznych w coraz szerszym zakresie: od codziennych zakupów, zdalnej pracy i nauki, uczestnictwa w wydarzeniach kulturalnych, aż do kontaktów z organami władzy publicznej. Ta niezwykła dla wszystkich sytuacja przyczyniła się do przyspieszenia pokonywania wielu barier zarówno programowych i sprzętowych, jak i tych najważniejszych – mentalnych, w wykorzystywaniu elektronicznych form codziennych i okazjonalnych kontaktów oraz funkcjonowania.

E-BUDOWNICTWO

Już w lutym 2020 r. rozpoczęło się wdrażanie stosowania platformy internetowej e-Budownictwo, pomocnej początkowo w generowaniu wniosków tradycyjnych (papierowych) z wykorzystaniem edytowalnych formularzy, a po kilku miesiącach – do tworzenia i składania wszelkich wniosków budowlanych w formie cyfrowej. Początkowo dostępne były elektroniczne – interaktywne formularze dla najprostszych, z administracyjnego punktu widzenia, procedur administracyjnych, tj. przenoszenia wydanych decyzji na inny podmiot, czy zawiadomienia organów budowlanych o różnych czynnościach inwestora. Obecnie w systemie e-Budownictwo dostępnych jest 26 wzorów formularzy elektronicznych związanych z procesem inwestycyjnym: od wniosku o uchwalenie lub zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, poprzez wnioski o wydanie decyzji o warunkach zabudowy lub o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, aż do wniosku o pozwolenie na budowę oraz użytkowanie zrealizowanego obiektu, a także wnioski o wszczęcie procedur legalizacyjnych. Wszystkie formularze są dostępne pod linkiem https://wnioski.gunb.gov.pl/. Warto podkreślić, że w jednym systemie można znaleźć także wzory wniosków adresowanych do władz gminnych, a dotyczących zagadnień regulowanych ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tak ściśle powiązanych z przepisami Prawa budowlanego (np. wniosek o sporządzenie lub zmianę planu miejscowego, wnioski o ustalenie warunków zabudowy lub lokalizacji inwestycji celu publicznego).

Równolegle stopniowo wdrażane są przepisy regulujące doręczenia elektroniczne, które docelowo mają zastąpić doręczenia tradycyjne (pism papierowych za pośrednictwem poczty). Taką formę kontaktów z organem administracji publicznej może już obecnie zadeklarować inicjator postępowań w budownictwie, wybierając odpowiednią opcję we wniosku elektronicznym. Wystarczy, aby w treści wniosku podać adres skrzynki ePUAP, dostępny na indywidualnym profilu zaufanym. Warunku takiego nie spełnia zwykły adres e-mail, używany do codziennych kontaktów prywatnych i służbowych (prowadzonych w ramach domen płatnych lub ogólnodostępnych, np. takich jak gmail.com).

System e-Budownictwo dostępny jest na stronie Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego w zakładce „Cyfryzacja" lub bezpośrednio pod linkiem: https://e-budownictwo.gunb.gov.pl/. Od września 2023 r. zyskał on rangę portalu, z którego możemy dostać się do wszelkich dostępnych już usług cyfrowych: od możliwości złożenia wniosku w formie elektronicznej, poprzez elektroniczny dziennik budowy (EDB), cyfrową książkę obiektu (cKOB), Centralną Ewidencję Emisji Budynków (CEEB), elektroniczny centralny rejestr osób posiadających uprawnienia budowlane (eCRUB), rejestr wykonań zastępczych robót budowlanych oraz opracowań technicznych (ocen i ekspertyz technicznych) zlecanych przez organy administracji architektoniczno-budowlanej i organy nadzoru budowlanego na terenie całego kraju (eWykonania), system nadzoru rynku wyrobów budowlanych (SNRWB), a także rejestr wniosków, decyzji o pozwoleniu na budowę oraz zgłoszeń (RWDZ).

Szczególnie przydatny jest system noszący nazwę Akademia GUNB, gdzie obecnie dostępnych jest 22 bezpłatnych szkoleń o różnej tematyce: od instruktażu przygotowania i składania wniosków w formie cyfrowej, poprzez zasady składania podpisów elektronicznych, po zasady prowadzenia postępowań przed różnymi organami budowlanymi.

JAK ZŁOŻYĆ CYFROWY WNIOSEK BUDOWLANY?

Dużym ułatwieniem jest połączenie systemu e-Budownictwo z Geoportalem (www.geoportal.gov.pl), dającego możliwość bezbłędnego przeniesienia do wniosku budowlanego wielocyfrowych identyfikatorów działek ewidencyjnych, na których planowana jest inwestycja, po wskazaniu ich na mapie ewidencyjnej (punktowo, obszarowo lub przy pomocy adresów).

KROK 1

Założenie indywidualnego konta chronionego hasłem

KROK 2

Wybór odpowiedniego wzoru formularza

KROK 3

Logowanie

KROK 4

Wypełnienie poszczególnych elementów wniosku: danych adresata (czyli właściwego organu budowlanego – system „podpowiada" nazwy po wpisaniu ciągu 3 znaków); danych wnioskodawcy, ewentualnie jego pełnomocnika, informacji na temat lokalizacji i przedmiotu wniosku

Obligatoryjnym załącznikiem do wniosków budowlanych jest oświadczenie inwestora o prawie dysponowania nieruchomościami na cele budowlane, którego wzór jest również dostępny w systemie e-Budownictwo. Dużym ułatwieniem w prawidłowym wypełnieniu go są informacje i komentarze dołączone do poszczególnych jego fragmentów.

Najobszerniejszym załącznikiem do wniosków budowlanych jest projekt budowlany (projekt zagospodarowania działku lub terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany), który również może mieć formę cyfrową (poszczególne pliki powinny być w formacie pdf i rozmiarze do 150 MB). Zasady sporządzania projektu budowlanego określa Rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1679). Szczególnie ważne jest prawidłowe nazwanie poszczególnych plików pdf, które powinno być zgodne z wzorami określonymi załącznikiem do ww. rozporządzenia. Zastosowanie innego schematu nazw plików może być zakwalifikowane jako brak formalny i stać się przedmiotem wezwania do uzupełnienia wniosku.

Wszystkie formularze (wnioski, oświadczenia, zawiadomienia, zgłoszenia) oraz załączniki powinny być podpisane elektronicznie. Przepisy postępowania administracyjnego honorują trzy formy podpisu elektronicznego, skutecznych pod względem prawnym na równi z podpisem własnoręcznym:

- podpis zaufany (dostępny na https://www.gov.pl/web/gov/podpisz-dokument-elektronicznie-wykorzystaj-podpis-zaufany za pośrednictwem profilu zaufanego);
- podpis osobisty (skorelowany z e-dowodami osobistymi wyposażonymi w warstwę elektroniczną);
- kwalifikowany podpis elektroniczny (oferowany jako usługa komercyjna przez certyfikowanych sprzedawców, których lista dostępna jest na stronie Narodowego Centrum Certyfikacji NBP pod linkiem: https://www.nccert.pl/uslugi.htm).

Ze względu na to, że e-Budownictwo nie posiada jeszcze pełnej funkcjonalności i nie jest zintegrowany z platformą ePUAP, aby złożyć wniosek budowlany, utworzony w formie cyfrowej należy skorzystać z zakładki przekierowującej pod nazwą: „wyślij wniosek przez gov.pl". Wymaga to (do czasu zakończenia prac nad pełnym wdrożeniem systemem e-Budownictwo) wygenerowania pisma ogólnego o prostej treści: „W załączeniu przekazuję wniosek, zgłoszenie, zawiadomienie ...". Po wybraniu z zaproponowanej listy tego samego organu budowlanego oraz złożeniu podpisu elektronicznego pismo to wraz załącznikiem (formularzem budowlanym) należy skierować na elektroniczną skrzynkę podawczą (ESP). Po prawidłowym wykonaniu tych czynności na profilu zaufanym pojawi się urzędowe potwierdzenie odbioru (UPO), które jest tożsame z analogową pieczęcią biura podawczego urzędu.

Jeśli wnioskodawca nie wyraził zgody na korespondencję elektroniczną, to powinien spodziewać się pism, zawiadomień i rozstrzygnięć w formie papierowej, przekazywanych z urzędu za pośrednictwem poczty. Projekt budowlany, o ile został złożony w formie cyfrowej, po zakończeniu postępowania wróci do wnioskodawcy ostemplowany kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną również w formie cyfrowej (np. na elektronicznym nośniku danych, jako załącznik do decyzji w formie papierowej).

Póki co przepisy obowiązującego prawa nie zabraniają inwestorom kontaktowania się z organami budowlanymi w formie mieszanej cyfrowo/papierowej. Tak więc załączniki do wniosku tradycyjnego (papierowego) mogą mieć formę cyfrową (np. na nośniku danych) i odwrotnie – do wniosku elektronicznego załączniki papierowe, przy odpowiednim piśmie mogą być skierowane do kancelarii organu administracji publicznej (osobiście lub za pośrednictwem poczty tradycyjnej). Należy jednak liczyć się z tym, że taki „mieszany" wniosek zrodzi z pewnością pewne problemy techniczne z jego rozpatrzeniem, a następnie archiwizacją. Nie wszystkie organy są przegotowane organizacyjnie i sprzętowo do rozpoznawania takich wniosków.

INNE SYSTEMY CYFROWE SZCZEGÓLNIE PRZYDATNE W BUDOWNICTWIE

Ambicją autorów wdrażania cyfryzacji w budownictwie jest objęcie nią wszelkich czynności niezbędnych w przygotowaniu, realizacji i użytkowaniu obiektów budowlanych. Dlatego równolegle opracowano i wprowadzono do działania szereg innych systemów cyfrowych:

Elektroniczny Dziennik Budowy (EDB, https://e-dziennik-budowy.gunb.gov.pl/) dostępny uczestnikom procesu inwestycyjnego po zalogowaniu na indywidualne konto chronione hasłem od 27 stycznia 2023 r. Daje możliwość kontaktowania się z organami budowlanymi wyłącznie w formie cyfrowej, a także śledzenia oraz dokonywania wpisów elektronicznych z dowolnego miejsca, za pośrednictwem aplikacji mobilnych.

Główną zaletą EDB jest wyeliminowanie zagrożenia utraty danych. System EDB wymusza konieczność chronologicznego i terminowego dokonywania wpisów bez ich antydatowania. Dnia 27 stycznia 2024 r. zakończyła się możliwość wydawania dzienników budowy według zasad obowiązujących do 26 września 2022 r. Od 1 stycznia 2030 r. prowadzenie dzienników w formie papierowej będzie niemożliwe (kontynuacja wpisów w otwartych dziennikach papierowych możliwa będzie wyłącznie w formie elektronicznej).

Elektroniczny Rejestr Osób Posiadających Uprawnienia Budowlane (eCRUB, https://e-crub.gunb.gov.pl/) zawiera dane wszystkich czynnych zawodowo członków izb, architektów i inżynierów budownictwa, którzy uprawnienia uzyskali po 1 stycznia 1995 r. Osoby posiadające „starsze" uprawnienia w celu uwidocznienia ich danych w eCRUB powinny złożyć stosowne wnioski we właściwych izbach zawodowych. Uwzględnienie osoby w eCRUB zwalnia z obowiązku załączania do wniosków i projektów budowlanych kopii uprawnień oraz zaświadczeń o przynależności do właściwej izby zawodowej. Organy administracji budowlanej są zobowiązane same sprawdzać zakresy posiadanych uprawnień oraz fakt wpisu na listę właściwej izby zawodowej bezpośrednio w systemie eCRUB. Na indywidualny wniosek zainteresowanego w publicznej wyszukiwarce eCRUB mogą być zamieszczone informacje dodatkowe: adres do korespondencji, numer telefonu oraz adres e-mail. Ma to ułatwić potencjalnym inwestorom kontaktowanie się bezpośrednie z osobami czynnymi zawodowo, posiadającymi uprawnienia budowlane.

Cyfrowa Książka Obiektu Budowlanego (cKOB, https://c-kob.gunb.gov.pl/) umożliwia dostęp do wpisów w niej umieszczanych za pośrednictwem indywidualnego konta chronionego hasłem. Nowe książki obiektu od 1 stycznia 2024 r. będą mogły być zakładane wyłącznie w systemie cKOB. Od 1 stycznia 2027 r. zaś wszystkie kontynuacje wpisów w istniejących w tej dacie książkach będzie możliwa wyłącznie w formie cyfrowej.

Rejestr Wniosków, Decyzji i Zgłoszeń (RWDZ, https://wyszukiwarka.gunb.gov.pl/) daje możliwość wyszukiwania informacji o wszystkich złożonych wnioskach o pozwolenie na budowę, a także niektórych zgłoszeniach (tych z obligatoryjnym projektem) oraz o wydanych rozstrzygnięciach. Rejestr umożliwia wyszukiwanie informacji według wielu kryteriów opisowych oraz w oparciu o mapę ewidencyjną. RWDZ zawiera dane począwszy od 1 stycznia 2016 r., i jest ustawicznie uzupełniany. Specjalna aplikacja umożliwia automatyczną migrację danych do RWDZ z wniosków budowlanych, składanych w formie elektronicznej. Dzięki temu pracownicy organów administracji budowlanej nie są już zobligowani do „ręcznego" wpisywania danych z wniosków do systemu RWDZ.

PLANOWANE ZMIANY

Do wyborów parlamentarnych z 15 października 2023 r. resort odpowiedzialny za budownictwo (Ministerstwo Rozwoju i Technologii) przygotował projekt zmian do Prawa budowlanego, które m.in. miały dać podstawy prawne do utworzenia systemu do obsługi postępowań administracyjnych w budownictwie (SOPAB) oraz elektronicznej bazy projektów budowlanych (EBP). Projekt ten przewidywał również drastyczne skrócenie terminów wprowadzenia formy cyfrowej inicjowania i rozpatrywania spraw, jako jedynej dopuszczalnej z prawnego punktu widzenia. Projekt tej nowelizacji, po wielu opiniach negatywnych, nie został poddany głosowaniu w Sejmie poprzedniej kadencji.

Niezależnie od powyższego, GUNB od 16 listopada 2023 r. uruchomił pilotaż wdrożenia systemu do obsługi postępowań administracyjnych w budownictwie (SOPAB), który docelowo ma być darmowym narzędziem do obsługi wszystkich wniosków budowlanych. Bierze w nim udział 20 organów administracji architektoniczno-budowlanej, z których każdy będzie zobowiązany do rozpatrzenia 5 wniosków o pozwolenie na budowę. Celem pilotażu jest przetestowanie:

- powiadomień na pulpicie – np. o zbliżającym się i/lub przekroczonym terminie dla danej sprawy,
- wbudowanego modułu mapowego pod kątem możliwością przeprowadzania różnych operacji np. zestawienia terenu inwestycji z obowiązującym planem miejscowym,
- szablonów pism w postępowaniu administracyjnym,
- migracji danych pobieranych z serwisu e-Budownictwo,
- migracji danych z lokalnych systemów elektronicznego zarządzania dokumentacją (np. EZD PUW),
- interfejsu, który powinien być przyjazny i intuicyjny.

Pierwsze wdrożenia SOPAB zaplanowano na początek 2024 r. Niezbędne jest jednak wyprzedzające ten proces przyjęcie odpowiednich nowelizacji w Prawie budowlanym. Docelowo system ten ma spinać wszelkie portale związane z budownictwem, przydatne w postępowaniach mających na celu wydawanie pozwoleń na budowę lub przyjmowanie zgłoszeń budowlanych.

Elektronizacja życia jest faktem i wkracza w coraz to nowe dziedziny, również w sferę kontaktów z organami władzy publicznej. Systemy elektroniczne w budownictwie są skonstruowane na tyle intuicyjnie, że ich obsługa nie stwarza większych trudności, nawet niezbyt wprawnym w dziedzinie elektronicznej osobom. Kolejne bariery w ich funkcjonalności są na bieżąco likwidowane.

Nowe władze ustawodawcze i wykonawcze z pewnością podejmą prace nad dalszym wdrażaniem cyfryzacji procedur inwestycyjnych i będą je kontynuować zgodnie z założonymi harmonogramami.

GUNB na swoich stronach internetowych oferuje szereg przystępnych instrukcji korzystania ze wszystkich dostępnych platform cyfrowych w budownictwie (https://www.gunb.gov.pl/strona/instrukcje-i-filmy-szkoleniowe) oraz bezpłatnych szkoleń na platformie Akademia GUNB (https://akademia.gunb.gov.pl/). Co ważne nie są one skierowane wyłącznie do pracowników organów administracji budowlanej, ale do wszystkich uczestników procesu inwestycyjnego, a więc: inwestorów, inspektorów nadzoru inwestorskiego, projektantów i kierowników budów i robót budowlanych.

Cyfryzacja w budownictwie dotyczy również wstępnej fazy przygotowania inwestycji, tj. planowania zagospodarowania przestrzennego. W tej dziedzinie przygotowywany jest tzw. Rejestr Urbanistyczny, który jako powszechnie dostępny zbiór aktualnych danych i informacji przestrzennych, już wkrótce, będzie miał ogromne znaczenie dla wszystkich uczestników procesu inwestycyjnego. W następnym numerze „Kwartalnika Łódzkiego" nr II/2024 (83) ukaże się tekst o Rejestrze i jego znaczeniu w procedurach planistycznych.

mgr Dagmara Kafar

Rewitalizacja centrum Pabianic

na przykładzie obiektów z XIX i początku XX wieku

Fabryka Wełny Hotel & Spa, Park im. Juliusza Słowackiego oraz Centrum Handlowo-Rozrywkowe Tkalnia

W Pabianicach do dziś znajduje się wiele ciekawych budynków, które powstały w okresie rozwoju ekonomicznego miasta. Są to m.in.: pabianickie domy tkaczy, dawne biuro zakładów „Krusche-Ender" z Prządkami, pałac rodziny Enderów (siedziba Starostwa Powiatowego w Pabianiach), Pałac Kruschego oraz Pałac Kindlerów. W niniejszym artykule przyjrzymy się obiektom wyróżniającym się swoim pofabrycznym charakterem i stanowiącym ciekawe punkty na mapie Pabianic.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY MIASTA PABIANICE

Początki osady leżącej na terenach zwanych Opolem Chropskim (określenie pochodzi od ziemi bagnistej, porośniętej krzakami, która, zamarzając zimą tworzyła nierówności terenowe – „chropy") sięgają czasów średniowiecznych, choć znaleziono na tym obszarze także artefakty z okresu prehistorycznego. Pierwsza wzmianka o terenie dzisiejszych Pabianic znajduje się w kronikach Jana Długosza: „częściej ją zwierz dziki na legowisko obierał, aniżeli dotykał pług rolnika". Na przełomie XIII i XIV wieku miejscowość stała się siedzibą zarządu dóbr Kapituły Krakowskiej w ziemi sieradzkiej, co zapoczątkowało rozwój miasta. Z kolei na przełomie XVI i XVII w. miasteczko osiągnęło liczbę 1100 mieszkańców, co sprawiło że zyskało większą populację niż pobliska Łódź.

Na mocy dekretu namiestnika Króla Polskiego gen. Józefa Zajączka z dnia 18 września 1820 roku Pabianice trafiły na listę miast do uprzemysłowienia. Do miasta zaczęli przybywać wykwalifikowani tkacze i sukiennicy zachęcani ulgami podatkowymi i darmowymi działkami pod budowę domów mieszkalnych. Szacuje się, że pabianicki przemysł włókienniczy odpowiadał za ponad 10% produkcji krajowej.

Szybki rozwój miasta wymusił przeprowadzenie regulacji wyglądu urbanistycznego Pabianic, tworząc tzw. Nowe Miasto, z osobnym Rynkiem (obecnie znajduje się tutaj dom towarowy „Trzy Korony"). Nową główną arterią komunikacyjną stała się ulica Szosowa, zwana obecnie Zamkową. W tym okresie powstały zakłady Krusche i Endera, Kindlera, Barucha i „Spółka Akcyjna Robert Saenger – Fabryka Papieru w Pabianicach" oraz „Spółka Akcyjna Przemysłu Chemicznego".

Warto dodać, że w XIX wieku miasto powiększyło swój obszar prawie czterokrotnie, wzniesiono nowe obiekty np. kościół pw. Najświętszej Marii Panny, kościół św. Floriana, kościół ewangelicki, bożnicę, czy szpital przy fabryce Krusche i Ender. W roku 1900 uruchomiono tramwaj do Łodzi, a dwa lata później do Pabianic doprowadzono kolej warszawsko-kaliską. Z tego okresu pochodzi także wiele obiektów poddanych rewitalizacji.

Niestety nie wszystkie rewitalizacje kończą się sukcesem. Niszczejący budynek dawnej Tkalni Zakładów Bawełnianych „Krusche-Ender", trzykondygnacyjny masywny ceglany budynek wzdłuż ulicy Zamkowej, wiele lat temu w dość nieudolny sposób został zrewitalizowany i nie stanowi wartości dodanej do wizerunku miasta.

FABRYKA WEŁNY HOTEL&SPA

Jest to jedna z najlepszych rewitalizacji budynków poprzemysłowych – dawnych zakładów włókienniczych, znanych jako Fabryka Wełny Hotel & Spa, którego właścicielem jest firma Aflopa Nieruchomości Sp. z o.o. Sp.k.

Budynki pomiędzy ul. Zamkową a Grobelną, wzdłuż rzeki Dobrzynki zostały wybudowane w latach 70. XIX wieku jako zakłady produkcyjne tkanin bawełniany rodziny Baruchów. Nieruchomość przechodziła burzliwe losy, zmieniała wielokrotnie właścicieli, a po II wojnie światowej przekształcono ją w Zakłady Przemysłu Wełnianego Pawelana. Działalność zamknięto z końcem lat 90. ubiegłego wieku i przez kilkanaście lat obiekt czekał na nowego właściciela.

W 2011 r. rozpoczęto rewitalizację budynków, które miały stanowić kompleks hotelowo-konferencyjny wraz z zapleczem SPA, siłownią, częścią biurową i mieszkalną. Adaptacja kompleksu stawiała przed projektantami, wykonawcami i właścicielem szereg wyzwań. Celem

było zachowanie atmosfery i estetyki dawnych obiektów pofabrycznych wraz z wpasowaniem nowych funkcji budynku. Obiekty te są zlokalizowane przy ul. Lipowej 2, Zamkowej 2 i Grobelnej 3, zajmują kwartał wydzielony ulicami Zamkową, Lipową, Grobelną oraz od wschodu rzeką Dobrzynką. Budynki są dokładnie wpisane w linię ulic, stanowią ich pierzeje, tworząc niewielki dziedziniec zamknięty rzeką.

Fot. 1. Ulica Lipowa. Autor zdjęcia: Emilia Dąbek

Zlikwidowano wszelkie naleciałości budowlane, które wpływały na architektoniczną degradację założenia. Dzięki zachowanym materiałom zdjęciowym możliwa była odbudowa zburzonej wieży od strony rzeki Dobrzynki. Prace konserwatorskie związane były przede wszystkim z renowacją starych murów pofabrycznych. Ze względu na bliską lokalizację rzeki mury wymagały osuszenia i zabezpieczenia przed szkodliwym działaniem wody. Ściany zostały oczyszczone i odzyskały pierwotne detale ceglane w postaci gzymsów, fryzów, pilastrów czy detali okiennych. Uporządkowano podział otworów okiennych i drzwiowych, tak aby przywrócić elewacjom dawny fabryczny charakter. Budynki wymagały odpowiedniego zabezpieczenia termicznego z powodu zmiany sposobu użytkowania. Ze względu na rodzaj zabudowy i ochronę konserwatorską wiązało się to z zastosowaniem systemów wewnętrznych ocieplenia ścian. Modernizacja dotyczyła również dachów. Spadki zostały zachowane zgodnie z pierwotnym układem. Wymieniono stolarkę okienną i drzwiową, zachowując przy tym swój pierwotny charakter przy spełnieniu współcześnie obowiązujących norm. Część budynków wyburzono ze względu na zły stan techniczny, a w miejsce ich wykonano plombę w konstrukcji żelbetowej z kondygnacją podziemną, w której znajduje się kręgielnia, a na kondygnacjach nadziemnych zlokalizowano sale konferencyjne i biura. Cała elewacja nowego budynku została wykonana jako fasada szklana. Podziały okienne zaprojektowano z uwzględnieniem pierwotnego rytmu otworów okiennych.

Ulica Lipowa zyskała nową funkcję ciągu pieszego. Wymianie uległa nawierzchnia, gdzie w przestrzeni wykorzystano kostkę granitową. Zachodnią pierzeję ulicy Lipowej stanowi mur, który jest pozostałością hali szedowej. Przeprowadzono jego konserwację, co wiązało się z oczyszczeniem cegieł i uzupełnieniem braków w detalu oraz jego wzmocnieniem.

Kolejnym wyzwaniem było umieszczenie na trzecim piętrze istniejącego budynku od strony ul. Grobelnej basenu hotelowego. Jego budowa wymagała największej ingerencji w konstrukcję – usunięto siatkę słupów na tej kondygnacji, zdemontowano dach, a jako konstrukcję nośną dachu zastosowano dźwigary z drewna klejonego. Olbrzymie szyby basenowe są zlokalizowane od strony korytarza hotelowego, co daje efekt akwarium. Przeszklenia były specjalnie wzmacniane ze względu na nacisk wody oraz obciążenia dynamiczne od pływających, a z uwagi na ciężar były wstawiane specjalistycznym dźwigiem poprzez rozsuwany dach. Napełnianie basenu wodą również stanowiło wyzwanie dla wykonawcy, potrzebny był bowiem stały nadzór geodezyjny, który wykonywał pomiary kontrolne osiadania słupów żeliwnych. Za pomocą schodów stalowych można udać się na dach, pełniący funkcję tarasu słonecznego. Wykonano również rozbudowę hotelu w stylu nowoczesnym, ale

Fot. 2. Widok elewacji budynku Fabryka Wełny Hotel & Spa od ul. Grobelnej. Autor zdjęcia: Emilia Dąbek

połączono go z bryłą za pomocą szklanego łącznika nad ulicą Lipową.

We wnętrzach starano się zachować jak najwięcej elementów istniejących: żeliwne słupy, stropy Kleina oraz ceglane ściany. Każdy pokój hotelowy został zaprojektowany indywidualnie, a właściciel umieścił w nich obrazy, które podkreślają indywidualny charakter wnętrz.

Warto wspomnieć, że kompleks Fabryka Wełny obchodził w 2023 roku swoje dziesięciolecie. W tym czasie zdobył liczne nagrody i wyróżnienia np. Hermes „Poradnika Restauratora" w kategorii „Restauracja Hotelowa", Tkalnia SPA & Wellness uzyskała tytuł najlepszego miejskiego SPA w tegorocznej edycji Perfect SPA Awards, a sam hotel już na początku istnienia otrzymał prestiżowe wyróżnienie – RICS Regeneration Award, Poland 2014 & New Hotel of Year.

W roku jubileuszowym otwarto również salę koncertową zlokalizowaną w budynku dawnej siłowni energetycznej stanowiącej część fabryki włókienniczej Krusche & Ender (po II wojnie światowej przejęta przez Pabianickie Zakłady Przemysłu Bawełnianego Pamotex). Zachwyca ona wystrojem wnętrza, który został zachowany – ściany zdobią pilastry wraz z gzymsami, które zwieńczono pięknym kasetonowym, drewnianym sufitem. Zachowano również suwnicę z mechanizmem. Odbywają się tam koncerty, wesela, pokazy mody i samochodów i wiele innych wydarzeń.

Fot. 3. Wnętrze sali koncertowej. Autor zdjęcia: Emilia Dąbek

CENTRUM HANDLOWO-ROZRYWKOWE TKALNIA

Centrum handlowo-rozrywkowe Tkalnia powstało w 2019 roku na terenie dawnej fabryki włókienniczej Krusche & Ender, na nieruchomości zlokalizowanej przy ul. Grobelnej 8. Budowa Tkalni była kolejną z rewitalizacją terenów pofabrycznych, która przywróciła centrum mieszkańcom Pabianic. Za inwestycję odpowiedzialna była firma A&A (właściciel pobliskiego pola golfowego wraz z Europejskim Parkiem Rzeźby). Unikatowa architektura obiektu jest połączeniem najnowocześniejszych rozwiązań funkcjonalnych z kontekstem historycznym, czerwona cegła na fasadzie budynku nawiązuje bowiem do wyglądu fabrycznych zabudowań z XX wieku.

W kompleksie o powierzchni ok. 12000 m² mieści się część handlowa oraz stanowiska gastronomiczne i usługowe wraz z kinem Helios, które są rozmieszczone w charakterze miejskiego rynku z parkingiem w centrum. W strefie wewnętrznej organizowane są eventy typu festiwale foodtrucków, Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy itp. W głównym pasażu handlowym zawieszony jest szybowiec SZD-30 Pirat Aeroklubu Łódzkiego. Stanowi on hołd dla pabianickiego konstruktora szybowców oraz popularyzacji tego sportu.

W 2020 roku centrum handlowo-rozrywkowe Tkalnia otrzymało dwie prestiżowe nagrody w branżowych plebiscytach: Property Design Awards 2020 (nagroda w kategorii „Bryła") oraz CEE Retail Awards 2020 (nagroda w kategorii „Projekt roku: Mały projekt handlowy").

Fot. 4. Elewacja sali koncertowej widok od ul. Grobelnej. Autor zdjęcia: Emilia Dąbek

PARK IM. JULIUSZA SŁOWACKIEGO

Omawiając temat rewitalizacji centrum Pabianic, nie można zapomnieć o parku Juliusza Słowackiego z 1901 roku, znajdującym się naprzeciwko budynku Fabryki Wełny od strony północnej, w sąsiedztwie Dworu Kapituły Krakowskiej.

Dawniej nawiązywał on formą do ogrodów angielskich, następnie do francuskich. Niestety ogród nie był zbyt często odwiedzany przez mieszkańców Pabianic w dni powszednie, ze względu na odór chemikaliów fabrycznych unoszący się z przepływającej przez niego rzeki Dobrzynki. Dodatkowo nie przypominał on parku zgodnie ze współczesnym znaczeniem tego słowa, znajdowały się w nim bowiem budynki gospodarcze, stajnie, wozownie, a nawet remiza Ochotniczej Straży Pożarnej i areszt miejski.

W 1918 roku zmieniono nazwę z ogrodu publicznego na Park im. Juliusza Słowackiego. Głównym ogrodnikiem został Zygmunt Rudnicki, który pełnił swoją funkcję przez blisko 50 lat. Mieszkał on na terenie parku w murowanym budynku do swojej śmierci w 1968 roku (z krótką przerwą, gdy podczas okupacji niemieckiej został wypędzony). W połowie XX wieku wybudowano w parku drewnianą muszlę koncertową, która pełniła swoją funkcję aż do pożaru w latach 80. Niestety od tego czasu park im. Juliusza Słowackiego popadał w ruinę. Wszystko jednak zmieniło się w roku 2013 roku, gdy rozpoczął się projekt rewitalizacji przestrzeni. Miasto Pabianice odnowiło park miejski dzięki dotacji z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Łodzi w ramach programu „Przyrodnicze perły województwa łódzkiego – program rewaloryzacji zabytkowych parków" przy współpracy ze Stowarzyszeniem na rzecz opieki nad zabytkami Pabianic i Fundacją My kochamy Pabianice.

Zasadniczym działaniem rewaloryzacji było odtworzenie oryginalnej kompozycji przez korekty szaty roślinnej i układu komunikacyjnego, wprowadzenie atrakcyjnych elementów wyposażenia, nowego programu w postaci ścieżki dydaktycznej, placów do gier, fontanny, a także zwiększenie bezpieczeństwa obiektu i jego użytkowników.

Ze względu na pożądany efekt całości kompozycji parkowej konieczne w tym przypadku było:

- przeprowadzenie zabiegów pielęgnacyjnych na istniejącej szacie roślinnej (gospodarka drzewostanem);
- rewaloryzacja układu komunikacyjnego (remont i budowa nowych nawierzchni – alejek żwirowych oraz placów z kostki granitowej);
- uzupełnienie zieleni (urządzenie nowej szaty roślinnej);
- budowa sieci elektrycznych (oświetlenie terenu, iluminacja obiektów parkowych);
- wykonanie ogrodzenia (frontowego betonowego z przęsłami stalowymi oraz z siatki zgrzewanej wzdłuż bocznej granicy nieruchomości);
- dostosowanie parku do dostępu osób niepełnosprawnych;
- budowa nowych elementów architektury ogrodowej (fontanny);
- wprowadzenie nowych elementów wyposażenia terenu (ławki, kosze na śmieci, toalety);
- wprowadzenie nowego programu placu do gry w bule, stolików do gry w szachy.

Fot. 5. Fontanna w Parku im. Juliusza Słowackiego w Pabianicach.
Źródło zdjęcia: Facebook (Park im. Juliusza Słowackiego w Pabianicach)

Zaproponowana kompozycja zakładała częściowy powrót do układu parku z początku lat 30. XX wieku. Na osi ryzalitu dworu (północ – południe) powstał plac o geometrycznie symetrycznych kształtach, z centralnie usytuowaną fontanną (nawiązującą do formy barokowej, z szeroką bortnicą) oraz z elementami architektonicznymi renesansowego dworu. Szerokie miejsce do siedzenia na całym obwodzie fontanny to dodatkowa atrakcja dla odwiedzających park, a szum wody wypływający pod dużym ciśnieniem zachęca do odwiedzenia parku. W celu uatrakcyjnienie tego elementu zaproponowano dynamiczny obraz wodny wraz oświetleniem. Po obu stronach fontanny dla podkreślenia jej kształtu usytuowano kwatery, w których znajdują się miejsca na kwietniki z sezonowych kwiatów. Zrewitalizowany park otrzymał nagrodę w kategorii „Przestrzeń w zieleni" za „Najlepiej zagospodarowaną przestrzeń publiczną w województwie łódzkim w 2016" przyznaną przez łódzki oddział Towarzystwa Urbanistów Polskich.

Kolejną rewitalizacją aż prosi się objąć bulwary im. Feliksa Kruschego – teren zielony pomiędzy ul. Grobelną a ul. Grota Roweckiego wzdłuż rzeki Dobrzynki. Stanowiłoby to dopełnienie pasażu łączącego Park im. Juliusza Słowackiego z ul. Grota Roweckiego.

Głównym darczyńcą przy ww. rewitalizacji był pan Andrzej Furman. Państwo Grażyna i Andrzej Furmanowie założyli przy granicy Pabianic i Ksawerowa dwa prywatne ogrody – Aflopark o powierzchni niemalże 5 ha, które stanowią jedną z atrakcji Pabianic.

PODSUMOWANIE

Praca przy rewitalizacji kompleksu Fabryka Wełny Hotel&Spa oraz Parku im. Juliusza Słowackiego była dla mnie zawodowym wyzwaniem i źródłem satysfakcji.

Centrum Pabianic wymagało i nadal wymaga dalszych działań związanych z przywróceniem przestrzeni z czasów świetności miasta. Myślę, że Pabianice mają niewykorzystany potencjał. Moim marzeniem jest przywrócenie blasku bulwarom im. Feliksa Kruschego oraz budynku dawnej Tkalni Zakładów Bawełnianych „Krusche-Ender".

mgr inż. Emilia Dąbek

Szlakami twórców Łodzi przemysłowej (4)

W ramach poprzednich sentymentalnych spacerów szlakami twórców Łodzi przemysłowej mieli Państwo możliwość zapoznania się z efektami działalności rodów Heinzlów, Kindermannów i Scheiblerów. W niniejszym numerze prześledzimy dokonania rodu Geyerów. Twórca łódzkiej gałęzi rodu Ludwik Ferdynand Geyer, niemiecki przemysłowiec, był jednym z pionierów rozwoju przemysłu włókienniczego w Łodzi i w Polsce, właścicielem pierwszej fabryki włókienniczej o napędzie parowym w Łodzi. Pod względem wielkości posiadanych zakładów i osiąganych dochodów Geyerowie ustępowali jedynie Scheiblerom, Poznańskim i Heinzlom. Budynek Białej Fabryki Geyera pozostał jednym z najważniejszych akcentów architektonicznych miasta i największym gmachem fabrycznym przy ul. Piotrkowskiej. Obecnie mieści się w nim Centralne Muzeum Włókiennictwa.

Ludwik Geyer urodził się w Berlinie w 1805 roku. Po ukończeniu bliżej nieokreślonej akademii w Berlinie rozpoczął pracę w przędzalni swojego ojca w Neugersdorf, miejscowości leżącej w Górnych Łużycach w granicach Saksonii. W styczniu 1928 roku przybył do Łodzi z całą rodziną, z „ruchomościami fabrycznymi" i zapasem przędzy bawełnianej. Po przyjeździe podpisał wstępną umowę z Komisją Województwa Mazowieckiego i otrzymał w wieczystą dzierżawę obszerną posesję nr 284 przy zbiegu ul. Piotrkowskiej i Górnego Rynku (obecnie pl. Reymonta) ciągnącą się w kierunku wschodnim, ograniczoną ul. Zarzewską (obecnie ul. Przybyszewskiego) od południa i dużym stawem na rzece Jasień od północy.

W roku 1829 rozpoczął swoją działalność od produkcji tkanin, częściowo w systemie nakładczym. Uruchomił także farbiarnię i drukarnię perkali. W roku 1833 Geyer przejął w wieczystą dzierżawę działkę nr 283 przy ul. Piotrkowskiej, po północnej stronie stawu na rzece Jasień. W tym też czasie zainteresował się osadą rządową Ruda Pabianicka (więcej szczegółów na ten temat znajdą Państwo w artykule „Ruda Pabianicka. Miasto in pectore", który ukazał się w „Kwartalniku Łódzkim" nr IV/2022 (77)). W latach 1835–1838 na działce po północnej stronie stawu stanął największy trzypiętrowy (pierwotnie miał być czteropiętrowy) budynek fabryczny w Łodzi, który nazwano później Białą Fabryką (z uwagi na charakterystyczną kolorystykę otynkowanych elewacji). W obiekcie tym istniejącym do dziś zainstalowano pierwszą w mieście maszynę parową, sprowadzoną z Belgii, co zapoczątkowało nowy etap w historii przemysłowej Łodzi. W mieście pojawił się pierwszy komin. Warto dodać, że w niedalekiej przyszłości kominy fabryczne zdominowały łódzki pejzaż, nadając miastu nieoficjalne miano Kominogrodu. Biała Fabryka jest najważniejszą budowlą, jaką pozostawili po sobie Geyerowie. Barwna historia jego powstania oddaje charakter pionierskich dla miasta czasów. Inwestycja ta została oparta na najlepszych wzorach zaczerpniętych z Anglii, która przodowała wówczas w przemyśle włókienniczym. Jednocześnie przystępując do budowy przędzalni Geyer, zlekceważył obowiązujące na terenie Królestwa Polskiego przepisy dotyczące budownictwa. Rozpoczął realizację inwestycji bez zatwierdzonego planu. Budynek założony został na planie podkowy, ze skrzydłem frontowym długości 70 m, rozciągniętym wzdłuż ul. Piotrkowskiej i dwoma prostopadłymi skrzydłami bocznymi. Długą elewację frontową urozmaicały płaskie pseudo-ryzality – środkowy i boczne, zwieńczone trójkątnymi frontonami. Bryłę nakrywały dachy dwuspadowe, kryte blachą cynkową. Geyer systematycznie rozbudowywał zakłady, przejmując teren dawnych przedsiębiorstw Jana Traugotta Langego (działki nr 272–282 przy ul. Czerwonej) i Gustawa Zacherra (działki nr 285–295 po zachodniej stronie ul. Piotrkowskiej). Około 1850 roku przedsiębiorstwo było w szczytowym okresie rozwoju. Po zniesieniu granicy celnej między Królestwem

Dawne imprerium Geyerów przy ul. Piotrkowskiej w Łodzi. Fot. Wiesław Kaliński

Polskim a Cesarstwem Rosyjskim w 1851 roku Geyer otworzył składy swoich towarów w Sankt Petersburgu, Rydze, Wilnie, Berdyczowie, Kijowie i Charkowie. Potwierdzeniem zasług Geyera dla rozwoju przemysłu polskiego było przyznanie mu

Dawny Pałac Geyera przy ul. Piotrkowskiej 74. Fot. Wiesław Kaliński

przez rząd Królestwa Polskiego Orderu św. Stanisława III klasy, co oznaczało zaliczenie do stanu szlacheckiego. W roku 1852 był on jedyną osobą mającą taką pozycję w Łodzi.

W latach 60. XIX wieku w wyniku zaciągniętych długów w Banku Polskim przedsiębiorstwo znalazło się na skraju bankructwa. Z trudnej sytuacji wydobyli je synowie Ludwika Geyera: Gustaw, Emil i Euzebiusz. Na przełomie XIX i XX w. doprowadzili oni do ponownego rozkwitu. W roku 1886 przekształcili przedsiębiorstwo w spółkę akcyjną „Zakłady Przemysłu Bawełnianego Ludwik Geyer". Po II wojnie światowej zakłady upaństwowiono i przekształcono w Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. Feliksa Dzierżyńskiego.

W roku 1955 w budynku Białej Fabryki umieszczono Dział Tkactwa łódzkiego Muzeum Sztuki, który w 1959 r. przekształcono w Muzeum Historii Włókiennictwa (od roku 1975 Centralne Muzeum Włókiennictwa). Jednocześnie obiekt wpisano do rejestru zabytków. Przejmowanie obiektu odbywało się etapami przez kilka lat. Skrzydło wschodnie zostało przejęte dopiero w 2002 roku, po upadku zakładów. W 2008 roku zrealizowano projekt adaptacji tego skrzydła na potrzeby muzealne wg projektu Anity Luniak i Teresy Mromlińskiej z Wrocławia. W tym też okresie na tyłach fabryki powstał Skansen Łódzkiej Architektury Drewnianej czyli Łódzki Park Kultury Miejskiej.

Kolejnym etapem była rozpoczęta w 2011 roku adaptacja dawnej kotłowni na muzeum interaktywne. Biała Fabryka stała się jednym z najciekawszych i najchętniej odwiedzanych miejsc w Łodzi. Ze względu na znakomitą akustykę dziedzińca fabrycznego organizowany jest cykl koncertów Geyer Music Factory. Znacznie gorszy los spotkał wielki zespół tzw. Nowej Fabryki Geyerów, po zachodniej stronie ul. Piotrkowskiej, sięgający aż do ul. Wólczańskiej. Po wojnie przekształcone w Zakłady przemysłu Bawełnianego im. Feliksa Dzierżyńskiego „Eskimo" w roku 2002 ogłosiły upadłość. Teren został sprzedany prywatnej firmie, która bez zgody konserwatora zabytków wyburzyła znaczną część zabytkowych obiektów fabrycznych z przełomu XIX i XX wieku, planując wybudowanie na ich miejscu dużego osiedla mieszkaniowego.

W roku 2015 właścicielem została firma Monnari S.A. która rozpoczęła proces rewitalizacji kompleksu pod nazwą „Ogrody Geyera". Nazwa inwestycji nawiązuje do pasji fabrykanta hodującego różne rośliny służące później do barwienia tkanin w swojej fabryce. Działają tu restauracje, kawiarnie, siłownia oraz firmy kurierskie. Można także zobaczyć oryginalną maszynę z fabryki Geyera. W kompleksie tym zwraca uwagę okazała neorenesansowa kamienica przy ul. Piotrkowskiej 297/301, wzniesiona w 1898 roku według projektu znanego łódzkiego architekta Piotra Brukalskiego, w której mieściły się biura firmy i mieszkania. Po odkupieniu niezabudowanej części terenu firma deweloperska ATAL S.A. rozpoczęła realizację osiedla mieszkaniowego pod nazwą Ogrody Geyera Apartamenty.

Pierwszą rzeczą, o jaką musieli zadbać przybysze osiedlający się w Łodzi, była budowa domu. Pierwszy dom Geyera był drewniany, parterowy i nie różnił się niczym od innych domów tkaczy. Dopiero w roku 1833 wybudował murowany parterowy dom z facjatką. Budynek ulegał później różnym przekształceniom. Obecnie znany jest jako Dworek Geyera, stojący przy ul. Piotrkowskiej 286.

Ludwik Geyer stał się fabrykantem na dużą skalę po uruchomieniu wielkiej przędzalni. Około roku 1840 powstał jednopiętrowy murowany budynek, w którym pierwotnie mieściły się warsztaty, położony po północnej stronie przędzalni (obecnie ul. Piotrkowska 280). W niedziele i święta duża izba na dole przeznaczana była na zabawy i przedstawienia teatralne. Obiekt ten

Ogrody Geyera. Fot. Wiesław Kaliński

określano jako „Dom Zabaw, zwany Industria". W czasach, gdy synowie Geyera założyli własne rodziny budynek został rozbudowany i przekształcony na dom mieszkalny, zyskując tym samym charakter willi otoczonej ogrodem (od 1873

roku zamieszkiwali tam Helena i Gustaw Geyerowie). Po II wojnie światowej obiekt upaństwowiono. Zaczął on pełnić rolę żłobka, a następnie przedszkola. W roku 1991 został sprzedany Bankowi Przemysłowo-Handlowemu w Krakowie, od 1999 roku w rękach prywatnych. Dnia 29 lipca 2009 roku obiekt wpisano do rejestru zabytków (A/82).

W roku 1843 Ludwik Geyer przystąpił do budowy nowej siedziby o reprezentacyjnym charakterze na rogu ul. Piotrkowskiej i Górnego Rynku. Był to budynek piętrowy w stylu neorenesansowym, elewacja od strony Górnego Rynku została ozdobiona umieszczoną na osi trójarkadową loggią w formie ryzalitu. Z tyłu pałacu znajdował się ogród określany jako „najznakomitszy w Łodzi". Zdobiła go oranżeria. Kłopoty finansowe Geyera spowodowały, że w roku 1859 dom wraz z zabudowaniami stał przejęty przez Bank Polski i umieszczono w nim oddział łódzki banku. Obecnie obiekt nie przypomina dawnego pałacu – jest prosty, dwupiętrowy, mieszczący na parterze sklepy, wyżej mieszkania. Po sprzedaży pałacu Geyer wraz z rodziną przeniósł się do dawnego domu Langego, na rogu ul. Piotrkowskiej i Czerwonej, gdzie zmarł w 1869 roku.

W latach 70. XIX wieku ważnym elementem budowania prestiżu było posiadanie rezydencji bądź wystawnego gmachu przy reprezentacyjnym odcinku ul. Piotrkowskiej (między ul. Zieloną i Przejazd, obecnie ul. Tuwima). Geyerowie, których zakłady znajdowały się z dala od centrum, postanowili wznieść budowlę, która byłaby ich wizytówką. W roku 1883 powstał projekt budynku firmy L. Geyer zlokalizowanego na rogu ul. Piotrkowskiej i Pasażu Meyera. Wątpliwości budzi sprawa autorstwa. Archiwalna kopia projektu podpisana jest przez łódzkiego architekta miejskiego Hilarego Majewskiego, choć są przesłanki pozwalające sądzić, że autorem był architekt Juliusz Jung. Narożny piętrowy budynek przy ul. Piotrkowskiej 74, nazywany pałacem Geyera otrzymał bogatą szatę architektoniczną nawiązującą do dojrzałego renesansu włoskiego. Dominantą obiektu jest podwyższony narożnik zwieńczony kopułą. Wewnątrz mieściły się biura firmy i lokale do wynajęcia. Na początku XX wieku była to siedziba Banku Kupieckiego, a w latach międzywojennych – łódzkiego oddziału warszawskiego Banku Handlowego, który pod koniec lat 90. XX w. ponownie stał się właścicielem obiektu. Dokonano wtedy renowacji budynku i odtworzono kopułę, która wcześniej uległa zniszczeniu podczas pożaru.

Willa Emila Geyera (ul. Czerwona 4 w Łodzi). Fot. Wiesław Kaliński

Powiększająca się rodzina i chęć polepszenia warunków mieszkaniowych spowodowała w krótkim okresie następnej dekady powstanie kilku domów o charakterze willi, które swą formą architektoniczną także podnosiły prestiż rodziny. Wzniesiono je w bliskim sąsiedztwie zakładów.

Najwcześniej powstała willa przy ul. Zarzewskiej (obecnie ul. Przybyszewskiego 10), którą wybudowano dla Eugeniusza Geyera według projektu Piotra Brukalskiego z 1895 r. Obiekt usytuowano w południowo-wschodnim narożu terenu należącego do Geyerów, na skraju parku. Był to piętrowy budynek na planie zbliżonym do kwadratu z ryzalitami na osiach głównych. Wejście główne zaprojektowano od strony południowej, od ul. Zarzewskiej. Centrum budynku wypełniał dwukondygnacyjny hol, zwieńczony świetlikiem. Willa odznacza się harmonijnymi, typowymi dla sztuki renesansowej, proporcjami i eleganckim detalem. W roku 1903 dobudowano werandę.

Dawny park Geyerów, częściowo pomniejszony, jest obecnie parkiem publicznym i nosi imię Władysława Reymonta. Zaledwie rok później Piotr Brukalski wykonał projekt willi dla Ryszarda Geyera zlokalizowanej przy ul. Czerwonej 3. Forma budynku jest podobna, założony został na planie zbliżonym do kwadratu, z ryzalitami z czterech stron. Wyróżnia się jednak nieco większą skalą i bardziej reprezentacyjnymi formami o czysto renesansowym charakterze. W roku 1902 dobudowano werandę. Willa o bogatym wystroju wnętrz została starannie odrestaurowana przez obecnego właściciela budynku – łódzką Izbę Lekarską. Willa Ryszarda Geyera stanęła na podwójnej działce usytuowanej wzdłuż ul. Czerwonej, sięgającej do ul. Piotrkowskiej. W roku 1908 wschodnią część działki (ul. Piotrkowska 283) Geyerowie sprzedali parafii ewangelicko-augsburskiej pod budowę kościoła św. Mateusza.

Dokładnie w tym samym czasie powstała willa Emila Geyera przy ul. Czerwonej 4 według projektu Franciszka Chełmińskiego z 1896 roku. Ciekawostką jest fakt, że obiekt zrealizowano w lustrzanym odbiciu w stosunku do projektu. Jest to niezbyt duży budynek na planie zbliżonym do kwadratu, o formie będącej swobodną trawestacją motywów gotyckich. Architektura budynku odróżnia go wyraźnie od opisanych wcześniej neorenesansowych willi Geyerów. Znajdziemy tu ostrołuczne okna oraz wykonaną w tynku imitację ciosów kamienia w partii cokołowej i dekoracyjny szczyt w fasadzie. Dom po 1945 roku upaństwowiono i przeznaczono na mieszkania zakładowe, a następnie komunalne. Doprowadziło to wtórnego podziału wnętrz i zniszczenia wystroju.

Geyerowie należeli do rodzin najbardziej aktywnych w życiu społecznym miasta. Ludwik Geyer był głównym twórcą Łódzkiego Męskiego Towarzystwa Śpiewaczego (Lodzer Männer Gesangverein), prezesem Rady Opiekuńczej, zajmującej się budową i wyposażeniem pierwszego łódzkiego szpitala św. Aleksandra, wzniesionego w latach 1845–1846 (obecnie po rozbudowie obiekt służy łódzkiemu Wyższemu Seminarium Duchownemu) oraz prezesem komitetu budowy Szkoły Realnej – pierwszej łódzkiej szkoły średniej, dla potrzeb której wzniesiono w latach 1854–1856 budynek przy Nowym Rynku (obecnie budynek Muzeum Etnograficznego i Archeologicznego przy pl. Wolności). W 1851 roku jako pierwszy założył wieczorową szkołę elementarną dla dzieci pracujących w jego fabryce, a w roku 1857 rodzaj kasy chorych współfinansowanej przez siebie i robotników, która utrzymywała lekarza i wypłacała zapomogi podczas choroby. Następne pokolenie kontynuowało tradycje ojca.

Emil Geyer był prezesem Rady Banku Kupieckiego, wiceprezesem Komitetu Giełdowego i prezesem Polskiego Towarzystwa Teatralnego oraz współtwórcą łódzkich tramwajów. Wraz z żoną Anną został pomysłodawcą budowy w Łodzi szpitala dziecięcego i ofiarował na ten cel 20 tys. rubli. Emil Geyer był później przez wiele lat prezesem tego szpitala. Eugeniusz i Ryszard Geyerowie ufundowali w 1902 roku jeden z budynków szpitala dla nerwowo i psychicznie chorych „Kochanówka" (obecnie Specjalistyczny Psychiatryczny Zespół Opieki Zdrowotnej w Łodzi – Szpital im. J. Babińskiego), nazywany pawilonem im. Rodziny Geyerów, a 10 lat później Anna Geyer ofiarowała 25 tys. rubli na pawilon im. Emila Geyera.

W tym samym czasie Geyerowie na własny koszt wznieśli dwa budynki przy ul. Czerwonej 6 i 8. Są to dwa piętrowe domy z czerwonej cegły, o architekturze nawiązującej do wzorów neoromańskich. Pierwszy z nich, wybudowany w 1898 roku mieścił pierwotnie szkołę przyfabryczną. Po I wojnie światowej przekazano obiekt łódzkim siostrom urszulankom, które w 1923 utworzyły w nim swój dom zakonny. Po roku 1945 była w nim przychodnia zdrowia. Po 1989 roku obiekt zwrócono siostrom, które od 1994 prowadzą tam Dom Studentek im. św. Urszuli Ledóchowskiej. Drugi budynek powstał w 1902 roku jako obiekt towarzyszący szkole. W latach międzywojennych mieściła się tu Szkoła Powszechna nr 69. Obecnie jest to budynek Społecznej Szkoły Podstawowej nr 1 Społecznego Towarzystwa Oświatowego im. Ewarysta Estkowskiego.

Willa Gustawa Geyera (ul. Piotrkowska 280 w Łodzi).
Fot. Wiesław Kaliński

Do najważniejszych inicjatyw szkolnych tego okresu należało utworzenie w 1896 roku przez Łódzkie Chrześcijańskie Towarzystwo Dobroczynności łódzkiej Szkoły Rzemiosł, która miała kształcić młodzież w zawodach rzemieślniczych. Hojny dar Emila Geyera (w wysokości 30 tys. rubli) umożliwił wybudowanie w latach 1902–1903 dużego, dwupiętrowego gmachu szkolnego przy ul. Wodnej 34. Gmach zaprojektował znany łódzki architekt Kazimierz Pomian-Sokołowski. W roku 1922 nauczanie w łódzkiej Szkole Rzemiosł powierzono ojcom salezjanom. W okresie międzywojennym szkoła została rozbudowana i powiększona o działkę przy ul. Wodnej 36, gdzie powstała również kaplica Matki Boskiej Wspomożenia Wiernych. W roku 1962 odebrano salezjanom prowadzenie szkoły, powrócili do niej w 1991 roku. Obecnie znajduje się tam Zespół Szkół Salezjańskich im. księdza Bosko: Szkoła podstawowa, Liceum i Bursa męska. W latach 1996–2014 działała tam również Salezjańską Wyższą Szkołę Ekonomii i Zarządzania.

Przedstawiciele rodziny Geyerów poza licznymi gmachami pozostawili po sobie pomniki nagrobne o wysokiej klasie artystycznej. Nie wznieśli oni monumentalnych mauzoleów. Za bardziej właściwe uznawali zapewne zaspokajanie potrzeb swoich oraz bliźnich w życiu doczesnym. Na Starym Cmentarzu przy ul. Ogrodowej w części ewangelicko-augsburskiej znajduje się kilka pomników Geyerów, które zasługują na uwagę. Potomkowie Ludwika Geyera zasymilowali się z Polakami. Jego wnuk Robert Geyer (członek Stronnictwa Prawicy Narodowej) wraz z siostrzeńcem Guido Johnem został zastrzelony przez gestapo w swojej willi przy ul. Piotrkowskiej 280, co upamiętnia tablica na gmachu Muzeum.

dr inż. Wiesław Kaliński

LITERATURA:

- Badowska K., Kołodziej K., Przewodnik literacki po Łodzi, Centrum Inicjatyw na rzecz rozwoju REGIO, Łódź 2017.
- Bonisławski R., Podolska J., Spacerownik łódzki, AGORA SA, Łódź 2008.
- Bonisławski R., Janik M., Łódź. Księga Fabryk, Wydawnictwo Kusiński, Łódź 2016.
- Klimczak M., Olkusz K., I Ty zostaniesz lodzermenschem. Mały przewodnik po Łodzi, Centrum Inicjatyw na rzecz rozwoju REGIO, Łódź 2023.
- Kronenberg M., Olkusz K., Przewodnik po filmowej Łodzi, Centrum Inicjatyw na rzecz rozwoju REGIO, Łódź 2021.
- Podolska J., Wiewiórski J., Spacerownik Łódź filmowa, AGORA SA, Łódź 2010.
- Rynkowska A., Ulica Piotrkowska, Wydawnictwo Łódzkie, Łódź 1970 (2015).
- Stefański K., Łódzkie wille fabrykanckie, Łódzkie Towarzystwo Naukowe, Łódź 2013.
- Stefański K., Wielkie rody fabrykanckie Łodzi, Księży Młyn Dom Wydawniczy, Łódź 2014.

Inwestycje łódzkie w skrócie

Diasfera Łódzka, prestiżowy projekt firmy Duda Development, rozszerza swoje horyzonty o trzeci etap inwestycji, który właśnie trafił na rynek. Położone w samym sercu Łodzi, przy skrzyżowaniu al. Piłsudskiego i ul. Kilińskiego osiedle zyskuje nową, fascynującą odsłonę. Dotychczasowe etapy Diasfery Łódzkiej, włączając w to przebudowany historyczny budynek warsztatowy, zaoferowały łącznie 468 nowoczesnych mieszkań. W trzecim etapie projektu planowana jest także autorska mozaika na fasadzie od strony ulicy Kilińskiego, nadająca miejscu wyjątkowy charakter. Ponadto, parter budynku zostanie przeznaczony na lokale handlowe i usługowe, co wzbogaci funkcjonalność całego kompleksu. Za architektoniczny wymiar nowego etapu odpowiedzialna jest Autorska Pracownia Projektowa DRAFT, natomiast wykonawcą inwestycji jest firma ALSTAL z Bydgoszczy. Prace budowlane trzeciego etapu rozpoczęły się pod koniec 2023 roku, kontynuując dynamiczny rozwój Diasfery Łódzkiej. *Źródło: Urbanity.pl*

Kamienica z motylem. Słynna kamienica z charakterystycznym motylem, zlokalizowana przy ul. Sienkiewicza 21, wkrótce przejdzie metamorfozę. Przez lata pełniła ona różnorodne funkcje, m.in. była siedzibą Wojskowego Sądu Rejonowego w Łodzi, a od 1990 roku jest własnością Uniwersytetu Łódzkiego. Teraz nadszedł czas na kolejny rozdział w historii tego ikonicznego miejsca. Parter kamienicy zostanie przekształcony w strefę kultury i integracji, zawierającą przestrzeń wystawową, miejsce do spotkań i współpracy. W planach są m.in.: sala wystawowa, przestrzeń multimedialna, sala coworkingowa, cityLABy, sklepik/księgarnia, kawiarnia oraz przeszklone patio. Na wyższych kondygnacjach powstanie część naukowo-badawczo-promocyjna, w tym Centrum Jerzego Giedroycia. Drugie i trzecie piętro mają być zaadaptowane na strefę gościnną z pokojami przewidzianymi głównie dla osób zapraszanych przez Uniwersytet Łódzki. Nowoczesne udogodnienia, takie jak windy i podnośnik, zostaną zainstalowane, aby kamienica była dostępna dla wszystkich. Projekt zakłada kompleksową metamorfozę tego historycznego obiektu, zachowując jednocześnie jego unikalny charakter. *Źródło: Urbanity.pl*

Murapol Forum. Nowe Centrum Łodzi szykuje się na kolejną inwestycję deweloperską, a firma Murapol planuje budowę kompleksu mieszkaniowego na terenie dawnej fabryki kapeluszy Hermana Schlee. Obejmujący ponad 500 mieszkań projekt Murapol Forum rozpocznie swoją realizację w drugim kwartale 2024 roku. Zabytkowe elementy, takie jak pofabryczny komin, zachowane na terenie inwestycji, będą przypominały o dawnej przemysłowej potędze Łodzi. Murapol Forum planuje wzniesienie dwóch budynków wielorodzinnych o wysokości 8 i 11 kondygnacji naziemnych. Całkowita liczba mieszkań przewidziana w projekcje wyniesie około 480. Dodatkowo 34 lokale będą służyły jako miejsca działalności handlowo-usługowej. Podziemny poziom -1 zostanie zagospodarowany na parking z dostępem poprzez podziemną drogę, która została wytyczona pod obszarem Nowego Centrum Łodzi, w śladzie ul. Hasa. Wśród planowanych udogodnień dla mieszkańców znajdą się stacje ładowania samochodów elektrycznych, stojaki oraz boksy rowerowe.
Źródło:Urbanity.pl

Metamorfoza placu w Rudzie Pabianickiej. Już niedługo opuszczony plac, będący niegdyś targowiskiem w Rudzie Pabianickiej zmieni się nie do poznania. Przez długi czas działka miała nieuregulowany stan własności. Następnie zmieniła się w klepisko, wykorzystywane głównie do parkowania. Teraz miasto przejmie ten teren i wprowadzi wiele zmian. Najpóźniej w 2025 roku trójkąt pomiędzy ulicami Blokową, Finansową i Mierzyńskiego stanie się zazielenioną przestrzenią pełną atrakcji dla mieszkańców. Powstanie tu plac zabaw, miejsce do relaksu, miejsce pod mini handel, przestrzeń na wydarzenia sąsiedzkie i integrację mieszkańców. Parkować na co dzień będzie można wokół placu, ale nie na nim. *Źródło: lodz.pl*

mgr Patryk Zadworny

Nic nowego

Życie pomiędzy budynkami to nie jedynie zwykły ruch pieszy, czy też rekreacyjne lub społeczne zachowania. Życie między budynkami obejmuje całe spektrum zachowań, które łączą się, by przestrzenie publiczne w miastach i kompleksach mieszkalnych zyskały na atrakcyjności[1].

W Szwecji, w blokach zbudowanych w technologii wielkiej płyty nie chcą mieszkać nawet imigranci. W Dreźnie dwa lata temu widziałem wyburzane budynki z lat 80., a nawet z lat 90. W ich miejscu budowane są nowe, zgodne ze współczesnymi standardami, wytycznymi i normatywami energetycznymi. Mimo to, na terenach byłej NRD wiele mieszkań jest pustych. Nie jest to tylko problem mieszkaniowy, ale również lokalizacyjny i ekonomiczny. Wiele rodzin przeprowadziło się z dawnego NRD do nazywanych poprzednio Zachodnich sektorów Berlina lub w inne rejony zachodnich Niemiec.

W Szwecji, Wielkiej Brytanii czy w USA bloki z wielkiej płyty rozbiera się lub, jak w USA wysadza w powietrze (Pruitt Igoe). W naszym kraju, tak radykalne posunięcia nie znajdują wielu zwolenników. Szacuje się, że w Polsce jest około 60 tys. budynków z wielkiej płyty, w tym ok. 50 tys. (80%) w technologii płyt trójwarstwowych. W 4 mln znajdujących się w nich mieszkań żyje ponad 8 mln osób, a w całej Europie w takich budynkach mieszkają setki milionów. Największe obawy mieszkających tam ludzi budzi fakt, że żywotność bloków (orientacyjny projektowy okres użytkowania podawany w najnowszych edycjach norm), jak podaje Instytut Techniki Budowlanej przewidziano na co najmniej 50 lat. A przecież pierwsze osiedla z wielkiej płyty zbudowano w Polsce już w latach 50. Prawdziwy boom nastał na początku lat 70., a ostatnie dwa budynki tego typu zbudowano w 2012 r. Badania przeprowadzone przez ekspertów ITB pozwalają wstępnie stwierdzić, że „ich stan techniczny nie wskazuje stopnia degradacji, świadczącego o zagrożeniu trwałości budynków". Przekonują też, że rzeczywisty czas użytkowania budynków z wielkiej płyty – zgodnie z wyliczeniami „ojca polskiego budownictwa wielkopłytowego" prof. Lewickiego – to około 100–120 lat.

Jak się wydaje, pozostaje nam jedynie renowacja blokowisk. Temat rzeka, przez lata niemożliwy do zrealizowania. Mimo że dla wielu ludzi są bardziej atrakcyjnym miejscem do życia niż mieszkania w obecnie budowanych nowych blokach pozbawionych w większości wszystkich „przywilejów" osiedli mieszkaniowych z „epoki gierkowskiej". Pierwsze pomysły na poprawę sytuacji mieszkaniowej w tych osiedlach pojawiły się na początku lat 2000 w Warszawie, a gdy Unia Europejska dała wytyczne do modernizacji miast i osiedli, i mimo że zostały one przez nasz kraj przyjęte, to przez te lata władze udawały, że problem blokowisk nie istnieje.

Bordeaux. Blok po modernizacji

Przed wyborami parlamentarnymi w 2019 roku rząd – już wtedy, po raz kolejny (sic!) zapowiedział, że przeznaczy dodatkowe środki na modernizację budynków z wielkiej płyty. Była to niebagatelna kwota siedmiu miliardów złotych. Ówczesny wiceminister Artur Soboń podkreślił, że „wielka płyta" jest w pełni bezpieczna i może służyć kolejnym pokoleniom, ale trzeba o nią dbać[2]. Program miał trwać 10 lat i ograniczać się tylko do niezbędnych napraw oraz badania wytrzymałości i ewentualnych wzmocnień połączeń pomiędzy warstwą fakturową a warstwą konstrukcyjną płyt wielowarstwowych. Obiecywano też finansowe wsparcie termomodernizacji zwłaszcza wtedy, gdy montowane będą nowe warstwy ocieplenia stanowiące dodatkowe obciążenie dla łączników będących elementami płyty wielowarstwowej. Przez cztery lata niewiele z tych obietnic zostało zrealizowanych.

W październiku 2023 roku, tuż przed wyborami do sejmu i senatu premier ogłosił program „Przyjazne osiedle", który według zapowiedzi ma polegać na modernizacji i rewitalizacji całych osiedli oraz bloków z tzw. wielkiej płyty. Nie przedstawiono jednak skutków finansowych programu. Pomysł „przyjaznego osiedla" nie jest na pewno pomysłem nowym, lecz konsekwencją wcześniej podjętych decyzji, które i tak muszą zostać spełnione, ponieważ modernizację budynków nakazuje Unia Europejska, a finansowana jest z opłacanych przez mieszkańców funduszy. Zapowiedziano:

- termomodernizację (*którą już wcześniej zaleciła Unia Europejska*),
- inne inwestycje w „instalacje różnego rodzaju" (np. wodnokanalizacyjne),
- dobudowanie wind (wewnątrz i na zewnątrz budynków) – *co nie jest proste, a często wręcz niemożliwe do wykonania – szczególnie wewnątrz budynków*,
- stworzenie garaży i miejsc parkingowych. Jak podkreślił premier, budowa miejsc garażowych, a tam gdzie współfinansowanie pozwoli na to,

[1] J. Gehl, *Życie między budynkami* (kursywą), Wydawnictwo RAM, s. 14.

[2] Bloki z wielkiej płyty ze wsparciem rządu. Będą pieniądze na remonty – Money.pl

budowa podziemnych garaży, ale także budowa w taki sposób, aby nie zabierać zieleni i nie zmniejszać terenów zielonych,
- program fotowoltaiczny dla „wielkiej płyty" – *co już przed expose wiele osiedli zaczęło wdrażać*,
- architekturę zieleni, place zabaw, parki i skwery,
- dalszy rozwój dróg osiedlowych, gminnych i powiatowych.

Koszt tego programu to co najmniej 5 mld zł w pierwszym roku, w założeniu finansowany ze środków krajowych, rządowych, budżetowych, a jego realizatorem miał być Bank Gospodarstwa Krajowego. Program po pierwszym roku miał zostać sukcesywnie rozwijany przy wsparciu rządowym ze środków z Krajowego Planu Odbudowy.

Warto przypomnieć, że na początku 2022 roku rząd przyjął Długoterminową Strategię Renowacji Budynków, w której stwierdził, że spośród 14,2 mln budynków w Polsce nawet 70%, a więc blisko 10 mln, nie spełnia standardów efektywności energetycznej i ich renowacja, a przede wszystkim termomodernizacja jest niezbędna. Co więcej, zgodna z wytycznymi Unijnej dyrektywy o efektywności energetycznej budynków, która weszła w życie w lipcu 2023 roku. Założenia przewidywały, że w 2024 roku ruszą audyty, które przypiszą budynki do poszczególnych klas energetycznych.

Bloki do zaopiekowania

Bloki pochłaniające najwięcej energii, zakwalifikowane do najniższych klas energetycznych F i G, będą musiały zostać wyremontowane jako pierwsze. Duża ich część, to budynki zbudowane w technologii wielkopłytowej.

Jak widać, zapowiedzi te nie wnoszą nic nowego, ponieważ program modernizacji budynków z wielkiej płyty od dawna już istnieje. Spółdzielnie i wspólnoty mieszkaniowe mogą ubiegać się o dofinansowanie do termomodernizacji i instalacji źródeł OZE w Banku Gospodarstwa Krajowego. Środki wypłacane są z Funduszu Termomodernizacji i Remontów. „Program" działa już od ponad 20 lat. W tym czasie na modernizację bloków z wielkiej płyty wydano ponad 3 mld zł. Od 1 grudnia 2022 r. premia termomodernizacyjna, o którą mogą starać się spółdzielnie, wspólnoty mieszkaniowe i TBS-y oraz właściciele domów jednorodzinnych, wzrosła z 16 do 26%. Jeżeli termomodernizacja połączona jest z instalacją OZE, BGK pokrywa 31% kosztów inwestycji.

W latach 70. XX wieku warszawscy architekci pisali: „W Polsce stoimy wobec deficytu 1,2 miliona mieszkań (dziś, po pięćdziesięciu latach deficyt jest na mniej więcej takim samym poziomie [przyp. aut.]. Ale nie chodzi tu tylko o przysłowiowy dach nad głową. Osiedla ludzkie stwarzają ramy dla wszelkich przejawów życia. Jeżeli użyteczność biologiczna będzie fałszywa – straty, jakie poniesie społeczeństwo będą nieobliczalne. Waga problemów mieszkaniowych narasta w świadomości władz gospodarczych i wszystkich ludzi, sięga do ONZ"[3]. Martwili się już wtedy problemami „zagęszczenia środowiska, pochłaniania wody i powietrza". Również tym, że: „Technologia wytwarzania domów prowadzi do paradoksów, a formy architektury, a przede wszystkim mieszkaniowe budownictwo osiedlowe swoją niedoskonałością budzi powszechny sprzeciw. Pudełkowy ich kształt wzrasta z biegiem lat wzwyż i wzdłuż, nie licząc się z niezmienną przecież skalą człowieka, ulegając schematycznym układom zabudowy, mimo tzw. rozluźnienia – zamyka się klatki".

Mieszkania w blokach nie spełniają wymaganych obecnie normatywów zarówno tych opisanych w WT, jak i zalecanych przez normy unijne. Są niskie, słabo doświetlone małymi oknami, źle ocieplone, pozbawione wind. Mają zbyt małe metraże w przeliczeniu na osobę. Ale jednocześnie oferują mieszkańcom „to coś", czego nie zapewniają budowane przez współczesnych deweloperów osiedla, których mieszkańcy mogą im pozazdrościć – na ogół dobrą infrastrukturę i niezłe skomunikowanie z pozostałymi częściami miasta. Wybudowane zgodnie z obowiązującymi wówczas „normatywami" w wielu przypadkach spełniają lansowaną obecnie wizję miasta „piętnastominutowego". I rzeczywiście – jest wszędzie blisko: do sklepów, marketów, aptek, bibliotek, szkół, miejscowego rynku. Do każdego z tych miejsc można dojść pieszo lub w miarę bezpiecznie dojechać na rowerze.

Dziś budownictwo wielorodzinne (komercyjne) zostało podporządkowane efektywności finansowej i budowlanej, czyli maksymalizacji powierzchni mieszkaniowej w obrębie projektowanego osiedla. Rola architektów i urbanistów, starających się „wywalczyć" lepsze warunki do zamieszkania (niełatwa w okresie PRL-u) została zastąpiona rolą producenta – wytwórcy PUM-u (powierzchni użytkowej mieszkaniowej). Wspólnika inwestora dążącego do jak największych zysków z każdego metra kwadratowego działki i projektowanego budynku. A przecież przestrzeń w mieście powinna być logiczna, przyjazna mieszkańcom, z określoną ilością barw i elementów. Ich zbyt duża ilość może przytłaczać, a zbyt mała powoduje, że otoczenie staje się monotonne. Właściwe planowanie przestrzenne powinno poprawiać jakość miast, dzielnic i osiedli, i jako priorytet traktować skuteczną efektywność wykorzystania posiadanych przez nie zasobów — przestrzeni, czasu, pieniędzy i energii mieszkańców. Osiągnięcie tego wymaga między innymi właściwych sposobów zarządzania przestrzenią oraz jak najlepszego wykorzystania terenów wcześniej zurbanizowanych. W przypadku osiedli mieszkaniowych najczęstszym rozwiązaniem są adaptacje istniejących obiektów do nowych funkcji lub lokalizacja nowej zabudowy na obszarach już zurbanizowanych (np. w Łodzi wybudowano osiedle mieszkaniowe na terenach zlikwidowanego Tesco, na Widzewie). Takie i wcześniejsze działania ograniczają zabudowę terenów otwartych, aktywnych przyrodniczo, umożliwiają powiązanie nowych obiektów z istniejącą obsługą komunikacyjną i infrastrukturą.

Ponowne wykorzystanie terenów zurbanizowanych wpływa również korzystnie na zmniejszenie ilości energii potrzebnej do produkcji materiałów i ich transportu na budowy. Proces wznoszenia budynków i same budynki odpowiadają w UE za około 36% emisji gazów cieplarnianych i 40% zużycia energii, stanowią więc ogromny potencjał do działań przeciwdziałającym zmianom klimatu. Podniesienie ich standardu wpływa

[3] L. Pańków, *Bloki w słońcu. Mała historia Ursynowa Północnego*, Wydawnictwo Czarne, Wołowiec 2016, s. 54.

na poprawę jakości powietrza, jakości życia, a także pozytywnie wpływa na gospodarkę, powodując choćby powstanie wielu nowych miejsc pracy. Miasta zajmują około 3% powierzchni Ziemi, ale odpowiadają za aż 70% zużycia energii i 75% emisji związków węgla. Analizując kondycję energetyczną budynków w Polsce, dostrzec można zależność między rokiem budowy a zużyciem energii — im starszy budynek, tym więcej energii potrzebuje do ogrzania pomieszczeń i wody. Zasoby komunalne miast to często takie właśnie, drogie w utrzymaniu budynki oraz osiedla mieszkaniowe. Wysokie koszty ogrzewania powodują, że ich mieszkańcy mają ogromny problem z utrzymaniem odpowiedniej temperatury w pomieszczeniach.

Zieleń pomiędzy blokami z lat 70.

Pośród różnorodnych poglądów na modernizację przeważają dwa kierunki myślenia. Jeden – na wzór zachodni – oprócz docieplania – dobudowanie wind, łączenie małych lokali w większe, nadbudowa kondygnacji, przekształcania mieszkań na parterach na lokale usługowe, wzbogacenie małej architektury i dodanie zieleni. Drugi kierunek, który niestety przeważa w naszym kraju, to twierdzenie, że ze względu na wysokie koszty tych działań oraz kiepskiej jakości mieszkań, choćby z powodu ich małej wysokości, działania takie są nieopłacalne. Oblicza się, że koszty związane z modernizacją tj. wymianą lub dobudową wind, modernizacją instalacji centralnego ogrzewania, wymianą przewodów instalacji elektrycznej z aluminiowych na miedziane oraz z dwużyłowych, na wymagane dziś trzyżyłowe, często usunięcia zagrzybień (kwaśny odczyn betonu ułatwia rozwój pleśni) mogą wynieść nawet połowę kosztów budowy nowego budynku. Przyjmuje się więc, że budynki wystarczy zabezpieczyć przed korozją, postępującą degradacją, wyremontować i ocieplić. Ale wiele też zależy od ich lokalizacji. Jeśli jest atrakcyjna, być może warto podnieść standard budynków.

Modernizacja zasobów budowlanych w mieście mogłaby się przyczynić do zmniejszenia zjawiska rozlewania się miast poprzez dogęszczanie już istniejących zasobów, zamiast budowy nowych osiedli na peryferiach. W przypadku działań modernizacyjnych w miejskich kamienicach istotnym elementem, który powinien być brany pod uwagę na samym początku procesu modernizacji, a więc na etapie planowania, jest kwestia poprawy charakterystyki energetycznej budynku. Sprowadza się to do zaplanowania takich działań remontowych, które doprowadzą do eliminacji strat energii przez przegrody zewnętrzne budynku, czyli ściany, okna i dach, oraz poprawę efektywności jej wykorzystania przez systemy techniczne budynku, a więc ogrzewania, chłodzenia, wentylacji, ciepłej wody użytkowej i oświetlenia.

Kluczowa staje się konieczność podjęcia zdecydowanych działań na rzecz poprawy parametrów energetycznych budynków istniejących (bowiem osiedla mieszkaniowe budowano w czasach, gdy wymagania w tym zakresie były niewielkie, a tworzą one dużą część zasobu budowlanego polskich miast). Istotne jest zajęcie się nimi jako grupą docelowych działań regeneracji energetycznej, ponieważ przyniesie to wymierną korzyść w skali kraju. W ich przypadku największy sens ma podejście kompleksowe, które łączy poprawę termoizolacyjności ścian z możliwościami aktywnego pozyskiwania energii odnawialnej i ogólną poprawą jakości tych budynków. Ważne jest sprawdzenie możliwości modernizacji balkonów, wprowadzenia systemów zacieniających okna i sadzenie zieleni w utwardzeniach wokół budynków. Jak na razie efekty ekomodernizacji osiedli mieszkaniowych w Polsce nie są imponujące i prowadzone na zasadzie słabo skoordynowanych pojedynczych działań.

Jednym z głównych celów architektury jest tworzenie miejsc, w których czujemy się dobrze. Architektura powinna być bowiem naszym naturalnym środowiskiem. Człowiek potrzebuje innych ludzi do koegzystencji w środowisku miejskim. Architektura zawsze pełniła jakąś funkcję. Zła architektura to złe społeczeństwo, a dobra architektura to jeden z fundamentów jego pozytywnego rozwoju i koegzystencji w środowisku miejskim. W ostatecznym rozrachunku najważniejszy jest rezultat i to, czy chcemy tam żyć. Liczba ludności gwałtownie rośnie, będzie też rosła potrzeba budowania, remontowania i nadawania nowych funkcji starym kubaturom.

Najważniejszym aspektem myślenia jest fakt wzrostu liczby ludzkości i to, że większość ludzi będzie mieszkała w miastach, które są i powinny stawać się stawać się naturalnym środowiskiem człowieka. Taką też funkcję powinny spełniać osiedla mieszkaniowe – duża odległość pomiędzy budynkami, na niej dużo zieleni, skwery i parki. Blokowiska bywają wbrew pozorom cennym potencjałem zasobów mieszkaniowych, który można przekształcać, odnawiać remontować i uatrakcyjniać zgodnie z nowymi potrzebami społecznymi, funkcjonalnymi i obowiązującymi wytycznymi dotyczącymi norm emisji gazów etc. Dbajmy o nie, bo strach pomyśleć, co może nastąpić, gdy inspektorzy stwierdzą, że ich czas minął i należy wyprowadzić z nich mieszkańców.

Należy mieć nadzieję, że pomysły te będą mieć odzwierciedlenie w działaniach obecnego rządu, że znajdą się w budżecie państwa pieniądze na poprawę jakości osiedli mieszkaniowych, aby mogły przetrwać kolejne kilkadziesiąt lat. W lepszej kondycji i dostosowane do obecnych przepisów, a także zapewniające poprawę warunków życia ich mieszkańców. Powinny powstać realne programy wsparcia dla spółdzielni mieszkaniowych i wspólnot, również w formie modelowych projektów i metod modernizacji. W tym momencie niestety trudno stwierdzić, czy w ogóle to nastąpi, a jeśli tak, to w jakim czasie. Przedstawiony przez obecnie rządzącą koalicję program „100 konkretów na sto dni" zakłada przeznaczenie 10 miliardów złotych na rewitalizację i remonty jedynie pustostanów w zasobach polskich samorządów oraz 3 miliardów rocznie na dofinansowanie nowych projektów w modelu TBS oraz remont i powiększenie miejskich zasobów mieszkaniowych. Czy w związku z tym na kolejne obietnice rewitalizacji bloków z wielkiej płyty, będących w większości własnością spółdzielni mieszkaniowych będziemy czekali do następnej kampanii wyborczej? Jest też szansa, że konieczność dostosowania budynków do wytycznych Unii Europejskiej wymusi ich modernizację.

mgr inż. arch. Mariusz Gaworczyk,
zdjęcia autora

25 lat minęło

Pan mgr inż. Janusz Dąbek, Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Pabianicach od 1999 roku, przeszedł na emeryturę i zgodził się udzielić wywiadu, w którym przybliżył nam codzienne obowiązki inspektora oraz opowiedział o trudnościach, jakie napotkał na swojej drodze zawodowej.

Jak wyglądała Pańska droga zawodowa?
Moja pierwsza praca to stanowisko inżyniera budowy w firmie „Montoprzem" w Łasku i budowa fabryki części do maszyn szwalniczych Łucznik (dziwnie przypominających części do tzw. kałacha), następnie praca w Wojewódzkiej Dyrekcji Inwestycji w Sieradzu – inwestor zastępczy budów zamawianych przez ówczesny rząd (szkoły, szpitale, bloki, Komenda Wojewódzka Milicji w Sieradzu). Przyszła wreszcie pora na prawdziwą przygodę z budownictwem i rzetelną naukę – Dyrekcja Budowy Elektrowni „Bełchatów" i bardzo wymagająca „działka" – fundamenty pod turbozespoły i inne maszyny dynamiczne. Epizod własnej działalności gospodarczej, również w branży budowlanej. Później Urząd Skarbowy w Łodzi i wreszcie nadzór budowlany w ramach Urzędu Rejonowego w Pabianicach.

Co skłoniło Pana do zaaplikowania na stanowisko w Urzędzie Rejonowym w Pabianicach?
Jak już wspominałem, pracowałem w Urzędzie Skarbowym w Łodzi i codzienne dojazdy nie dość, że zabierały sporo czasu, to jeszcze generowały niemałe koszty. Gdy zwolniło się stanowisko naczelnika Wydziału Architektury i Nadzoru Budowlanego w Urzędzie Rejonowym w Pabianicach, to aplikowałem na nie i zostałem zatrudniony. W ramach reformy administracyjnej w roku 1999 zostałem Powiatowym Inspektorem Nadzoru Budowlanego w Pabianicach – samodzielnego organu administracji zespolonej szczebla powiatowego.

Jak wspomina Pan pracę w Powiatowym Inspektoracie Nadzoru Budowlanego w Pabianicach?
Były różne chwile. Praca w inspektoracie pozwalała na pobudzenie dużej kreatywności w zakresie organizacji pracy, zarządzania, co prawda ograniczonym zasobem ludzkim, jak i wymuszaniem konieczności poszanowania prawa przez inwestorów i użytkowników obiektów budowlanych oraz projektantów i kierowników budowy. Wiele radości odczuwałem, gdy udawało się pomóc osobom, które oczekiwały tej pomocy od organu nadzoru budowlanego. Częstokroć jednak prowadzone postępowania kończyły się fiaskiem bądź rozstrzygnięciami, które nie mogły przynieść satysfakcji.

Czy praca zmieniła się na przestrzeni lat?
Ćwierć wieku to cała epoka również w pracy, w organach nadzoru budowlanego. Z dzisiejszej perspektywy prowadzone w pierwszych latach XXI wieku postępowania wyróżniały się pewną prostotą i dążeniem do jednoznacznych rozstrzygnięć w oparciu o czytelne zasady wynikające zarówno z ustawy Prawo budowlane, jak i przepisów towarzyszących. Dziś ta zasada już nie obowiązuje. Relatywizm i nieprzewidywalność rozstrzygnięć, zwłaszcza organów wyższego stopnia czasem budzi szczere zdziwienie, a częstokroć wewnętrzny sprzeciw.

Jakie są najczęstsze sprawy rozpatrywane przez Inspektorat?
Donosy, donosy, donosy. Stanowią one według moich szacunków około 65 % wszystkich postępowań. Zdecydowana większość z nich to konflikty rodzinne i sąsiedzkie, które, moim zdaniem, mogłyby być rozstrzygane na płaszczyźnie prawa cywilnego, natomiast organy nadzoru budowlanego powinny wkraczać w tę sferę wyłącznie w sytuacjach realnego zagrożenia bezpieczeństwa mienia, zdrowia i życia ludzkiego ze strony obiektów budowlanych. Kolejnym zagadnieniem angażującym organy nadzoru budowlanego są, zwłaszcza w aglomeracji łódzkiej, sprawy dotyczące stanów technicznych obiektów budowlanych, jak również ustalenie ich właścicieli i zarządców.

Co należy do codziennych obowiązków na stanowisku Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego?
Z racji szczupłości obsady powiatowy inspektor nadzoru budowlanego winien się zajmować wszystkim. Poczynając od spraw dotyczących organizacji inspektoratu, zapewnienia godnych warunków pracy, poprzez sprawy gospodarcze, a kończąc na zagadnieniach merytorycznych. Ważnym elementem pracy jest bieżący kontakt z mieszkańcami powiatu i petentami zainteresowanymi prowadzonymi z ich udziałem postępowaniami.

Z jakimi trudnościami musiał się Pan zmierzyć w codziennej pracy?
Na początku działalności inspektoratu były to sprawy logistyczne, brak koniecznego wyposażenia i niezbędnych stanowisk pomocniczych. Od 2003 r. sytuacja w tym względzie sukcesywnie ulegała poprawie. Obecnie problem stanowi skuteczna egzekucja obowiązków nałożonych w wydanych postanowieniach i decyzjach. Bez niej, wszelkie rozstrzygnięcia są pozbawione mocy sprawczej. Kolejnym problemem są, zwłaszcza w ostatnich latach, nie zawsze zrozumiałe z punktu widzenia inspektorów prowadzących postępowania rozstrzygnięcia organów odwoławczych sprowadzających się do uchylania postanowień i decyzji oraz kierowania spraw do ponownego rozpatrzenia. Rozstrzygnięcia te powodują często demotywacje w pracy i skutkują fluktuacją inspektorów merytorycznych.

Jakie były najczęstsze błędy popełniane na budowie?
Brak szacunku dla projektu budowlanego, wprowadzanie często na życzenie inwestorów zmian w trakcie budowy bez pogłębionej analizy skutków tych zmian, ale również stosowanie materiałów niespełniających wymagań projektu, jak i zasad sztuki budowlanej, a także sprawowanie w sposób symboliczny obowiązków kierownika budowy i inspektora nadzoru.

Jakie są Pana dalsze plany?
Przede wszystkim odpoczynek, regeneracja zdrowia, a w dalszej kolejności realizacja hobby – fotografia, wędrówki, drobne prace ogrodowe, czytanie książek oraz słuchanie muzyki poważnej i rockowej lat 70.

W takim razie życzę Panu dużo zdrowia i zasłużonego odpoczynku.

Oprac. mgr Karolina Włodarczyk

Inż. Józef Nowak (1942–2024)

Dnia 1 stycznia 2024 roku odszedł od nas nasz Kolega śp. inż. Józef Nowak, wieloletni działacz Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Józef Nowak urodził się w 1942 roku w Sierakowicach. Ukończył Politechnikę Łódzką na Wydziale Elektrycznym w specjalności elektrotechnika przemysłowa. Dnia 16 kwietnia 1971 roku otrzymał tytuł inżyniera elektryka. Zdobył uprawnienia w specjalności instalacji i urządzeń elektrycznych do kierowania robotami (w 1974 roku), w specjalności instalacyjno-inżynieryjnej w zakresie instalacji elektrycznych – projektant, kierownik budowy i robót (w 1979 roku), w specjalności instalacyjno-inżynieryjnej w zakresie instalacji elektrycznych, napowietrznych i kablowych linii energetycznych, stacji urządzeń energetycznych (w 1989 roku). W 1998 roku uzyskał uprawnienia rzeczoznawcy budowlanego.

Od wielu lat związany z Łódzką OIIB, w latach 2002–2022 członek Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa oraz delegat na okręgowe zjazdy w latach 2002–2022. Za swoją działalność odznaczony Srebrną i Złotą Odznaką Honorową PIIB.

Przez całe aktywne życie zawodowe związany z koleją, wieloletni prezes Oddziału Skierniewickiego Stowarzyszenia Elektryków Polskich.

Bardzo życzliwy i koleżeński, człowiek rodzinny: kochający mąż (zdaniem żony), wspaniały ojciec (według dwójki dzieci) oraz „ikoniczny" dziadek (w opinii pięciorga wnucząt).

„Należał do klasy ludzi, którzy mają klasę ..." – Andrzej Wach (Prezes Zarządu PKP SA w latach 2004–2010),

Uroczystości pogrzebowe odbyły się 5 stycznia w Skierniewicach, a ostatnie pożegnanie – na cmentarzu parafialnym w Bełchowie.

Cześć Jego pamięci!

Jan Mędoń (1956–2024)

Kolejne trudne pożegnanie – w styczniu odszedł śp. Jan Mędoń.

Jan Mędoń urodził się w 1956 roku w Grybowie. W 1976 roku ukończył Technikum Budowlane w Nowym Sączu i odbył trzyletnie studia zawodowe na kierunku Ochrona środowiska w zakresie Ochrony Wód. Zdobył uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjno-inżynieryjnej w zakresie sieci sanitarnych. W 1977 roku pracował jako technik stażysta, a następnie technik budowy i majster budowy w Ł.P.R.I.I.B.P.-„Hydrocentrum-Z" (dzisiejsze Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynierii Miejskiej „Inżynieria – Łódź"). Od 1984 roku rozpoczął pracę w Bełchatowskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Ogólnego jako kierownik budowy, a później kierownik bazy usługowo-produkcyjnej i kierownik zakładu produkcji pomocniczej. Następnie został właścicielem Zakładu Produkcji Materiałów Budowlanych, Handlu i Usług – „Jan Mędoń" w Bełchatowie. Pracował także jako kierownik budowy w Zakładzie Usługowo-Produkcyjnym „Karol Szklarek". Od 1997 roku był zastępcą dyrektora Zarządu do spraw technicznych w Przedsiębiorstwie Gospodarki Mieszkaniowej w Bełchatowie. Delegat na okręgowe zjazdy w latach 2006–2014 oraz od 2022 r.

Jego pogrzeb odbył się 19 stycznia w Kościele pw. św Marcina w Widawie. Rodzinie i Bliskim składamy najserdeczniejsze wyrazy współczucia.

Mgr inż. Jan Gumienny (1938–2024)

Rada Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z żalem i smutkiem przyjęła wiadomość, że 23 stycznia 2024 r. odszedł od nas nasz Kolega śp. mgr inż. Jan Gumienny.

Jan Gumienny urodził się w 1938 roku w Longinówce (gm. Rozprza, pow. piotrkowski). W 1957 roku rozpoczął studia na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Łódzkiej i 15 września 1963 roku otrzymał dyplom mgr. inż. budownictwa. W trakcie studiów był członkiem Zrzeszenia Studentów Polskich.

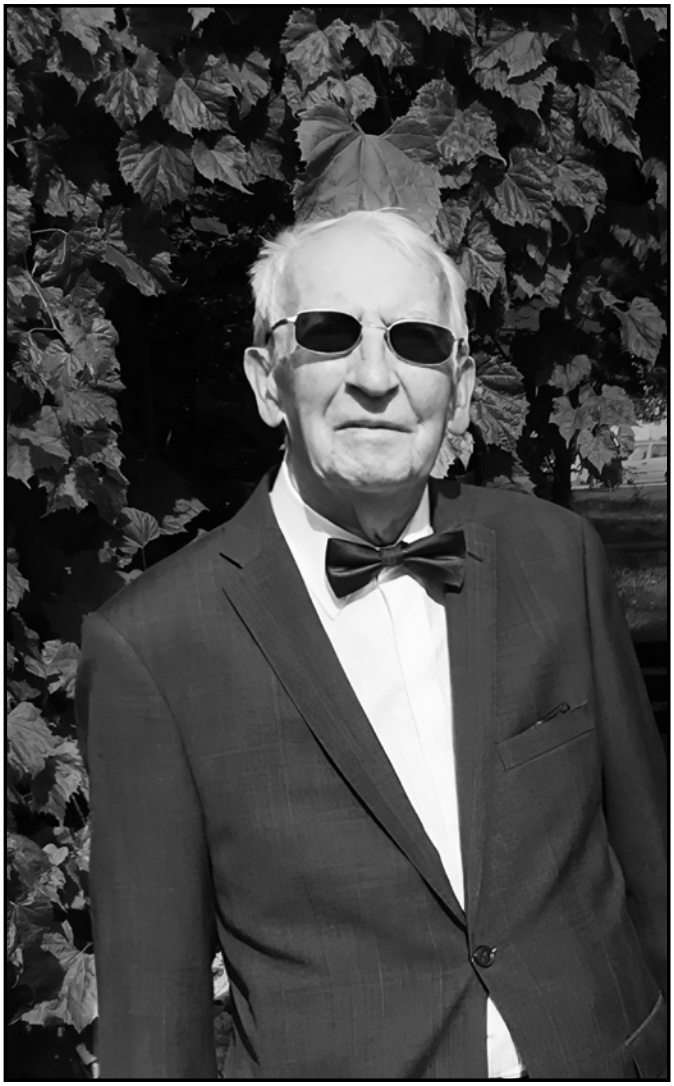

Po studiach podjął pierwszą pracę zawodową w Przedsiębiorstwie Budownictwa Wielkopłytowego „Dąbrowa". W 1964 roku rozpoczął pracę w Pabianickiej Fabryce Żarówek, w Dziale Inwestycji, najpierw jako inspektor nadzoru robót ogólnobudowlanych, a następnie kierownik inwestycji. Pracował tam do czasu zrealizowania inwestycji, tj. do 1973 roku. W latach 1973–1977 kierował pracownią projektową w Łodzi przy Krajowym Związku Spółdzielni Budowlanych. Pracownia ta projektowała dla potrzeb spółdzielni na terenie całego kraju, a także nadzorowała realizację inwestycji spółdzielczych. W 1977 roku ukończył studium podyplomowe z zakresu Zagadnień Budowlano-Instalacyjnych w Instytucie Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej. W 1992 roku ukończył kurs specjalistyczny z zakresu szacowania nieruchomości według programu Ministerstwa Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa, prowadzony przez Akademię Rolniczo-Techniczną w Olsztynie. W 1977 roku rozpoczął pracę w biurze projektów Przedsiębiorstwa Projektowania i Realizacji Inwestycji BIPRO-BUMAR w Łodzi, jako kierownik pracowni konstrukcyjno-budowlanej, w której pracował do 2010 roku. Po przejściu na emeryturę kontynuował pracę zawodową, w ramach własnej działalności gospodarczej, do końca swojego życia.

W biurze projektów BIPRO-BUMAR zaprojektował szereg inwestycji, takich jak m.in. obiekty militarne w Indiach wraz z nadzorem nad ich realizacją, halę produkcyjną o rozpiętości przęsła 30 m w Łabędach i Gliwicach, halę o powierzchni 2 ha w konstrukcji stalowej na palach w Hucie w Ostrowcu Świętokrzyskim i wiele innych. Nie sposób wymienić wszystkich prac w Jego bogatej i długiej działalności zawodowej.

Mgr inż. Jan Gumienny posiadał przygotowanie formalne do pełnienia funkcji technicznych w budownictwie: dyplom ukończenia studiów na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Łódzkiej, uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno-inżynieryjnej do kierowania i nadzoru nad robotami budowlanymi (nr 14/67), uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno-inżynieryjnej do sporządzania projektów budowlanych (nr 148/74Łw), świadectwo rzeczoznawcy budowlanego nadane przez Główny Inspektorat Nadzoru Budowlanego (nr 19/99/R), świadectwo ukończenia studium podyplomowego Instytutu Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej z dnia 29 października 1977 roku.

W latach 1973–1975 przekazywał swoją bogatą wiedzę w Technikum Budowlanym w Pabianicach, ucząc przedmiotów zawodowych. Należy też wspomnieć, że oprócz bogatej działalności zawodowej czynnie uczestniczył w życiu społecznym. Był członkiem PZiTB od 1976 do 2023 roku, a za swoją działalność w Związku otrzymał Srebrną Odznakę PZiTB (w 1985 roku). Czynnie uczestniczył też w działalności ŁOIIB. Był członkiem Łódzkiej OIIB od 2002 roku i pracował na jej rzecz do końca 2023 roku. Przez długie lata udzielał się głównie w Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej, a także przez wiele kadencji był delegatem na jej Zjazdy. Za działalność w ŁOIIB został odznaczony Srebrną i Złotą Odznaką PIIB. Zdobył też Złotą Odznakę „Zasłużony dla budownictwa", a w 2013 roku otrzymał Złoty Dyplom Politechniki Łódzkiej.

Jan Gumienny był bardzo dobrym i lubianym kolegą, chętnie dzielił się swoją dużą wiedzą zawodową z innymi. Odszedł od nas wybitny inżynier budownictwa, uczciwy i szanowany kolega, ceniony przyjaciel wielu osób. Będzie nam Go brakowało.

oprac. mgr inż. Jan Wójt

Ankieta

W ubiegłym roku systematycznie wracaliśmy do szkoleń stacjonarnych. Doświadczenia ubiegłych lat wyraźnie wskazują na zasadność prowadzenia szkoleń online i ich rozwijania. Szkolenia stacjonarne, choć niezbędne, nie mogą konkurować niestety pod względem frekwencji ze szkoleniami online. Celowym wydaje się więc przejście w szerszym zakresie do szkoleń w formie hybrydowej. Trwają prace nad Regulaminem w sprawie podnoszenia kwalifikacji zawodowych inżynierów budownictwa, mające na celu zmobilizowanie członków PIIB do podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych. Wprowadzenie ww. Regulaminu oraz czekająca nas w coraz szerszym zakresie cyfryzacja w budownictwie spowoduje konieczność zintensyfikowania działań Izby w zakresie doskonalenia zawodowego.

W celu dostosowania szkoleń do istniejących realiów ekonomicznych i faktycznego zapotrzebowania uprzejmie prosimy o wypełnienie poniższej ankiety i przesłanie na adres: szkolenia@lod.piib.org.pl lub pocztą na adres ŁOIIB.

1. Jak oceniasz dostęp do szkoleń prawnych dla członków Izby?
   ☐ Pozytywnie ☐ Negatywnie

2. Jak oceniasz dostęp do bazy aktów prawnych dla członków Izby?
   ☐ Pozytywnie ☐ Negatywnie

3. Jak oceniasz dostęp do szkoleń technicznych dla członków Izby?
   ☐ Pozytywnie ☐ Negatywnie

4. Jak oceniasz dostęp do bazy norm i innych narzędzi przydatnych w wykonywaniu zawodu, dostępnych przez portal PIIB?
   ☐ Pozytywnie ☐ Negatywnie

5. Czy oczekujesz dostępu do innych narzędzi przydatnych w wykonywaniu zawodu?
   ☐ Tak ☐ Nie

6. Wpisz, jakich narzędzi oczekujesz:
   .....
   .....
   .....

7. Czy oczekujesz od Izby skuteczniejszej informacji o szkoleniach, wyjazdach i spotkaniach?
   ☐ Tak ☐ Nie

8. Wpisz propozycje zmian w tym zakresie:
   .....
   .....
   .....

9. Jakie szkolenie preferujesz?
   ☐ Online ☐ Hybrydowe ☐ Stacjonarne

10. Czy oczekujesz zmiany godzin szkoleń?
    ☐ Tak ☐ Nie

11. Jakie godziny szkoleń preferujesz?
    .....
    .....
    .....

12. Czy oczekujesz zmiany dni szkoleń?
    ☐ Tak ☐ Nie

13. Jakie dni szkoleń preferujesz?
    .....
    .....
    .....

14. Czy korzystasz z informacji o szkoleniach zamieszczanych na stronie internetowej Izby?
    ☐ Tak ☐ Nie

15. Dlaczego nie korzystasz z tych informacji na stronie internetowej?
    .....
    .....
    .....
    .....
    .....
    .....

16. Czy korzystasz z prenumeraty czasopism technicznych za pośrednictwem Izby?
    ☐ Tak ☐ Nie

17. Dlaczego nie korzystasz z możliwości prenumeraty?
    .....
    .....
    .....
    .....
    .....

Doskonalenie zawodowe

Serdecznie zapraszamy członków ŁOIIB do udziału w szkoleniach, których wykaz znajduje się na stronie internetowej ŁOIIB (www.loiib.pl) w zakładce „Doskonalenie zawodowe".

Znajdą tam Państwo m.in. ofertę:

- szkoleń online organizowanych przez okręgowe izby inżynierów budownictwa,
- szkoleń online stowarzyszeń naukowo-technicznych,
- szkoleń stacjonarnych naszej Izby,
- szkoleń w terenie, organizowanych przez ŁOIIB.

Przypominamy o możliwości otrzymywania powiadomień o wszystkich szkoleniach organizowanych dla członków ŁOIIB. Niezbędne jest wcześniejsze podanie swojego adresu e-mailowego do ŁOIIB na adres lod@piib.org.pl. Następnie wystarczy zalogować się na Portalu Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa (www.portal.piib.org.pl) i w zakładce „Ustawienia" w „Powiadomieniach" zaznaczyć opcję zgody na wysyłanie pocztą elektroniczną informacji o szkoleniach online.

Aby skorzystać ze szkoleń online Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, należy zalogować się do portalu PIIB. W tym celu trzeba wejść na stronę www.piib.org.pl/portal (link do logowania na portal PIIB znajduje się także na www.loiib.pl). Mamy do dyspozycji m.in.:

- szkolenia online,
- e-learning,
- bibliotekę Polskich Norm,
- normy SEP,
- serwisy Wolters Kluwer:
  - Budownictwo Premium ++,
  - BHP Optimum ++,
  - Ochrona Środowiska Optimum ++,
- serwis Bistyp.

Każdy uczestnik może otrzymać certyfikat potwierdzający udział w szkoleniu oraz materiały.

Planowane szkolenia

7 marca 2024 r.
Balkon stary lepszy od nowego?
Czyli dlaczego współczesne balkony już po kilku latach stwarzają problemy

11 marca 2024 r.
Przegląd metod szacowania zużycia technologicznego budynków

18 marca 2024 r.
Problemy i szanse związane z przydomowymi oczyszczalniami ścieków

21 marca 2024 r.
Kierownik budowy i inspektor nadzoru inwestorskiego jako uczestnicy procesu budowlanego, cz. 2

18 kwietnia 2024 r.
System FRCM we wzmacnianiu konstrukcji murowych i betonowych

W przypadku korzystania z form doskonalenia zawodowego oferowanych poza Izbą członkowie ŁOIIB mogą skorzystać z dofinansowania. Zgodnie z Regulaminem dofinansowania doskonalenia zawodowego dla członków ŁOIIB Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa oferuje członkom:

- dofinansowanie udziału w konferencjach, seminariach naukowo-technicznych, szkoleniach czy szkoleniach wyjazdowych,
- dofinansowanie zakupu publikacji o charakterze naukowo-technicznym,
- dofinansowanie zakupu programu komputerowego.

W celu uatrakcyjnienia oferty szkoleniowej zapraszamy wszystkie firmy zainteresowane prezentacją swoich wyrobów czy nowych technologii do kontaktu z nami: szkolenia@lod.piib.org. Wszystkich członków naszej Izby zachęcamy do przesyłania interesujących Państwa tematów szkoleń na adres naszych placówek terenowych w Bełchatowie, Kutnie, Piotrkowie Trybunalskim, Sieradzu, Skierniewicach i Wieluniu lub bezpośrednio do biura ŁOIIB na adres: **szkolenia@lod.piib.org.pl**.

W związku z koniecznością pokrycia wzrastających kosztów działalności samorządu zawodowego inżynierów budownictwa oraz planowanym rozszerzeniem świadczeń dla członków izb, prowadzących do podniesienia kompetencji polskich inżynierów budownictwa, XXI Krajowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy PIIB podjął uchwałę zmieniającą *Zasady gospodarki finansowej PIIB*, w której zdecydował o podniesieniu składek członkowskich.

Składki członkowskie w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa w 2024 roku:

Składka na
Okręgową Izbę
39 zł
/miesiąc
płatne jednorazowo do końca roku kalendarzowego lub płatne w dwóch ratach: I rata – za 6 miesięcy oraz II rata – za pozostałe miesiące do końca roku kalendarzowego

Składka na
Krajową Izbę
8 zł
/miesiąc
płatne jednorazowo do końca roku kalendarzowego
+ 96 zł
(obowiązkowa opłata na ubezpieczenie)

W celu uzyskania aktualnej wysokości opłaty za bieżący okres proszę skorzystać z generatora blankietów składek zamieszczonego na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa pod adresem:

https://www.piib.org.pl/dla-czlonkow/lista-czlonkow

Informujemy, że członkowie prowadzący własną działalność gospodarczą w zakresie dotyczącym szeroko rozumianego budownictwa mogą zapłacone składki wliczyć w koszty uzyskania przychodów z tej działalności.

UWAGA! Każdy członek Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa ma dwa indywidualne numery kont: do wpłaty składki na ŁOIIB i do wpłaty składki na ubezpieczenie i KIIB.
Numery kont indywidualnych można sprawdzić na stronie portal.piib.org.pl.

OPŁATY NA OBOWIĄZKOWE UBEZPIECZENIE OC

Członkowie Izby, którzy okres ubezpieczenia rozpoczynają od 1 stycznia 2024 roku i później, opłacają roczną składkę w wysokości **96 zł**. Opłatę na ubezpieczenie OC należy regulować łącznie ze składką na Izbę Krajową.

Składka na ubezpieczenie powinna być zapłacona co najmniej 15 dni przed końcem poprzedniego okresu ubezpieczenia. Podane na drukach numery kont są indywidualne, dlatego też prosimy o niedokonywanie opłat za kilka osób na jedno indywidualne konto.

ZAWIESZENIE I SKREŚLENIE Z LISTY CZŁONKÓW ŁOIIB

Przypominamy, że jeżeli przez jakiś czas dana osoba nie będzie pełnić samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, to może odpowiednio wcześniej **zawiesić członkostwo w Izbie na własny wniosek**.

Członkowie ŁOIIB, którzy otrzymali przypomnienie o braku opłaty składek członkowskich przez ponad 6 miesięcy, proszeni są o niezwłoczne uiszczenie zaległych opłat. W przeciwnym razie zostaną **zawieszeni odgórnie** w prawach członka Izby, a w przypadku nieuiszczenia składek członkowskich przez okres jednego roku – zostaną skreśleni z listy członków okręgowej izby.

Zawieszenie powoduje m.in. utratę czynnego i biernego prawa wyborczego, a w szczególności wygaśnięcie mandatu delegata na okręgowe i krajowe zjazdy oraz mandatu do pełnienia wszelkich funkcji w organach Izby.

ZAŚWIADCZENIA W FORMIE ELEKTRONICZNEJ

Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa przypomina, że wszystkie zaświadczenia o przynależności do izby od 2011 r. wydawane są w wersji elektronicznej.

Każda składka członkowska wniesiona na okresy przynależności do samorządu powoduje wystawienie zaświadczenia w wersji elektronicznej w formie pliku PDF za pomocą serwisu internetowego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Zaświadczenie wygenerowane elektronicznie jest opatrzone podpisem elektronicznym Przewodniczącego Rady ŁOIIB.

Członkowie, którzy wcześniej zalogowali się i aktywowali swoje konto w portalu Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, mają już dostęp do zaświadczeń w postaci elektronicznej oraz możliwość otrzymywania zaświadczeń bezpośrednio na własny adres e-mail. Warunkiem otrzymywania tej formy zaświadczenia jest wyrażenie w portalu PIIB zgody na wysyłkę dokumentu pocztą elektroniczną – po zalogowaniu się w portalu należy wejść w zakładkę „Zmień ustawienia" i zaznaczyć opcję dotyczącą wysyłki. Natomiast członkowie, którzy jeszcze nie zalogowali się do portalu PIIB, w celu uzyskania kolejnego zaświadczenia już w formie elektronicznej, winni zarejestrować się w portalu na **www.piib.org.pl**.

Przypominamy, że potrzebne do zarejestrowania się w portalu PIIB indywidualne login i hasło, umożliwiające pobranie elektronicznego zaświadczenia można uzyskać w Biurze ŁOIIB. Osoby, które nie mają możliwości skorzystania z bezpośredniego dostępu do zaświadczeń elektronicznych, prosimy o kontakt z Działem Członkowskim Biura Łódzkiej OIIB (tel. 42 632 97 39 wew. 1).